

MAGAZINE 90

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College For Women

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College for Women
Chromepet, Madras-600 044

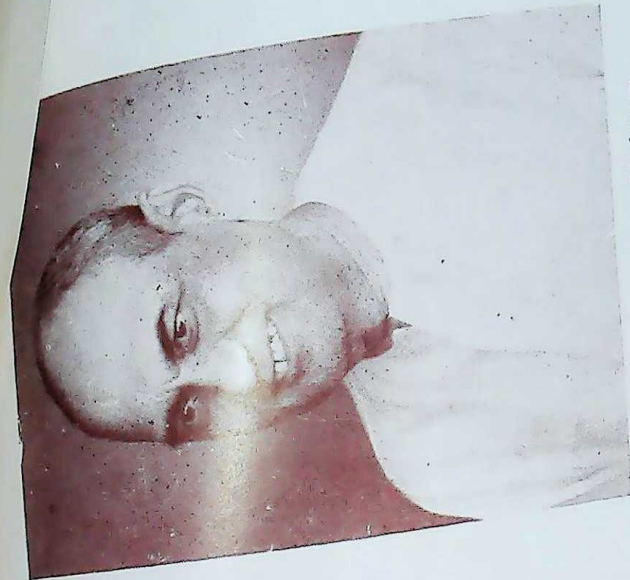
VOLUME - XXII
1990

THE COLLEGE CREST

The College Crest is enshrined within a lotus in full bloom to represent the cult of the devotion preached by Mahaprabhu Shri Vallabhacharya. At the centre of the Crest is sacrificial fire, which symbolises the Lord himself. "Yagna Vai Vishnu" The Lord is reached by the three steps of the altar signifying KSHARA, AKSHARA AND POORNA PURUSHOTHAMA. The Volume at the foot of the altar stands for the Book of Knowledge (the Veda) and the three flowers on it show the factors that conduce to the accumulation and propagation of Knowledge, Intelligence Action and Material Resources. The aim of all Knowledge is the realisation of the Supreme Truth and this is embodied in the College Motto taken from Srimad Bhagavatam.

"SATYAM PARAM DHEEMAH!"

Our Revered Founder Chairman
SHRI NAWALAL BHATT

SHRIMATHI DEV KUNVAR

कलाशाला प्रार्थना

- (१) सत्यव्रतं सत्यपरं त्रिसत्यं सत्यस्य योनिं निहितं च सत्ये ॥
सत्यस्य सत्य ऋतसत्यनेत्र सत्यात्मकं त्वा शरणं प्रपन्ना ।

श्रीभागवतम् (२०-२-२६)

- (२) वाणी गुणानुकथने श्रवणो कथाया दृस्तौ च कर्मसु मनसस्तव पादायोर्नः ।
स्मृत्यां शिरस्तव निवासजगत्प्रणामे दृष्टिः सतां दर्शनेऽस्तु भवत्तनूनाम् ॥

—श्री भागवतम् (१०-१०-३)

- (३) नमो भगवते तस्मै कृष्णायद्भुतकर्मणे ।
रूपनामविभेदेन जगत्क्रीडति सो यतः ॥

—तत्त्वयं दीपनिबन्ध शास्त्रार्थ प्रकरण—

Editorial Committee

President :
Dr. (Mrs.) Thangam Seshan, M.A., Ph.D
Principal

Editors :
Mrs. A. Sudha
Department of English

Dr. (Mrs.) Jayalakshmi Subramanian
Department of Hindi

Mrs. S. Indra
Department of Tamil

Mrs. A. Uma
Department of Sanskrit

Mrs. T. S. Lalitha
Department of English

CONTENTS

The College Crest

Kalasala Prarthana

Editorial Committee

Editorial

College Annual Report

The Union Office Bearers

Union Diary

Inter Collegiate Competitions Prize List

Prize Winners List

Smrti - 1989 - 90

Sports Annual Report

Articles

Statement about ownership and other particulars about

**Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College Magazine**

FORM IV
See Rule 8

1. Place of Publication ... Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044
2. Periodicity of its Publication ... Annual
3. Printer's Name ... S. Thyagarajan
Nationality ... Indian
Address ... Balachandra Printers
11/1, Tank Bund Road
Nungambakkam, Madras-600 034
Phone : 471982
4. Publisher's Name ... Mrs.D.Thangam Seshan, M.A. Ph.D.
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimathi Devkunvar
Nanalal Bhatt Vaishnav College
Madras-600 044
5. Editor's Name ... Mrs.D.Thangam Seshan, M.A.Ph.D.
Nationality ... Principal
Address ... Indian
Principal, Shrimathi Devkunvar
Nanalal Bhatt Vaishnav College
Madras-600 044
6. Name and address of individuals who own of newspaper and partner or share-holders holding more than one per cent of the total capital.
Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044

I, Mrs. Thangam Seshan, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.) D. THANGAM SESHAN
Signature of Publisher

EDITORIAL

1990 has been declared as the SAARC International Year of the Girl Child and this is of special relevance to us, being women. The fact that even in this age a year has to be set apart for the girl child reveals the sad state of affairs and emphasises the need for a change in the attitude of people towards girls/women.

In fact since the turn of the Century the concept and role of women have been undergoing great changes and especially in the last two decades it has been recognised that women are a specially oppressed group within each of the Socio-Economic stratification of class, race or caste. Consequently the area of women's studies, a newly emerging discipline in social services, is fast gaining popularity.

The World conference of the U.N. Decade for women held in July 80 at Copenhagen has recommended that access to education and training opportunities to girls/women in all stratas of society should be provided to enable them to develop their personalities and participate on an equal footing with men in furthering the socio-economic aim of national planning. But more important than this is the fact that they would become self reliant which in turn promotes the family's well being and improves the quality of life.

The focus has now changed from the pre-occupation with the traditional role of women in the family, marriage and kinship network to their participation in the economic sphere. But here also they encounter the gender inequalities in the matter of wages and many other discriminatory attitudes that still exist.

Woman's struggle for economic and social improvement in status has led her to step out of the confines of the home. While it is necessary for her economic independence it has also left her vulnerable to new threats and dangers. Violence, sexual assault and harassment are things which she has to fight against now. Besides this there are also the other types of harassment she has to face-wife-alone, dowry deaths and violence which are constantly reported in the press. The recent newspaper report of the burning of a young girl in an examination hall in the very presence of police in Maharashtra, sent shock waves through out the nation. This bears witness to the helplessness of those who ought to give protection. The public conscience should be aroused against such instances. It is here that the media can come in handy. The mass media has also been misused and there have been many instances where women have been abused in the media especially in advertisements.

Women's education will also go a long way in improving their status. By making education compulsory at least till the age of fourteen and by providing

various incentives for those who pursue higher studies the Government has taken a step in the right direction. But inspite of all these facilities and concessions the drop out rate for girls at high school level remains high. Women should be made to realise that it is not only in the labour market that education is useful. Even sitting at home the much maligned housewife may be contributing to the family kitty in terms of the savings resulting from the man or should say women home she spends in household work, teaching the children, laundering etc. Though a cliché it remains a fact that when you educate a woman you educate an entire family.

Today there are new areas of work for women besides the traditional ones of teaching nursing or secretarial work. Women entrepreneurs are now emerging in all fields. Various bodies like SEWA and Development of Women Corporation (DEW) are there to provide technical expertise and knowhow and banks to provide financial backing. This would generate more employment and give flexible timings for women, enabling them to look after both home and work better if they run their own businesses.

But to achieve this would take a long time. Attitude of men to women, women themselves to their role and concept of equality need to be explored to bring about an increased awareness among the public of the prevailing disparities.

The media can be effectively used to bring about this awareness. Even a small step in this direction would go a long way on the path of progress. Today if only a woman has the initiative and drive she can become a symbol of Stree Shakti. Let us hope that in this year of the girl-child a beginning is made in this direction.

S. N. BHATT
Chairman

ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमस परमुच्यते ।
ज्ञान ज्ञेय ज्ञानगम्य हृदि सवस्य विष्ठितम् ।
अमानित्वमदम्भित्वमहिंसा क्षान्तिराज्वलम् ।
आचार्योवासन शौच स्वयंमात्मविनियह ॥

[Srimad Bhagavad Gita XIII Chapter]

He is the Light of lights,
said to be beyond darkness.
Knowledge, the object of knowledge
and the goal of knowledge—
He is seated in the hearts of all
Humility (absence of pride), integrity (absence of deceit)
non-violence, patience, uprightness,
service of the teacher, purity (of body and mind)
steadfastness and selfcontrol.

The knower is expected to imbibe these qualities
while participating in the work of the world
which is a manifestation of the Divine

With utmost faith in the Almighty
Our aim is to serve the cause of Humanity

[Sd] S. N. BHATT

MANAGEMENT ADVISORY COMMITTEE

Our Chairman

SHRI S. N. BHATT
Connoisseur of Art and Administration

SHRI SANKARLAL JAIN
Our Friend, Philosopher and Guide

SHRI CHANDRAKANT M. TOLIA
The Architect of our New Wing

SMT. SUSHILA DALMIA
Personification of Cheerfulness

SHRI C. N. BHATT
The Quiet soul behind the Curtain

SHRI JAYANTHILAL R. SHAH
Ever Ready to offer his Service

SHRI KANTILAL K. PATEL
Our Financial Advisor

SHRI KIRAN S. BHATT

SHRI VIMALKUMAR S. JAIN

The energetic and enthusiastic young members of the Committee.

Our Prinicípal

SMT. THANGAM SESHAN
Lead Kindly Light

ALL THE WORLD IS A STAGE

S. SAI LAKSHMI
II B.Sc., Computer Science

*All the world is a stage
And each of us an actor great
Every moment, an act is played,
That fits a frame
In this drama of life
To make it a hit, we all do act,
With synthetic smiles and flavoured words
How often, do we pretend to be great,
with hearts so hollow,
That it seems like a debt repaid
Let's pause to think,
What, if we cast our masks,
And, bring the curtain down,
On this pseudo - life
And, learn to care, even for a moment though,
To share our lives,
Won't that mean living a sweeter life ?*

COLLEGE DAY REPORT-1989-'90

Distinguished Chief guest of the evening, Sri Ramesh Gandhi, Smt. Nancy Gandhi, respected Chairman, Members of the Managing Committee and friends.

It is my privilege to present the 22nd Annual Report of the College to you all. At the outset, I thank our Chief guest, Mr. Gandhi, who accepted our invitation to preside over our College Day Function, and Mrs. Nancy Gandhi who has graciously consented to distribute the prizes to the students, I welcome one and all who are present here today.

The abundance of temples in our land is an indication of our centuries' old quest for inner peace, our desire for the higher life. Shri Nanalal Bhatt, also founded a temple, a temple of learning for imparting education to young women-to help them in advancing culturally and intellectually. Though Shri Nanalal Bhatt belonged to Western India, his lofty spirit transcended geographical boundaries and founded a college for women in the South, in Madras.

Now it is the members of his family with the able guidance and moral support of Shri S. Shankarlal Jain and under the stewardship of his sons, Shri Chandrakant N. Bhatt and Shri Sashikanth N. Bhatt who are pillars of strength to this edifice. The reinforcement comes from Shri Chandrakant M. Tolia, our Secretary, whose role ranges from secretarial guidance to the block after block development of our institution. Now, a new block facing our cricket pitch is going to give us more class rooms, perhaps even upgrading our institution in the process. Thanks to Smt. Sushila Dalmia, our Correspondent, Shri Kanthilal K. Patel and Shri J. R. Shah-the well wishers of our college whose support and good wishes had led the institution into its third decade. Into this fold we now have the third generation in Shri Kiran Bhatt, Shri Vimalkumar Jain and Shri Nimesh Tolia.

Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College for Women formally came into existence in 19-9-1968. Named after the beloved wife of Shri Nanalal Bhatt, this College first began with a modest strength of 300 students and today we have 1869 on the rolls.

The College offers Arts, Science, and Commerce subjects for the under graduate students. It basically caters to the needs of women students in and around Chromepet and Chingleput area.

Of the strength of 79 Staff 8 are Ph.Ds and 41 M. Phils. Many more are on their way to join either of the categories. Smt. Thangam Seshan of Economics Department and Smt. Kanagamani Balasubramanian of English Department were awarded Ph.D this year. Smt. Parvathy Gopalan, of Chemistry Department, Selvi. R. Malathy and Selvi S. Suryakala of Statistics Department have received their M. Phil degrees. From the Department of Commerce, Smt. Prema Sampath Kumar has been deputed to do M.Phil under the Faculty improvement Programme of the U.G.C.

“தாயின் புறுவது உலகின் புறக் கண்டு
காழுறுவது கற்றறிந்தார்”.

They that have learning are eager to learn again; for they see the world enjoying what they enjoy. This kural testifies to our staff members yearning to learn more and more. My best wishes to them all.

This year we have a few additions in our staff both teaching and Non-teaching. Smt. K. Rajeswari of Statistics, Selvi R. Valarmathi of Commerce and Selvi B. Poorna of Computer Science are the new faces in the teaching staff. Selvi N. Saigeetha is our new steno-typist. Smt. K. Sita our typist is now being promoted as Assistant. Sri S. P. Damodaran and Sri S. Soundararajan, our Office Assistants are now promoted

Record Clerks. Selvi J. Umamaheswari, Library Assistant has now joined the teaching cadre as Librarian.

As usual, the results this year also were encouraging, and with a feeling of pride present before you the imposing list of rank-holders in the University exams, in April '89. The department of Statistics topped the list with the First 8 ranks to its credit. The proud winners are C. S. Shanthi, R. Sundari, T. A. Dakshayini, K. S. Raju, J. Srividya, R. Sumithra and P. R. Jayalalitha. The first rank in Part I Tamil was topped by M. V. Bagyalakshmi while U. Anantha and S. Anandalakshmi, got the 7th and 8th Place. In part I, Hindi, Sumiksha got the 2nd and V. Bala 6th. In part I, English, K. R. Sumithra got IV and Usha X. L. Vanishree, M. S. Sowmya, Vasumathi and K. Shanthi have secured 3rd, 5th, 8th and 9th place respectively in B.A. Economics. In B.Sc., Bot., the III rank went to Sumiksha Gupta and the IV to Vijaya. B. Anandalakshmi and R. Annasudamani were placed in the IV and VI Place respectively in B.Sc., Physics. S. Girija in B.A., History secured IV rank, U. Anantha in B.A., Eng Litt. got V rank and S. Ranjini in B.Com., received VII rank. The overall pass percentage was 75.3.

This year the I year students are under the semester pattern, which is bound to increase the individual as well as the overall general performance of the students.

This year V. Rajalakshmi of III B.Sc., Maths attended the UGC sponsored summer school held in the University of Pondicherry as one among the brilliant 40 students in Mathematics, selected on All India Basis.

Union Activities

The students' Union began its activities this year in right earnest. All the 3 Prime Office-bearers-the President, the Secretary and the joint secretary were returned to the Union unopposed. L. Ganga III Physics, the President, G. Tamilselvi III B.Com., the Secretary and P. Meera I-B.Com-the Jt. Secretary. The union was formally inaugu-

rated by Sri C. L. Ramakrishnan -DGP, Vigilance and anti-corruption on 14th August '89. Our students were fortunate to listen to distinguished speakers from various fields. To mention a few from the galaxy-Sri S. Sankaranarayanan, retired secretary, Ashok Leyland, Dr. S. N. Ganesan, Head of the Department-Hindi, University of Madras, Dr. M. S. Nagarajan, Head of the Department of English, University of Madras, Sri Thanjaivanan, Producer, Madras Doordarshan, Dr. Alagappan, Industrialist, Dr. Rajagopalan, Professor of Tamil, Madras Christian College, Dr. M. S. Udhayamurthy, Journalist, Sri A. M. Vincent, General Manager. English Electric Company.

The students are given ample opportunities to prove their hidden talents when various competitions are conducted by the different associations. The fine-arts club has been very active throughout the year and for the first time conducted fashion-parade and folk-dance competitions. The large number of participants evinced the popularity of these two competitions. One of our dancing damsels, A. Chandrakala, I-Maths was invited to give a performance before Smt. Ackamma Alexander the wife of our Governor, at the Silver Jubilee hall, Khadi Gramadyogbhavan, Gopalapuram. R. Lalitha of III B.Com., one of our ace singers as usual brought many laurels to the College, closely followed by R. Subashri, II Bot. and R. Vidhya III Eco. R. Lalitha and R. Subasri brought the Dr. V. N. Sharma rolling trophy for the college when they won the carnatic music contest held by the Sevachakra at Children Garden School. N. Yasmin and Anjubala of III Eco. have won the I prize in the fancy dress competition held at Khadi Gramodyog Bhavan, conducted by Sri Gita Samgam. The Tamilnadu Forest Department conducted on the spot painting and drawing competition in which Jaya Reshmi of I-Litt. won the I-prize.

A special word of praise for M. Anuradha, III Litt the best out-going student of this year. She has set up an unprecedented winning spree of winning maximum contests

in both English and Tamil in all the three years of her student life here. She has never returned empty handed from a contest - be it collegiate or inter-collegiate. She lives upto the old adage "

மூர்த்தி சிறியதானாலும் கீர்த்தி பெரியது.

At the inter collegiate level R. Radhika I Litt, has secured the II Place in Bhagwat Swaroop Agarwal Memorial' English essay competition conducted by the Bharatiya Vidhya Bhavan. This was conducted on all India level. At the district level, Sri Sathya-Sai Seva Committee organised inter-collegiate contests in which S. Banu Kausalya I-Computer Science was awarded the II place in the essay competition, and M. Anuradha III Litt. got II place in oratory. M. Anuradha received the II Prize in the Rotary-cordel essay competition also.

K. Kalpana and V. Harini of II Statistics won the I Prize at the inter-collegiate Quiz on Swami Vivekananda's life and teaching. Infact many of our students this year have taken part in various quiz contests held at different places.

On 21st Nov. 89 we observed National Integration day, when Smt. Prema Sampath kumar from the department of Commerce addressed the students and highlighted the need for unity and integration especially among students.

On 20th January '90 the Madras Voluntary blood bank with a team of doctors and para medical personnel conducted a blood-donation camp in our premises. 50 students and a few staff donated blood.

Convocation

The 15th Annual convocation was held on 27th Dec. '89. The young graduates had the privilege of receiving their degrees from Sri S. Shankaral Jain, the senior most member the பிதாம : of our college Management advisory Committee. Inspite of his ill-health he graciously accepted our invitation to distribute the diplomas and bless the graduates. He emphasised the

need for hard-work and said that learning is a continuous process in life, a point which struck the right chord in everyone's heart.

Sports

Sports is an integral part of student life-with more and more participation bringing laurels to our college. Our college has retained for the third successive year the overall championship of the South Division at the University of Madras. Among the South Division Colleges we stand first in the number of members representing the University. This year various State teams of Tamil Nadu can boast of 12 of our students. We may not be out of place to mention that subsequent to presenting last year's report on sports activities our college was presented with a rolling cup for ranking first among the affiliated colleges in producing the maximum number of University players. This year we hope for the best and we hope our students will move into the larger arena of national and international sports.

The breakup of various sports activities are as under :-

Volley Ball :

In Sep. 1989, our College team won the Inter-Collegiate tournaments of Madras University. Five players, K. Vijayalakshmi and L. Sankari of III B.Com., A. Matilda of I B.Com., L. Lakshmi of II B.A., (Eco) and Uma Maheswari of I B.A., (His) were selected for Madras South Division and K. Vijayalakshmi had the distinction of being the only player from South Division to represent the University. She played at the South Zone Inter University and for the All India Inter University tournaments. In August 1989 our College won the open tournament conducted by Southern Railway at Tambaram.

Cricket :

Our College Cricket team won the runner-up position at the Inter-collegiate matches. South Division had Kamakshi S of III B.A., (Litt) in their team. Kamakshi

had the distinction of playing for the Junior National held at Calicut and Senior National tournaments at Gorakpur. The team won the National tournament and Kamakshi won an individual medal.

Hockey :

It was only a tie-breaker which denied the winner's shield to our college Hockey players at Madras University South Div. Hockey tournament; we ended with runners-up title. South Division and Madras University teams almost looked like Vaishnav College team since six of our students namely Vinitha II B.A., (Eco.), Anitha II B.Sc., (Phy.), Chitra II B.Sc., (Bot) Meenakshi II B.A. (His.) Lilly of I-B.Com., C. V. Malathi of III B.Sc., (Stat.) were in South Division and five of them in Madras University team. The University team with these players won the South Zone and participated in the All India Inter University match.

Badminton :

The ball badminton team won the runner-up position at the South Division Inter-collegiate tournaments. R. Meenakshi III B.Sc., (Chem) and L. Lakshmi II B.Com., represented the South Division and R. Meenakshi was selected for the University team.

At the inter-collegiate shuttle badminton tournament our College team won the runner-up title as well as the same position in Modi Badminton Tournament conducted by MIT. Vibakiren of I-B.Sc., (Bot.) played for South Division at inter divisional tournaments.

Handball :

The College handball team won the runner-up position. Four of them T. S. Priyalakshmi III B.Com., N. G. Nalini III B.A., (Eco.) G. Vidhyakumari, I-B.Com., and K. Vijayalakshmi of I-Bot. were in South Division team and G. Vidhyakumari and N. G. Nalini were selected to play for the Madras University team.

Basket Ball :

Five of our students T. S. Priyalakshmi and P. Nagalakshmi both of III B.Com.,

C. Hemalatha II B.Sc., (Phy.) Shoba of I-B.Sc., Phy. and K. Vijayalakshmi of I Bot. were with South Division. C. Hemalatha was selected to represent Madras University. Our team won runner-up positions at the Inter-Collegiate tournaments and open tournament conducted by Christian Medical College, Vellore. T. S. Priyalakshmi secured the best player award at IIT inter-collegiate tournament.

Foot Ball :

Yes Football! newly introduced at University level can boast of three of our students who play for the Madras University. They are N. G. Nalini III B.A., (Eco) G. Vidya Kumari, I-B.Com., and Sasikala II B.A., (Eco) Nalini and Vidhyakumari secured the rare distinction of getting selected to the Tamilnadu State team also.

Kho-Kho :

The Vaishnav College team retained the winner's shield this year at the inter-collegiate Kho-Kho tournament. Six of our students Anuradha III B.Com., B. Deena II B.Sc., (Maths), L. Sundari & O.R.N. Bamini both of II B.Com., S. Vijayalakshmi II B.A., Litt. and Sujatha of I B.Com. were selected for the South Division team. Madras University team had L. Sundari, B. Deena, S. Vijayalakshmi and O. R. N. Bamini. They emerged winners at the open tournament (Buck memorial) conducted by Y.M.C.A. College of Physical Education.

Kabaddi :

We retained the winner shield at inter-collegiate tournament. Five of our players Rama Thilagam, III Com., Vinitha II Eco., Rama Thilagam, III Com., Metilda and Lilly both Hemalatha II Litt., Metilda and Lilly both of I Com. represented the South Division. Four of them were selected to represent the University of Madras. Metilda and Lilly played for the Tamilnadu State Team.

Athletics :

C. V. Malathy, III Com., K. Jaipriya, II Litt., K. Vijayalakshmi, II Bot. & B. Deepa II Maths were selected to represent Madras South. C. V. Malathy III Com., was selected to represent the University of Madras in Cross Country race.

The last but not the least-sports activities of our Staff range from silent support to active participation, and motivate our students. Our staff team emerged as winners at the Ethiraj Birth Centenary Badminton tournament conducted by Ethiraj college. They also won the ball-badminton tournament conducted by the Queen Mary's College in connection with the Platinum Jubilee Celebrations. The proud winners are Smt. Geetha Natarajan, Smt. Rathi, Smt. Rajeswari, Smt. Anuradha, Selvi Kanakavalli, Selvi. Seethalakshmi and Smt. Radhama Gopalakrishnan. Our Physical Directress, Smt. Radhama's overpowering zeal and spirit both on the field and otherwise really enthuses our Staff who keep alive the sporting spirit through participation.

The Sports' Day was celebrated on 5th February '90. Shrimathi Shilavathy Ranganathan, Vice-President, Women's Cricket Association All India was the Chief guest of the evening. She stressed on the sporting spirit which she observed is the need of the hour, as this is wanting in the society now.

SMRTI (Founder's Day)

Smrti '90 - the eagerly awaited, inter-Collegiate cultural festival in memory of our Founder Chairman started with a big bang on 22nd Jan. '90. Hon'ble Sheriff of Madras, Sri N. Srinivasan inaugurated it. SMRTI '90 was fully sponsored by Indian Bank. SMRTI '90, as the name goes is our anjali to Smt. & Sri Nanalal Bhatt, the founders of our College. This year we experimented with the light music competition-due to the persistent demand of the students. The grand finale to SMRTI '90. When Sri. V. R. Chidambaram, Zonal Manager, Indian Bank, gave away the prizes. Thanks to Food Specialities Limited for the subsidised Coffee, on those 4 days.

Endowments :

Thanks to our Staff members, the endowment list is longer this year. Prof. Kala

K. Tawker has instituted two medals in memory of her mother Smt. Raji Viswanath Bhatt for B.A., Eng. Litt. and B.Sc., Maths. Prof. V. S. Jayalakshmi has instituted two medals in memory of her parents Sri V. A. Subramanian Iyer and Smt Gomathi Ammal for B.A., History and B.Sc., Maths.

'The Rangarao Memorial Award' one for the best cricket player and one for outstanding performance in sports are instituted by Selvi T. V. Jayalakshmi in memory of her brother.

The 'Shrimathi Rajalakshmi Ammal Memorial Scholarship' is given by Prof. Chandra Madhavan in memory of her mother-in-law. The 'Sri R. Ramaswami Iyengar Memorial Scholarship' is instituted by Prof. R. Kanakavalli in memory of her father. Both the Scholarships are meant for deserving sports girls. 'Mr. Ramachandran Scholarship' for the best football player is given by Prof. S. Kannamma.

Conclusion :

I take this opportunity to thank the teaching and Non-teaching staff and the students who have not just rendered their services but have taken wholeheartedly as their duty to keep the lamp of achievement in this temple of learning glowing.

In fact, the word 'சுடமம்' or duty had a deep sense of meaning to Sri N. Bhatt, not confined to mundane affairs alone. He could foresee the need for educating woman which he considered as a primary duty to uplift the society. In this connection it is apt to quote Dr. Annie Besant, "Education is a threshold condition for improvement in the status of Women". Our Founder Chairman had, contributed in no small measure to the progressive improvement of Women. His sense of duty has left behind a trail of glory and gleam of an enlightened vision which is an abiding possession with us. Now it is our bounden duty to live up to his ideal and bear the torch and hand it down to posterity without compromising on quality and character.

COLLEGE UNION-1989-90

OFFICE BEARERS LIST

UNION VICE PRESIDENT :

Mrs. Uma Natesan
Mrs. A. Uma

Department of History
Department of Sanskrit

STUDENTS' UNION PRESIDENT :

L. Ganga

III Physics

STUDENTS' UNION SECRETARY :

G. Tamilselvi

II B.Com.

STUDENTS' UNION JOINT SECRETARY :

P. Meera

I B.Com.

ENGLISH ASSOCIATION :

Vice-President : Mrs. Lakshmi Rao
Secretary : S. Uma

Department of English
III B.A. Litt.

TAMIL ASSOCIATION :

Vice-President : Miss. R. Gandhimathi
Secretary : M. Anuradha

Department of Tamil
III B.A. Litt.

HINDI ASSOCIATION :

Vice-President : Dr. (Mrs.) Jayalakshmi
Subramaniam
Secretary : K. Vatsala

Department of Hindi
II B.A. Litt.

SANSKRIT ASSOCIATION :

Vice-President : Mrs. A. Uma
Secretary : S. Mahalakshmi

Department of Sanskrit
II B.A. Litt.

SCIENCE ASSOCIATION :

Vice-President : Mrs. G. Rani
Secretaries : P. Ranjana
D. Deepa
V. Uma Maheswari
J. Bhuvaneshwari
T. N. Venkata Padmavathy

Department of Botany
III Maths
III Statistics
III Statistics
III Physics
III Botany

HUMANITIES ASSOCIATION :

Vice-President : Mrs. R. Latha
 Secretaries : Madhu Sengal
 P. Premila
 S. Subhashini

FINE ARTS ASSOCIATION :

Vice-President : Mrs. V. Kalavathy
 Secretary : R. Srividya

PLANNING FORUM :

Vice-President : Mrs. N. Chandravathy
 Secretary : R Rajalakshmi

QUIZ CLUB :

Vice-President : Dr. Meera Muralirangan
 Secretary : S. Padmini

DEBATE CLUB :

Vice-President : Miss. T. V. Jayalakshmi
 Secretary : D. Suprashanti

N. S. S. PROGRAMME OFFICERS :

Unit I : Mrs. R. Shanthakumari
 Secretary : V. S. Jayalakshmi
 Unit II : Mrs. Parvathy Gopalan
 Secretary : M. Uma Maheswari
 Unit III : Miss. A. Dhanalakshmi
 Secretary : Rama Thilagam

GAMES ASSOCIATION :

Vice-President : Mrs. Radhamma Gopalakrishnan
 Secretary : V. Malathy
 Joint Secretary : P. M. Premlatha

Department of Economics
 III History
 III Economics
 III III B.Com

Department of Chemistry
 III B.A. Lit

Department of Commerce
 III B.A. Lit

Department of Zoology
 III Economics

Department of English
 III B.A. Lit

Department of Tamil
 III B.A. Lit

Department of Chemistry
 III B.Com

Department of Commerce
 III B.Com

Physical Directress
 III B.Com
 II B.A. Lit

UNION DIARY

DATE	ASSOCIATION PROGRAMME	CHIEF GUEST
14-8-1989	UNION INAUGURAL	Sri C. L. Ramakrishnan DGP Vigilance and Anti-Corruption
21-8-1989	SANSKRIT ASSOCIATION	Sri S. Sankaranarayanan Retd. Secretary, Ashok Leyland
12-9-1989	HINDI ASSOCIATION	Sri S. N. Ganesan Head of Hindi Dept., University of Madras
02-11-1989	ENGLISH ASSOCIATION	Dr. M. S. Magarajan Head of English Dept., University of Madras
21-11-1989	NATIONAL INTEGRATION DAY	Smt. Prema Sampath Kumar Dept. of Commerce Shrimathi Devkunvar Nanlal Bhatt Vaishnav College for Women
27-12-1989	ANNUAL CONVOCATION	Sri S. Sankarajai Jain Senior most member of the College Management Advisory Committee
27-12-1989	SCIENCE, HUMANITIES AND PLANNING FORUM	Dr. M. S. Udayamorthy , Journalist Sri A. M. Vincent General Manager, Personell, English Electric Company
28-12-1989	TAMIL ASSOCIATION	Sri Thanjavanan Producer, Madras Doordarshan Kendra Dr. T. Rajagopalan , Prof. of Tamil --- M.C.C. Dr. M. V. N. Alagappan , Industrial Consultant Sri N. Srinivasan , Hon. Sheriff of Madras Mrs. Shilavathy Ranganathan Vice President, Women's Cricket Association Mr. Gandhi and Mrs. Gandhi
25-01-1990	SMRTI	
05-02-1990	SPORTS DAY	
20-02-1990	COLLEGE DAY	

INTER COLLEGIATE COMPETITIONS - PRIZE LIST

FINE ARTS

S. No.	Organiser	Contest	Name & Class	Place
1.	YMIA	Bharathiar Songs	R. Vidya, III Eco.	III Prize
2.	YMIA	Carnatic-Vocal	R. Vidya III Eco.	I Prize
3.	YMIA	Bharathiar Songs	R. Lalitha, III B.Com (Eve.)	I Prize
4.	Tamil Nadu Forest Department	Drawing	Jayaresmi, I Litt.	I Prize
5.	Tamil Nadu Forest Dept.	Drawing	S. Uma, I Maths	III Prize
6.	Madras Christian College	Classical-Vocal	R. Subashree, II Bot.	I Prize
7.	Youth Forum for Gandhian Studies	Classical dance — solo	A. Chandrakala, I - Maths.	II Prize
8.	Youth forum for Gandhian Studies	Painting	P. Saraladevi, II Com.	II Prize
9.	—do—	Sketching	B. Ajitha I Maths	I Prize
10.	—do—	Drawing	S. Anuradha I Eco.	Certificate of merit
11.	ABVP	Carnatic-Vocal	R. Lalitha III Com.	I Prize
12.	ABVP	Drawing	A. Sudha II Maths	II Prize
13.	MIT	Carnatic-Vocal	R. Lalitha III Com.	I Prize
14.	Stella Mari's College	Carnatic-Vocal	R. Subashree II Bot.	I Prize
15.	Stella Mari's College	Carnatic-Vocal	R. Lalitha III Com.	II Prize
16.	A. M. Jain College	Carnatic-Vocal	R. Subashree II Bot.	II Prize
17.	Raja Annamalaiapuram Bhaktha Jana Sabha	Carnatic-Vocal	R. Lalitha III Com.	II Prize
18.	Loyola College	Carnatic-Vocal	R. Lalitha III Com. (Eve)	I Prize
S. No. Organiser Contest Name & Class Place				
19.	Sri Venkateswara College of Engineering	Carnatic-Vocal	R. Lalitha III B.Com. (Eve)	I Prize
20.	Chengleppe Medical College		K. Radha } N. Krithiga } II B.Com. J. Gayathri } Balasundari }	II Prize
21.	Sri Venkateswara College of Engineering	Creative Writing	Radhika-I Litt R. Krishnaveni II B. Com. (Eve)	I Prize
22.	Chengleppe Medical College	Carnatic-Vocal	R. Lalitha III B.Com (Eve.)	I Prize
23.	Madras Central Round Table, No. 82	Dumb Charades Competition	K. Kalpana II Stat. K. Vatsala II Litt. R. Thangakavitha II Litt. R. Rajalakshmi III Litt.	Certificates awarded for having participated
25.	Sevachakra	Carnatic-Vocal	R. Lalitha III B. Com (Eve)	I Prize
26.	Sevachakra	Carnatic-Vocal	R. Subashree II Bot.	Consolation Prize
Dr. V. N. Sharma Rolling trophy was awarded to Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College				
27.	Women's Christian College	Classical Instrumental	V. Brinda I Com.	I Prize
28.	Sri Gita Sangam	Devotional Music	R. Lalitha III B.Com (Eve)	III Prize
29.	Sri Gita Sangam	Devotional Music	R. Nirmala I Hist. R. Vidhya III Eco. B. Jayalakshmi I Hist.	Certificate of merit awarded
30.	Sri Gita Sangam	Fancy Dress Competition	N. Yasmin I Eco 'B'	I Prize
31.	Madras Christian College - சபை கல்வி கல்வி	Pattuki Pattu	Anjubala III Eco 'A'	I Prize
32.	Madras Christian College	Carnatic Vocal	S. Renuka I Eco. 'A'	III Prize
33.	" "	Dance-solo	P. Vijayalakshmi I - Eco. 'B'	I Prize
	" "		K. Swapna I-Eco. 'B'	I Prize

**Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College for Women**
Chromepet, Madras-600 044

PRIZE WINNERS 1989-1990

S. No.	Organiser	Contest	Name & Class	Place
34.	" "	Singing for the dance	S. Renuka I B.A. Eco. P. Vijayalakshmi I B.A. Eco 'B' P. Shanmugasundari I B.A. Eco. 'B'	II and III Prize shared
35.	University Women's Association Sarojini Naidu's Birth Centenary Celebrations	Poetry Recitation	Thangakavitha II Litt.	II Prize
		Enactment of Poem	Vijayakumari Vatsala Jeya Resmi II Litt. M. Anuradha III Litt.	I Prize
1.	Sri Aurobindo's Birth Anniversary Celebrations, Sri Aurobindo Foundation of Indian Culture.	English Quiz	1. K. Kalpana II B.Sc. (Stat.) 2. S. Padmini III B.A. (Eco)	Consolation
2.	Vivekananda College, Madras	Swami Vivekananda's Life & Teaching	1. K. Kalpana II B.Sc. (Stat.) 2. V. Harini II B.Sc. (Stat.)	II Prize
3.	Justice Basheer Ahmad Sayeed Women's College	Gandhi Memorial Inter-College Quiz Competition	1. S. Padmi III B.A. (Eco.) 2. K. Kalpana II B.Sc. (Stat.)	II Prize
4.	Medical Services Department	Quiz-on-Health	1. K. Kalpana II B.Sc. (Stat.) 2. R. Rajalakshmi III B.A. (Litt)	III Prize
5.	M'I'T Madras	General Quiz	1. M. Anuradha III B.A. (Litt.) 2. R. Rajalakshmi III B.A. (Litt.) 3. R. Ranjana III B.Sc. (Maths)	III Prize
6.	Doordharshan Kendra, Madras	General Quiz in English	1. Sudha II B.Sc. (Stat.) 2. Harini " " 3. K. Kalpana " "	I Prize
7.	Presidency College, Madras	Statistics Quiz, Cross Word puzzle	1. G. Vijayalakshmi II B.Sc. (Stat.) 2. K. Kalpana II B.Sc. (Stat.)	II Prize

Special prize given by the Management in recognition of the Meritorious performance in the University Examinations :-

Sri Nanalal Bhatt Memorial Gold Medal for University I Rank in Part I B.A.,/B.Sc., Tamil	M. V. Bhagyalakshmi
Sri Mohanlal D. Tolia Memorial Gold Medal for University I Rank in B.Sc. Br. II Statistics	C. S. Shanthi

Proficiency Prizes- Degree-University Examinations 1986-'89

1. Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Medal for Proficiency in B.Com.	S. Ranjani
2. Sri Kapoorchand Sutaria Memorial Medal for Proficiency in B.A Br. I History.	S. Girija
3. Sri Mahajan Memorial Medal for Proficiency in B.A., Br. IV Economics	L. Vanisree
4. Sri Shankarlal S. Jain Medal for Proficiency in B.A. Br. XII English Literature.	U. Aneetha
5. Sri S. N. Bhatt Medal for Proficiency in B.Sc. Br. I Maths.	K. Lakshmi Priya
6. Sri Chandrakant M. Tolia Medal for Proficiency in B.Sc. Br. II Statistics	C. S. Shanthi
7. Smt. Sushila Dalmia Medal for Proficiency in B.Sc. Br. III Physics	B. Anandalakshmi
8. Sri Jayanthilal R. Shah Medal for Proficiency in B.Sc. Br. IV Chemistry	M. V. Bagyalakshmi
9. Dr. Nirmala Medal for Proficiency in B.Sc. Br. V Botany	Sumiksha Gupta
10. Raji Viswanath Bhat Memorial Medal for Proficiency in Br. XII English Literature.	V. Aneetha
11. Raji Viswanath Bhat Memorial Medal for Proficiency in B.Sc. Br. I Maths	K. Lakshmi Priya

12. V. A. Subramaniam Iyer Memorial Medal for Proficiency in History of Tamilnadu.
13. V. S. Gomathiammal Memorial Medal for Proficiency in Mechanics-Maths.

PART I

14. Shri Kanthilal K. Patel Medal for Proficiency in B.A./B.Sc. Tamil
15. College Staff (81-82) Medal for Proficiency in B.A./B.Sc. Hindi
16. College Staff (81-82) Medal for Proficiency in B.A./B.Sc. Sanskrit
17. College Staff (81-82) prize for Proficiency in B.Com Tamil
18. College Staff (81-82) prize for Proficiency in B.Com. Hindi.
19. College Staff (81-82) prize for Proficiency in B Com. Sanskrit
20. Smt. Nanalal Bhatt prize for Proficiency in B.Com. Tamil

PART II

21. College Staff (81-82) Medal for Proficiency in B.A./B.Sc English
22. College Staff (81-82) Prize for Proficiency in B.Com. English
23. Smt. Nanalal Bhatt Prize for Proficiency in B.Com. English

III Proficiency Prizes Parts I and II-University Examinations 1987-1989

24. Part I Tamil B.A./B.Sc. Shri T. T. Ramnath Tawker Memorial Medal
25. Part-I Tamil B.Com-Smt. Vidya Memorial prize
26. Part-I Hindi B.A./B.Sc. Sri A. S. Krishnan Memorial Medal
27. Part-I, Hindi B.Com. Sri A S. Krishnan Memorial Prize
28. Part-I Sanskrit B.A. / B.Sc. - Smt. Sankari Memorial Medal
29. Part-I Sanskrit B.Com. Smt. Vidya Memorial Prize

V. Srividya

S. Uma Maheswari

S. Shanthi III Economics

A Rajini III Literature

G. S. Rukmani III Economics

D. Umamaheswari III B.Com.

Sunitha Srinivasan III B.Com.

R. Chitra & S. Hemalatha III B.Com.

S. Rama III B.Com.

B. Srividyalakshmi III Physics

Sunitha Srinivasan III B.Com.

E. Aruna III B.Com.

S. Shanti III Economics

D. Umamaheswari III B.Com.

A. Rajini III Litt.

Sunitha Srinivasan III Com.

G. S. Rukmani III Economics.

R. Chitra & S. Hemalatha III B.Com.

31. Part - II English B.A. / B.Sc. - Sri Chandru Memorial Medal
32. Part-II English B.Com. - Sri T. Varada Rao Memorial Prize

Proficiency Prizes - Allied Subjects - University Examinations

33. Sri V. C. Menon Memorial Prize for B.Sc. Maths, Allied II Mathematical Statistics. A. Geetha & A. Jayamadhavi III Maths
34. Sri V. S. Menon Memorial Prize for B.Sc. Maths Allied I - Physics S. Gomathi II Maths

College Examinations - Proficiency Prizes - awarded by the Institution :

35. Part-I Tamil B.A. / B.Sc. Sharmila Mohan III Physics
 36. Part-I Tamil B.Com. S. Bhanumathy III B.Com.
 37. Part-I Tamil B.Com. R. Parvathy III B.Com.
 38. Part-I Hindi B.A./B.Sc. Shakuntala Devi III Economics
 39. Part-I Hindi B.Com. Sunitha Srinivasan III B.Com.
 40. Part-I Sanskrit B.A / B.Sc. R. Jayanthi III Maths
 41. Part-II English B.A./B.Sc. C Subashree III B.Com.
 42. Part-II English B.Com. K. Gayatri III Maths
 43. Part-II English B.Com. Sunitha Srinivasan III B.Com.
 44. Part-III History V. Padmini III B.Com.
 45. Part-III Economics V. R. Jothilakshmi III History
 46. Part-III English Literature L. Namagirilakshmi III Economics
 47. Part-III Mathematics M. Anuradha III Literature
 48. Part-III Statistics K. Gayatri III Maths
 49. Part-III Physics R. Revathi III Statistics
 50. Part-III Chemistry Sharmila Mohan III Physics
 51. Part-III Botany J. Bhuvaneshwari III Chemistry
 52. Part-III Commerce T.N. Venkata Padmavathy III Botany
 53. Part-III Commerce B.K. Umamaheswari III B.Com.
- T. Jayashree III B.Com.

VI Prizes Instituted by Private Bodies for Part-III

54. Smt. Kanakalakshmi Rangaswamy prize for proficiency in Part III History
55. Selvi Malini Memorial Prize for proficiency in Part-III Economics
56. Dr. K. Veeraraghavan Memorial prize for proficiency in Part-III English Literature
57. Sri Sampathkumar Medal for Proficiency in Part-III Mathematics
58. Smt. Janakiammal Ananthacharyar Memorial Medal for proficiency in Part III Statistics
59. Sri S. A. T. Arumugasami Nadar Memorial Medal for proficiency in Part III Physics
60. Sri Krishna Bhatkal Memorial Medal for Proficiency in Part-III Chemistry
61. Smt. Sulochana Padmanabhan Medal for proficiency in Part-III Botany
62. Smt. Meenakshiammal Memorial Prize for proficiency in Part-III Commerce
63. College Book House, Station Road, Chromepet instituted prize for proficiency in Part II B.Sc. I Year

PART VIII

64. Smt. Kolasaraswathi Ammal prize for the best outgoing student
65. Special Prize awarded by the College & by the I set of Teaching Staff for the best outgoing student
66. Special prize awarded by the College to the students' Union President in recognition of services rendered by her
67. Sri C.N. Bhatt's Special prize for the best player
68. Sri T.S. Rangarao Memorial Cash award for the best Cricket Player
69. Sri T.S. Ranga Rao Memorial Cash award for outstanding Performance in Sports

V.R. Jothilakshmi III History

L. Namagiri Lakshmi III Economics

M. Anuradha III Literature

K. Gayathri III Maths

R. Revathi III Statistics

Sharmila Mohan III Physics

J. Bhuvaneshwari III Chemistry

T.N. Venkatapadmavathy III Botany

B.K. Umamaheswari III B.Com.

- 1) N. Manjula, I Maths
- 2) G. Jayashree, I Statistics
- 3) L. Dhanalakshmi, I Physics
- 4) S. Barna, I Chemistry
- 5) J. Akila, I-Botany

M. Anuratha III Litt.

M. Anuradha III Literature

L. Ganga III Physics

S. Kamakshi III Litt.

S. Kamakshi III Litt.

G. Vidya Kumari I B.Com.

Prize Awarded by the College Staff to the Players Selected for the University Teams—University—Blues:

1. C. Hemalatha	II Physics	Basket Ball
2. N. G. Nalini	III Eco.	Hand Ball
3. Vidhyakumari	I Com.	"
4. K. Vijayalakshmi	III Com.	Volley Ball
5. K. Kamakshi	III Litt.	Cricket
6. C. V. Malathy	III Stat.	Hockey
7. Meenakshi	II Hist.	"
8. Vinitha Dixit	II Eco.	"
9. Anitha	II Phy.	"
10. Lilly	I Com.	"
11. Vinitha Dixit	II Eco.	Kabbaddi
12. Premalatha P. M.	II Litt.	"
13. Metilda	I Com.	"
14. Lilly	I Com.	"
15. B. Vijayalakshmi	II Litt.	KhoKho
16. D. Deepa	II Maths	"
17. L. Sundari	II Com.	"
18. O. R. M. Bhamini	II Com.	"
19. C. Meenakshi	III Chem.	Ball Badminton
20. N. G. Nalini	III Eco.	Football
21. Shasikala	II Eco.	"
22. Vidyakumari P.	I Com.	"
23. V. Malathy	III Com.	Cross Country.

IX. Extra Curricular Activities 1989-'90

A. TAMIL

1. Bharathi Songs

I Prize	R. Subashri II Bot.
II "	R. Vidya III Eco.
2. Oratory

I "	M. Anuradha III Litt.
II "	A. Theresa I Maths

3. Kavithai	I "	M. Anuradha III Litt.
	II "	S. Nirmal Kovil Rani II Eco.
4. Essay	I "	M. Anuradha III Litt.
	II "	R. Chitra II Bot.
5. Shory-Story Writing	I "	R. Booma II Chem.
	II "	M. Anuradha III Litt.
6. Best Speaker	I "	M. Anuradha III Litt.
7. Thirukkural	I "	P. Sarala Devi II B.Com.
	II "	T. Rama II Chem.
8. Drama	I "	Statistics
	II "	Literature
9. Individual performance	I "	K. Haripriya III Stat.
	II "	R. Gajalakshmi III Hist.
10. Quiz	I "	K. Kalpana II Stat.
	II "	V. Harini II Stat.
		M. R. Sudha II Stat.
		M. Anuradha III Litt.
		S. Padmini III Eco.
		S. Subhashini III B.Com.
11. Aruvai	I "	S. Sudha I Stat.
	II "	R. Chitraleka II Physics
'B' HINDI		
1. Story-Writing	I "	P. Prabha II Litt.
	II "	T. Rajam III Phy.
2. Essay	I "	Sunila I Physics
	II "	C. Sharada II Botany
3. Poetry Reading	I "	C. Sharada II Bot.
	II "	R. Nalini II Eco.
'C' SANSKRIT		
Sloka Recitation	I Prize	N. Subbhalakshmi I Maths
Sundarakandam	II Prize	R. Booma II Chem.
'D' ENGLISH		
1. Essay	I "	M. Anuradha II Litt.
	II "	L. Rajaeswari III Litt.

Oratory	I "	D. Supra Shanthi III Litt.
	II "	M. Anuradha "
Creative Writing	I "	Vathsala II Litt.
	II "	S. Vijalakshmi II Litt.
Short-Story	I "	T. Rama II Phy.
	II "	C. R. Hymavathi II Com. Sci.
Sketching	I "	K. S. Jayashree III Stat.
	II "	S. Sujatha II B.Com.
Collage	I "	1. A. Theresa I Maths
		2. M. P. A. Srimalini "
		3. T. J. Jeenath "
		4. S. Uma "
	II "	1. S. Vijayalakshmi II Litt.
		2. B. Bharathi "
		3. B. Vatsala "
		4. S. Sudhavalli "
		Statistics
		Litterature
7. Dramatics	I "	Haripriya III Stat.
	II "	Yasmeen III Eco.
8. Individual Performance	I "	
	II "	
9. GENERAL QUIZ	I "	1. R. Ranjana III Maths
		2. P. Geetha "
		3. R. M. Anitha "
	II "	1. K. Kalpana II Stat.
		2. M. R. Sudha "
		3. V. Harini "
'F' PLANNING FORUM		
1. Essay	I "	M. Anuradha III Litt.
	II "	S. Anandhalakshmi I Phy.
2. Oratory	I Prize	Haripriya III Stat.
	II Prize	P. Sarala Devi II B.Com.
3. Quiz	I "	S. Subashri III B.Com.
		Jarna Singar II B.Com. (Evn.)
		V. Rajalakshmi II B.Com. (Eve)
	II "	M. Anuradha III Litt.
		Suprashanthi III Litt.
		R. Rajalakshmi III Litt.

'G' FINE ARTS

1. Classical Vocal	I "	R. Lalitha III B.Com. (Eve)
	II "	R. Subhashree II Bot.
2. Instrumental	I "	V. Brindha I B.Com.
	II "	J. Lavanya I Stat.
3. Light Music	I "	R. Subhashree II Bot.
	II "	R. Vidhya III Eco.
4. Rangoli	I "	1. Bhavanishankari I-Chemistry
		2. M. Meena "
		3. Tina Vijayakumari "
	II "	1. Sarasa Rani II-Chemistry
		2. R. Jeeva "
		3. R. Sarojini "
5. Fashion Parade	I "	Reena Srivatsava III Litt.
	II "	K. Radha III B.Com.
6. Folk Dance	I "	1. Jayalakshmi Litterature
		2. Radhika "
		3. Prasema "
		4. Shylaja "
		5. Bragadeswari "
		6. Bindu "
		7. Padmavathi "
		8. Padma "
		9. Lakshmi "
		10. Vidhya " Singers
		11. Vatsala " Singers
	II "	1. Srikala History
		2. Sheela Rani "
		3. C. V. Kamala "
		4. R. Nirmala "
		5. Sindhu "
		6. Sumita Das "
		7. Sudha Arunachalam " Singers
		8. P. R. Prema " Singers
7. Vaikkom Krishna Iyer Prize (Veena)		V. Brinda I Com.
100% Attendance in all Three Years		1. K. Sudha Eco. 'B'
Best outgoing Player		Kamakshi III Litt.

SMRTI-1990

Wholly Sponsored by Indian Bank

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College for Women, Chromepet, Madras-44

Inter Collegiate Competitions — SMRTI 1989-'90

Inauguration : Sri N. Srinivasan — Sheriff of Madras on 22-1-90

Valedictory : Sri Chidambaram — Zonal Chairman — Indian Bank — 25-1-90

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt and Shri Nanalal Bhatt Memorial Shields awarded during Smrti 1989-1990

I Gita Recitation :

I Prize	Shri. K. Ramasubramanian	Vivekananda College
II Prize	Shri B. Shambhu Murthy	Madras Sanskrit College
III Prize	Selvi C. Srividya	Meenakshi College

II Shri Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Hindi Essay Writing :

Team : Guru Nanak College (Shri Santosh Kumar & Anup Kumar Pandey)

I Prize	Shri Santosh Kumar	Guru Nanak College
II Prize	Selvi Anu Cherian	Stella Maris College
III Prize	Shri Anup Kumar Pandey	Guru Nanak College

III Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Tamil Oratory

Team : Pachiyappa's College

I Prize	Selvi T. Jayalakshmi	Quaied-E-Millet for Women
II Prize	Shri Bala Srinivasan	University of Madras
III Prize	Shri John Dhanraj	Law College

IV Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Shield for Tamil Kavithai

Team : University of Madras

I Prize	Selvi T. Jayalakshmi	Quaid-E-Millet College for Women
II Prize	Shri John Dhanraj	Law College
III Prize	Shri Bala Srinivasan	University of Madras

V Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for English Quiz.

Team : Madras Law College

I Prize	Selvi J. Bhuvanewari & Sri V. V. Shivakumar	Law College
II Prize	Gopal Mohan Rao & M. Ramakrishnan	Vivekananda College
III Prize	K. Ranjit, B. Kailash	D. G. Vaishnav College

VI Shri Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for English Oratory.

Team : A. M. Jain College

I Prize	Shri K. Mahesh	A. M. Jain College
II Prize	Shri R. Sriram	Vivekananda College
III Prize	Selvi K. T. Sarada	Bharathi Women's College

VII Shri Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Fine Arts Classical Music : Instrumental.

Team : Vivekananda College : Raman & Karthik.

I Prize	Shri S. Kartik	Vivekananda College
II Prize	Shri S. Uma Shankar	A. M. Jain College
III Prize	Shri B. Gowri Shankar	Madras Christian College

Classical Music : Vocal

I Prize	Selvi R. Srividya	S. I. E. T. College
II Prize	Selvi Padma Rajagopal	Venkatramana Ayurveda College

Light Music :

I Prize	Selvi J. Jyothi	S. I. E. T. College
II Prize	Shri Rajesh " K. Srinivasan " Karthik " G. Hariram	A. M. Jain College
III Prize	Selvi G. Sujatha Shri M. Sridhar " A. Murugan " N. Jai Kumar " B. Kartik " M. Balaji	Presidency College

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Ball Badminton :

Winners : Ethiraj College

Selvi B. Chitra
" S. Srimathi
" S. Yasodha
" G. Sampathlakshmi
" G. Gowri
" K. Pushpavalli

Runners : Vaishnav College

Selvi R. Meenakshi
" R. V. Subhashri
" V. Lakshmi
" C. Radhamani
" J. Gayathri
" N. Srividhya
" P. Vidya

X. Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Rangoli Instituted by III Yr. Students 1983-84 :

I Prize	Shri M. A. Suresh Babu	Nandanam Arts College
	S. D. Anandan	"
II Prize	Shri S. Srinivasan	Vivekananda College
	G. Raja	"
III Prize	Selvi V. Satya Bama	Stella Maris College
	K. T. Srividhya	"

X. Inquisition :

I Prize	Shri Karunakaran	S. V. C. E.
II Prize	Selvi Padma Rajagopal	Ayurveda College
III Prize	Shri Kumar Keswani	Loyola College

XI. Jam :

I Prize	Selvi Revathy	Stella Maris College
II Prize	Shri Kumar Keswani	Loyola College
III Prize	Selvi S. Shobana	S. I. E. T. College

XII. Poster Painting :

I Prize	Shri R. S. Mahesh	Chingalpet Govt. College
II Prize	Shri B. Gnana Sekaran	Madras University
Prize	Shri N. Srinivasan	Vivekananda College
	Shri M.A. Suresh Baboo	Nandanam Arts College
	Charles	

XIII. Collage :

I Prize	Shri N. Srinivasan	Vivekananda College
	Shri G. Raha	
II Prize	Shri Suresh Baboo Charles	Nandanam Arts College
III Prize	Shri B. Sridhar	Loyola College
	Shri Manjunathan	

XIV. Cartooning :

I Prize	Shri B. Gnanasekaran	Madras University
II Prize	Shri I. B. Saravanan	Bharathi Engineering College
III Prize	Selvi S. Revathy	Lady Willington College

XV. On the Spot Photography :

I Prize	Shri G. Sivaperumal	Presidency College
II Prize	Shri B. Gnanasekaran	Madras University
III Prize	Shri M. Jayakumar	Madras Christian College

கல்யாணிகளுக்கிடையிலான போட்டிகளில்
வெற்றி பெற்றவர்களின் பட்டியல்

புத்தாக்கம் மருத்துவக்
சிறுகதை, சென்னை

சிறுகதை

மா. அனுராதா
மூன்றாமாண்டு
ஆங்கில இலக்கியம்

இரண்டாம் பரிசு

புத்தாக்கம் தெய்வநெறிக்
சிறுகதை

கட்டுரை

மா. அனுராதா
மூன்றாமாண்டு
ஆங்கில இலக்கியம்

முதற்பரிசு

கவிதை

மா. அனுராதா
மூன்றாமாண்டு
ஆங்கில இலக்கியம்

ஆறுதல் பரிசு

வி. எஸ். வாணி
இரண்டாமாண்டு
வணிகவியல்

ஆறுதல் பரிசு

எஸ். லதா
இரண்டாமாண்டு
வணிகவியல்

ஆறுதல் பரிசு

இந்துமதி
இரண்டாமாண்டு
வணிகவியல்

ஆறுதல் பரிசு

பானுமதி
முதலாமாண்டு
கணிதப் பொறியியல்

ஆறுதல் பரிசு

முத்தையன் எழுத்தாளர்கள்
சங்கம், சென்னை - 1

கட்டுரை

மா. அனுராதா
மூன்றாமாண்டு
ஆங்கில இலக்கியம்

ஆறுதல் பரிசு

சிட்டுக்குருவி வானொலி
சிறுவர் சங்கம்

சிறுகதை

மா. அனுராதா
மூன்றாமாண்டு
ஆங்கில இலக்கியம்

இரண்டாம் பரிசு

ந. நப்பின்னை
முதலாமாண்டு
கணிதப் பொறியியல்

இரண்டாம் பரிசு

Union Office Bearers 1989-90

AT YOUR SERVICE

Student President

L. GANGA, III Physics

Student Jt. Secretary

P. MEENA, I B Com

Student Secretary

G. TAMILSELVI, II B Com.

கவிதை	வி. எஸ். வாணி இரண்டாமாண்டு வணிகவியல்	இரண்டாம் பரிசு	
	ம. அனிதா முதலாமாண்டு வணிகவியல்	இரண்டாம் பரிசு	
நாடகம்	மா. அனுராதா மூன்றாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்	இரண்டாம் பரிசு	
மகளிர் கிறித்துவக் கல்லூரி	கவிதை	மா. அனுராதா மூன்றாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்	இரண்டாம் பரிசு
எதிராஜ் கல்லூரி	பேச்சு	மா. அனுராதா மூன்றாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்	ஆறுதல் பரிசு
விவேக்-90	கவிதை	மா. அனுராதா மூன்றாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்	முதற்பரிசு
விவேகானந்தா கல்லூரி	பேச்சு	மா. அனுராதா மூன்றாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்	இரண்டாம் பரிசு
சென்னை கிறித்துவக்கல்லூரி	சிறுகதை	ப. சண்முகசுந்தரி முதலாமாண்டு பொருளாதாரம்	இரண்டாம் பரிசு
	ஒரு நிமிடப் பேச்சு	கு. கவப்னா முதலாமாண்டு பொருளாதாரம்	மூன்றாம் பரிசு
ஆரோக்யம் இந்திய சமூக நலக்குழு	கட்டுரை	சு. சுதா முதலாமாண்டு புள்ளியியல்	மூன்றாம் பரிசு
		மா. அனுராதா மூன்றாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்	மூன்றாம் பரிசு

WE ARE PROUD OF YOU

A Century not out-Prizes Won by

M. ANURADHA, III B A. Litt.
Best outgoing Student

Keep it up.

Statistics-I Rank

C. S. SHANTHI

Statistics-II Rank

V. BALA

UNIVERSITY RANK HOLDERS
1988 - '89

Inauguration of Union Activities

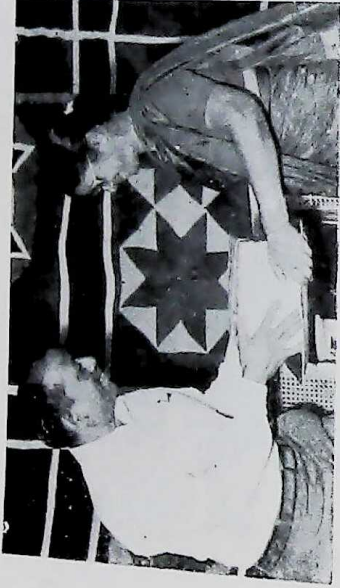
Sri C. L. RAMAKRISHNAN, D.G.P.
Inaugurating College
Union Activities for 89-90

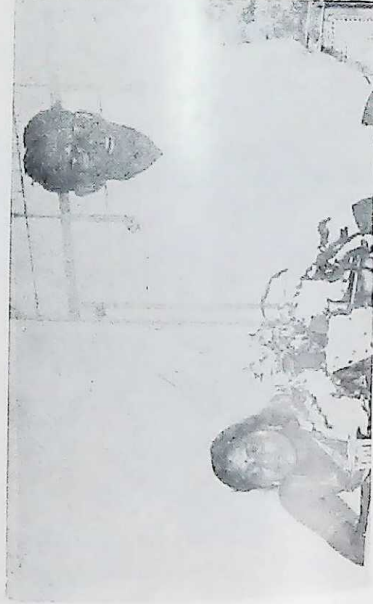
An auspicious start for the
Year's Activities - Lighting of the lamp by
Mrs RAMAKRISHNAN

Sanskrit Association Inaugural-Chief Guest
Sri S. SANKARNARAYAN

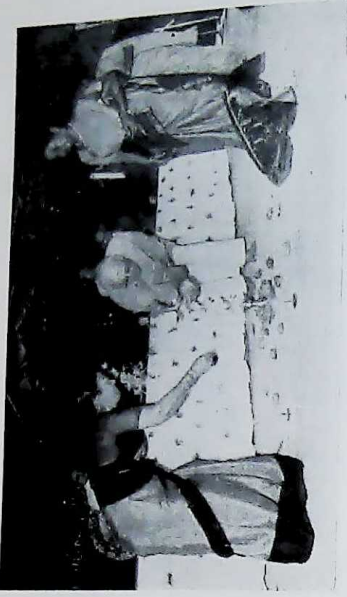
Science Association — Chief Guest
Dr. UDAYAMURTHY and our Principal

Hindi Association
Sri S. N. GANESAN addressing the gathering

English Association
Prof. NAGARAJAN addressing the Literature Students

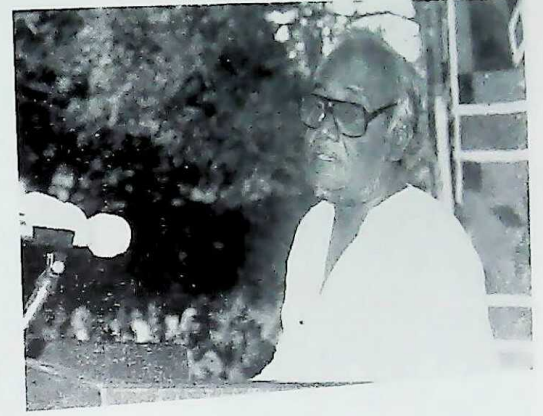
All the World is a Stage
Sri C. N. BHATT Inaugurating our New Stage

A S S O C I A T I O N A C T I V I T I E S

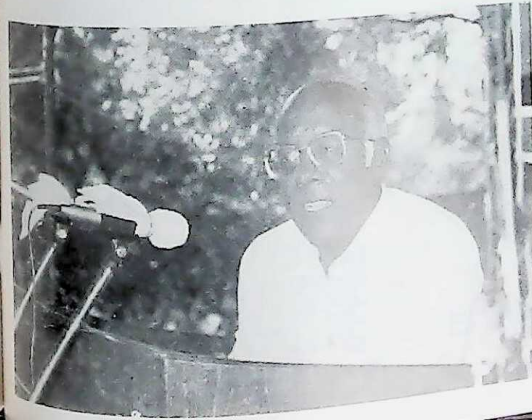
TAMIL ASSOCIATION

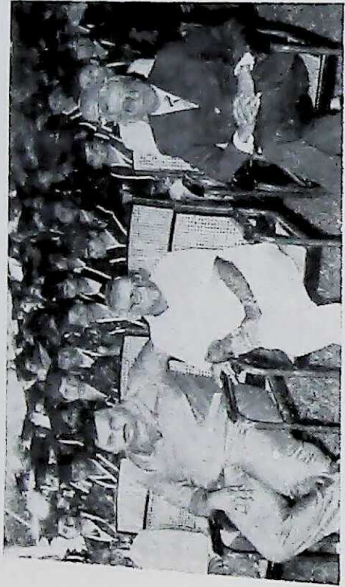
தமிழ் பேரவை
தலைவரது தலையாய உரை

மலரும் நினைவுகள்
கவிஞர் தஞ்சை வாணன்

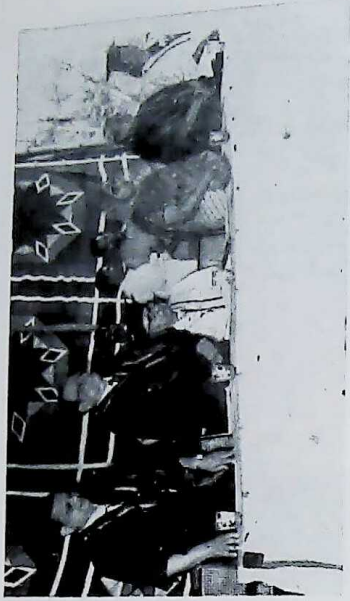

அனுபவம் பேசுகின்றது
டாக்டர் அழகப்பன்

CONVOCATION

The fulfilment of a dream—
Our New Graduates at their Convocation

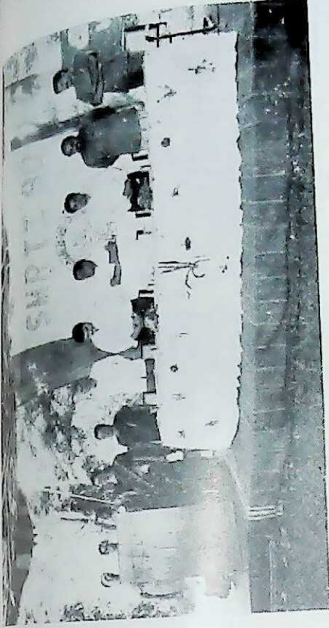
Dignitaries on the dais with Chief Guest
Sri SANKARLAL JAIN

A Proud moment for a Rank Holder

Smrti Inaugural

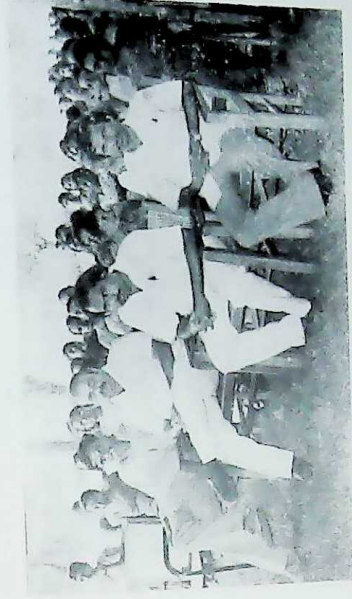

Smrti Inaugural

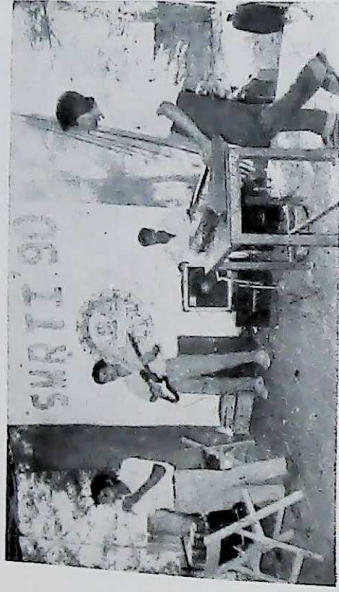
SMRTI '90 IN P I X

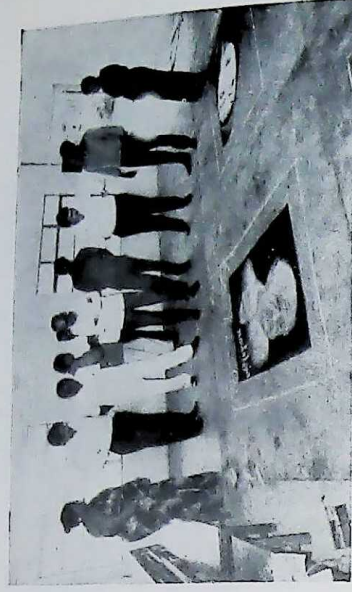
Sheriff of Madras Mr. Srinivasan Inaugurates Smrti '90

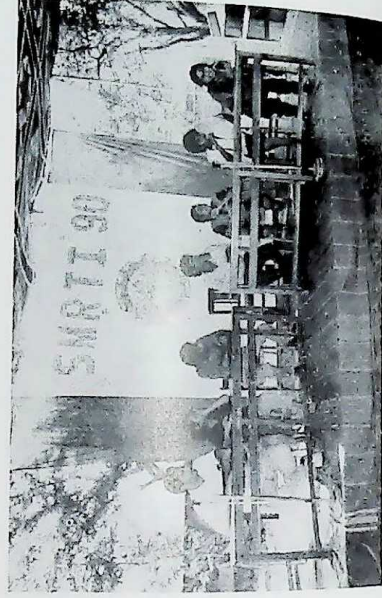
Smrti Inaugural — Audience

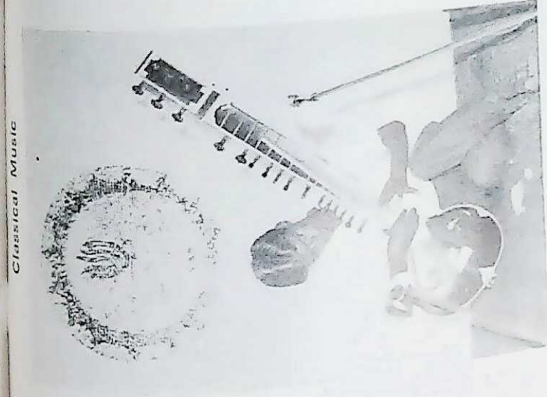
Light Music - we danced to their Tunes

Rangoli Art being admired

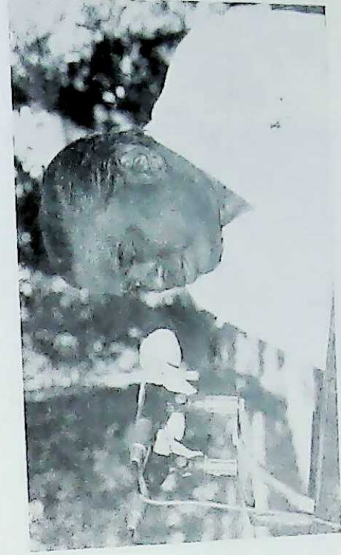
Jam

Classical Music

Smrti Prize Winners

Smrti Valedictory
Zonal Manager—Indian Bank
Sri Vr Chidambaram addressing
the audience

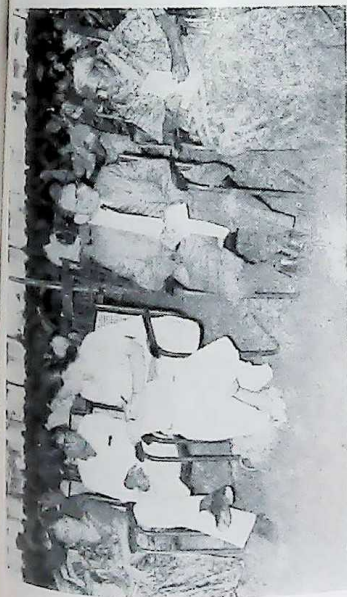
College Day

Our Chief Guest — Sri Ramesh Gandhi
receiving a memento from Sri Tolia

Striking a Pose

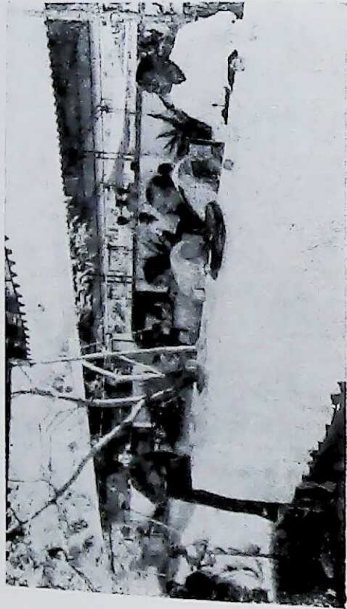

The animated audience

Entertainment — The Bhangra Dance —
a whiff of fresh air from Punjab

Family Welfare Week

Our Principal welcoming our Guests—
from Family Welfare Board—
Chengai Anna Dist.

Prof. Mrs. Chellam of Stella Maris
stressing the need for a small
family norm

Shrimathi Devkunvar Nanal Bhatt Vaishnav College for Women

Chromepet, Madras-600 044

TWENTY-SECOND ANNUAL SPORTS MEET-REPORT

Distinguished Chief Guest, respected Chairman, Secretary, Correspondent, members of the Managing Committee, Principal, Colleagues and Students.

It is my rare privilege this afternoon to present a brief report of the activities of Sports and Games this year, before this distinguished gathering at this Twenty Second Annual Sports Meet. The Year under review has been one of better participation by the College Teams at the Inter-Collegiate, Inter-Divisional, University, Inter-University, and State levels, winning a roll of honour for the college.

At the Inter-Collegiate tournaments of the Madras University South Division in September 1989, our College Volley-ball players recorded their clear superiority. The team emerged winners of the tournament. Five players, K. Vijayalakshmi and L. Sankari of III B.Com., Matilda of I B.Com., Lakshmi of II B.A., Economics and Uma Maheswari of I B.A., History, were selected for the Madras South Division. K. Vijayalakshmi got selected to the University team. She is the only player to be selected from the South Division to the University team. She played at the South-zone Inter-University and for the All India-Inter University tournaments.

At the Southern Railway open tournament at Tambaram in August '89 our Volley-ball players secured the winners position.

Our College Cricket-team won the Runners-up position at the Inter-Collegiate matches. Three of our cricket players, Kamakshi of III B.A., English Literature, K. Sasikala and Urmila Kumari both of II

B.A., Eco. were selected to play for the South Division and Kamakshi has been selected to the University team. Further, Kamakshi has been selected to represent the State of Tamil Nadu both for the Junior National at Calicut and the Senior National tournaments at Gorakhpur. The team won the National tournament and Kamakshi won an individual Medal.

At the Madras University South Division Hockey tournament our College Hockey team won the Runners-up title, narrowly missing Winners' shield at the tie-breaker. Six of our Hockey players were selected to play for the South Division. They are Vinitha of II B.A., Economics, Anitha of II B.Sc., Physics, Chitra of II B.Sc., Botany, Meenakshi of II B.A., History, Lily of I B.Com., and C. V. Malathy of III B.Sc., Statistics. Five of them have been selected to represent the University. It has been a rare feat which made both the South Division and the Madras University team appear more like a Vaishnav College team. Further, the University hockey team with these players won the South-zone Inter-University and played the All-India Inter-University matches. To crown the achievement of the College Hockey team, two players D. Vinitha of II B.A., Economics and Meenakshi of II B.A., History have been selected to play for Tamil Nadu State team.

The Ball-badminton team finished second, winning the Runners-up position at the South Division Inter-Collegiate tournaments. R. Meenakshi of III B.Sc., Chemistry and L. Lakshmi of II B.Com., were selected to play for the South Division and R. Meenakshi has been selected to the University team.

At the Inter-collegiate Shuttle-Badminton tournament our college team won the Runners-up title. Vibakiren of I B.Sc., Botany, played for the South Division at the Inter-Divisional tournament. Further, our Shuttle-team won the Runners-up title at the Modi Badminton tournament conducted by the M.I.T. in August 1989.

The College Hand-ball team, again, won the Runner-sup position. Four hand-ball players, I. S. Priyalakshmi of III B.Com., N. G. Nalini of III B.A., Economics, P. Vidya of I B.Com., and K. Vijayalakshmi of I B.Sc., Botany, were selected to play for the South Division. N. G. Nalini and P. Vidhya have been selected to play for the Madras University.

The College Basket-ball team won the Runners-up title at the Inter-Collegiate tournaments. Five Basket-ball players, Priyalakshmi and Nagalakshmi, both of III B.Com., Hemalatha of II B.Sc., Physics, Shoba of II B.Sc., Botany were selected to play for the South Division at the Inter-Divisional tournaments. At the Inter-Collegiate open Basket-ball tournament conducted by Christian Medical College, Vellore, on 3rd, 4th and 5th August 1989, Our college team won the Runners-up position. Our player T. S. Priyalakshmi of III B.Com., secured the Best-player award at the I.T.I. Inter-Collegiate tournament. Hemalatha has been selected to represent the Madras University.

In the game of Foot-ball, newly introduced at the University level, three of our players got selected to play for the Madras University. They are, N. G. Nalini of III B.A., Economics, P. Vidhya of I B.Com., and Sasi-kala of II B.A., Economics, N. G. Nalini and P. Vidhya have secured the rare distinction of getting selected to the Tamil Nadu State team also.

The Vaishnav College Kho-Kho team had a field day once again this year at the Inter-Collegiate Kho-Kho tournament. Our team

retained the Winners' Shield. Six Kho-Kho players, Anuradha of III B.Com., B. Deepa of II B.Sc., Maths, S. Sundari and O. R. N. Bamini both of II B.Com., S. Vijalakshmi of II B.A., Lit., Sujatha of I B.Com., were selected to the South Division team. Four of these players, L. Sundari, B. Deepa, S. Vijayalakshmi and O. R. N. Bamini have been selected to represent the Madras University.

Our College Kabaddi team won the Inter-Collegiate tournament once again retaining the Winners Shield. Five of these players Rama Thilagam of III B.Com., Vinitha of II B.A., Economics, Premalatha of II B.A., Literature, Matilda and Lilly both of I B.Com., represented the South Division. Four of them, Vinitha, Premalatha, Matilda and Lilly got selected to the Madras University team. Further, Matilda and Lilly got selected to play for the State of Tamil Nadu as well.

The dictum 'like the teacher, like the taught' has been proved by our teaching staff time and again. At the Ethiraj Birth Centenary Ball-badminton tournaments conducted by Ethiraj College, our College Staff team emerged Winners. The same team added a feather to their cap by annexing the Winner's title again at the Queen Mary's College Platinum Jubilee tournaments conducted on 24-1-1990. To say the least, this example worthy of emulation will go a long way in inspiring our younger players.

The year in retrospect presents a picture of larger participation and more laurels won by our players for the college. I am sure that every one would share our just pride when you hear that Vaishnav College has retained the trophy for the third successive year, performing a hattrick, for the overall championship of the South Division of the Madras University. Further among South Division Colleges our college stands First in the number of University players. Another

honour is that twelve players of our college have found their place in the various teams of Tamil Nadu. In this context, we would like to mention that, after the inter-collegiate sports meet last year, our college was honoured at a solemn felicitation ceremony in March 1989 at the Madras University when Dr. Gnanam, the Vice-Chancellor of Madras University presented a Silver Cup for our college for ranking first among all the affiliated colleges in producing the maximum number of University players. This year the tally is yet to be known. We hope for the best.

In conclusion, I am glad to say that these achievements have become possible only with abundant help from all concerned. Let me extend my heart-felt thanks to the benevolent Chairman, Secretary, Correspondent, other members of the Managing Committee and the Principal for encouraging sports-activities by giving financial support to the deserving players. It is my duty, in this connection, to extend my sincere thanks to all my colleagues for their unflinching co-

operation and for being a perpetual inspiration to the players. Let me wind up this report congratulating all the prize winners at this Twenty Second Annual Sports Meet. However, for all those who participated in right earnest and lost. I wish them better luck next time.

As an excellent gesture of appreciation of the success achieved by our players, a spontaneous announcement of awards and scholarships came from our teaching staff. Miss. T. V. Jayalakshmi, Department of English, has instituted "The Ranga Rao Memorial Awards" in memory of her brother, worth Rs. 500 each for two outstanding players. Mrs. Chandra Madhavan, Department of Maths has instituted the "Smt. Rajalakshmi Ammal Memorial Scholarship" of Rs. 500 for a sports girl and Miss. R. Kanakavalli of the same Dept. has instituted the "Sri R. Ramaswamy Iyengar Memorial Scholarship" of Rs. 200 for a deserving sports girl.

Thank you,

'Dandaka Aaranya'

A. SUDHA
II B.Sc., Maths

ON THE FIELD SPORTS DAY

Guard of Honour being presented to the Chief Guest

Our P. D. Mrs Radhamma Presenting the Annual Report

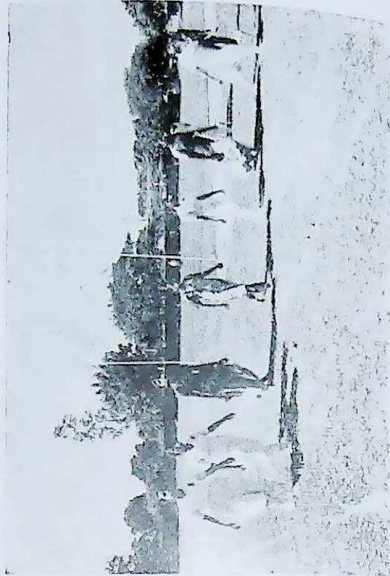
Our Chief Guest Smt. Shilavathy Ranganathan Vice-President Women's Cricket Association taking the Salute

Racing against time — Relay

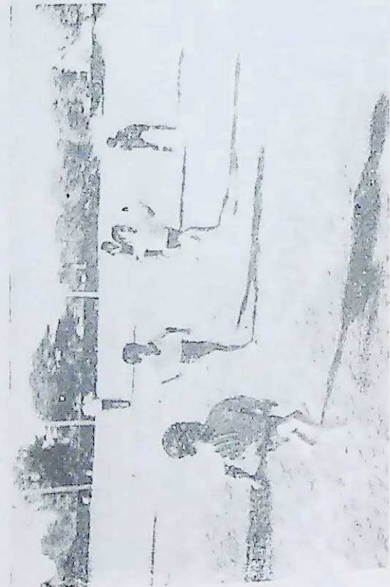
Peeling apples and that too artistically is no joke—Our Guests and others try up their hand at peeling apples

The balancing act—Lime and Spoon Race

All Work and no Play
Our Staff at Play on the field

Tiny Tots Racing to bright future

pt. Jawaharlal Nehru

1889 - 1964

"..... THE FIRST DUTY OF EVERY CITIZEN IS
TO GIVE HIS OR HER SERVICE TO THE NATION
WITHOUT FEAR OR EXPECTATION OF REWARD."

By S. SHANTHI
11 PHYSICS

ஏக்கங்கள்

வேலை தேடிக் கிடைக்காமல்

சோர்ந்து போய்

இவன்

வீட்டினுள் நுழைகிறான்.....

ஒரு வேலை

கிடைத்தாலாவது

இவன் வேதனைக்கு

வடிகால் கிடைத்திருக்கும்.....

வேலைக்காகப்

பதிவு செய்து

இவன் வயதைப் போல

வருடங்களும்

ஓடிவிட்டன.....

இவன்

வாழ்க்கைப் பாதை

முழுவதுமே

பனிப்பாளங்கள் தானோ?

தன்னைப் போல்

வேலையில்லா இளைஞர்களைப்

பார்க்கையில்

இவனுக்குள்

ஓர் வருத்தம்... ..

சுவரில்

ஒட்டியிருக்கும்

சினிமா விளம்பரங்களைப்

பார்த்தால்

இவனுக்குள் ஓர்

ரசனை எழுந்துவிடும் ...

செய்தித் தாளில்

'வேலை கிடைக்காமல்

வாலிபர் தற்கொலை'

என்ற வரி

படித்ததும்

இவன் முகத்தில்

ஓர் வெறுமை படர்ந்திருக்கும்...

கடன் தொல்லைகளில்

அவதிப்படும்

இவன் தந்தை

நோயில் அவதியுறும்

இவன் தாய்

எதிர் பார்த்து

ஏங்கிக் கிடக்கும்

இவன் உடன்பிறப்புக்களைப்

பார்த்து

இவனுக்கு அழகை

முட்டிக் கொண்டு வரும்...

எப்படியும்

வேலை கிடைத்துவிடும்

என்ற நம்பிக்கையில்

இவன்

உயிர் வாழ்ந்து வருகிறான்...

அழகு

தி. லோகநாயகி

முதலாமாண்டு

வரலாறு

'உனக்கே நல்லாருக்கா நீ எடுத்த முடிவு நான் உனக்கு என்ன குறை வைத்தோம்? இதுவரைக்கும் ஏதாவது பேசி இருக்கோமா? நீ எங்களுக்குப் பாரம்னு அலுத்துண்டிருக்கோம்?' - என்று சுத்தினாள் சுந்தரியின் தாய் ராஜம்.

'நீ இப்படிச் செய்யப் போறேன்னு ஒரு வார்த்தை சொன்னாயா? நீயா எங்கள் வேண்டாம்னு ஒதுக்கறயே! கல்யாணியோட கல்யாணை தப்பத்தி உனக்கென்ன கவலை? நாங்க பார்த்துக்கறோம். அது எங்க உலை வலி' என்று சுத்தினார் அவள் தந்தை.

'கொஞ்சமாவது உன் மனசு ஈரம் இருந்தா இப்படிச் செய்வியா? எங்களுக்கே தெரியாம நேர்முகத்தேர்வுக்குப் போய் இப்படி அனாதைகளோட தங்கப் போறேன்னு சொல்லியே, உனக்கே நல்லா இருக்கா?'

இப்படி அவள் தாயும், தந்தையும் மாறு மாறிக் கத்தினார்கள். சுந்தரியோ எதற்கும் பதில் பேசவில்லை. ஒரு முறை கல்யாணியை உற்றுப் பார்த்தாள். இவள் எடுத்த முடிவே இந்தக் கல்யாணிக்காகத்தானே. பாவம் கல்யாணி இவளால் தன் வாழ்க்கையையும் வீணாகக் கழிக்கிறாளே! 'சுந்தரி' என்று மீண்டும் சுத்தினாள் ராஜம். 'முடிவா என்ன தான் சொல்றே?'

இப்பவும் பதில் பேசாமல் தன் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே இளம் பிவிட்டாள். சுந்தரியின் இந்த முடிவிற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை.

'ராஜம்! சுந்தரியை வரச்சொல்லு' என்றார் ராமநாதன்.

'போம்மா சுந்தரி!' என்று அவசரப்படுத்தினாள் ராஜம்.

போவதற்கு முன் ஒருமுறை கண்ணாடியில் கலங்காரங்கள் சரியாக உள்ளதா என்று

பார்த்துக் கொண்டாள். என்ன விடை சொல்லார்களோ என்று தயங்கி, தயங்கிச் சென்றாள். இவளுக்கு இதுதான் முதல் அனுபவம். சுந்தரி அவள் பெயருக்கு ஏற்றாற் போல் தான் இருப்பாள். பிறந்த உடனேயே இவளது அழகான தோற்றத்தையும், நிறத்தையும் பார்த்து இவள் பாட்டி சுந்தரி என்று பெயர் வைக்கச் சொன்னாள்.

மாப்பிள்ளைக்கு இவளைப் பிடிக்காமல் போகாது என்று தெரிந்தாலும் பயம் இருக்கத்தான் செய்தது.

சுந்தரியை, சொந்தக்காரர்கள் பலர் தன் மகனுக்கு மணம் செய்யப் பெண் கேட்டு வந்தார்கள். அவள் தந்தையோ உறவுக்குள் வேண்டாம் என்று அவற்றையெல்லாம் வீட்டுவீட்டு இந்தப் பையனைத் தேடிப் பிடித்திருக்கிறார்.

மாப்பிள்ளையின் தாயும், சகோதரியும் பேசியதைப்பார்த்தே, பிடித்துக்கும் என்று உணர்ந்து கொண்டாள். திருந்தாலும் மாப்பிள்ளையின் எண்ணம் என்னவோ? பயமாகத்தான் இருந்தது.

சிறுது நேரத்தில் ராஜம் சைகை காண்பித்ததும் உள்ளே வந்து விட்டாள் உள்ளே வந்து முதலில் பார்த்தது கண்ணாடியைத் தான். 'தலைமுடி இப்படித் தழைஞ்சு போயிடுத்தே! இது மாப்பிள்ளை கண்ணுக்கு அவலச்சணமா தெரிஞ்சிருக்குமோ? ச்சே! கொஞ்சம் தூக்கிவாரிக் கொண்டு போயிருக்கலாம்' என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டாள்.

சிறுது நேரத்தில் சுந்தரி இருக்கும் அறைக்கு ராமநாதன் வந்தார்.

சுந்தரி'

'என்னப்பா'

'உனக்குப் பையனைப் பிடிச்சிருக்கா?'

'அவங்க என்னப்பா சொன்னாங்க?'

'பிடிச்சநாலத்தான் உன் சம்மதத்தைக் கேட்கறாங்க'

'உங்க இஷ்டம்பா' என்றாள் வெட்கத் தோடு.

ராமநாதன் சென்றபின் மீண்டும் கண்ணாடியைப் பார்த்துக் கொண்டாள். 'நெஜமாவே நான் அழகாத்தான் இருக்கேன்' என்று நினைத்துக் கொண்டாள்.

பெண்பார்க்க வந்தவர்கள் அனைவரும் சென்றபின் சுந்தரியின் தங்கை கல்யாணி அவளிடம் வந்து... 'அக்கா! மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரங்களுக்கு உன்னை ரொம்பப் பிடிச்சப் போச்சு!' என்றாள்.

வெட்கத்தில் என்ன பேசுவது என்று புரியாமல் மௌனமாகத் தலையைக் குனிந்து கொண்டாள் சுந்தரி.

'வந்தவர்களெல்லாம் பொண்ணு மகா லட்சுமி மாதிரி இருக்கான்று சொன்னாங்க!'

'சீ போடி!'

'என்ன போடி? நானாச் சொல்றேன். மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரங்க சொல்றாங்க?'

உண்மையில் அவள் அழகைப் புகழாதவர்கள் கிடையாது. கல்யாணியிலும் அழகுப் போட்டியில் அவளே ராணியாசத் திகழ்ந்திருந்தாள். சுந்தரி தனக்குக் கிடைக்கப் போகும் வாழ்க்கையை நினைத்து மிகவும் சந்தோஷப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தாள். 'கிடைத்திருக்கும் இடமும் கொஞ்சம் வசதியான இடம் பெரியவர்களும் பேசி முடித்து விட்டார்கள் நிச்சயதார்த்த நாளும் குறித்தாகி விட்டது. அது நடக்க யிரண்டு நாட்கள் தான் இருந்தன. ராஜம் கோயிலுக்குச் சென்றிருந்தாள். ராமநாதனும், கல்யாணியும் வேறு வேலையாக வேளியே சென்றிருந்தார்கள், ராஜம் வரும் நேரம் தான் அது. சந்தியா கால நேரம்.

சுந்தரி விளக்கேற்றி ஆண்டலவிடம் தனக்குக் கிடைக்கப் போகும் வாழ்க்கைக்கு நன்றி கூறித்திருமணம் நன்றாக நடக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டாள். அப்பொழுது தான் மங்களம் மாமி சுந்தரி' என்று அழைத்துக் கொண்டே உள்ளே வந்தாள்.

இவளும் 'என்ன மாமி?' என்று திரும்பினாள்.

'இந்த வாரக் "கல்கி"யை நான் இன்னும் பார்க்கலை அதை எடுத்துக்கொள்' என்று

'தாராளமா எடுத்துக் கொடுக்கேன்' என்றாள்.

அப்போது பின்னால் ஏதோ எரிவதுபோல தோன்றவில்லையென்பார்ந்தாள். விளக்கென்ற நெருப்பு இவள் புடவைத் தலைப்பில் பற்றி எரிவது தெரிந்தது. அதற்குள் 'மாமி' என்று அலறினாள்.

மங்களம் மாமி ஓடி வருவதற்குள் திரும்பிப் சுந்தரியின் முகத்தில் தீ நன்றாகப் பற்றி விட்டது. மாமி உணரவில்லை. கட்டி தீயை அணைப்பதற்குள் சுந்தரியின் உடலில் ஓடுகிற இடங்களிலும், முகத்திலும், தோலின் கனங்களிலும், நெற்றியிலும் நன்றாகப் புண்பட்டிருந்தது என்று அவளுக்கு ஆரம்பித்த சோதனைதான் இது.

இது நடந்தபின் பிள்ளை விட்டார் அவள் மருத்துவானையில் படுத்துக் கொண்டிருந்த போது வந்து பார்த்துவிட்டுப் போனார்கள். பின்னர் தீ திருமணத்தைப்பற்றி ஒரு வார கடிதம் கூட எழுதவில்லை.

அன்று நின்றுபோன நிச்சயதார்த்தம் அப்படியே நின்று விட்டது. இவ்வளவு நடந்த பின்பும் அவள் பெற்றோர்கள் வராதேட முயற்சி செய்தார்கள். முன்பு அவள் அழகைப் புகழ்ந்தவர்கள் எல்லாம் இப்பொழுது பாலம் என்றுதான் கூறுகிறார்கள் ஒழிய அவள் வாழ ஒரு நல்ல வழி சொல்லமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

யாருக்குத்தான் இனி அவளை மணம் யாக ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப் பக்குவம் இருக்கும் என்ன செய்தும், எப்படித் தேடியும் பயனில்லை கல்யாணிக்குத்தான் வயது ஏறியது.

அக்கம் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் யாணிக்குக் கல்யாணம் பண்ணணவையா என்று கேட்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

பெற்றவர்களுக்கோ சுந்தரி இப்படி ஆணை கல்யாணிக்கு வரன் தேடி அது சுந்தரியின் மனத்தைத் துக்கத்தில் கொண்டு போய் விடக் கூடாது என்ற நெருடல்.

முன்பெல்லாம் சுந்தரியை ஆச்சரியக் கண்களோடு பார்த்தவர்கள் அனைவரும் இப்போது பரிதாபக் கண்களோடு பார்க்கிறார்கள். இதைக் காணக் காண சுந்தரியின் மனம் மிகவும் துடித்துப் போனது.

'கடவுளே! என்னை ஏன் முதலில் அழகு உள்ளவளாய்ப் படைத்தாய்? அதனால் வந்த விளைவு தானே இது' என்று அலுத்துக் கொண்டாள்.

பலநாட்கள் இதை நினைத்து, நினைத்தே ஏங்கி இருந்தாள். பின்னர் அவள் மனமே கல்யாணியைப் போனது. அதற்கு முக்கிய காரணமே அந்த நிகழ்ச்சி தான்.

அன்று கதைப் புத்தகம் வாங்கப் பக்கத்து வீட்டுக்குச் சென்ற கல்யாணி வெகு நேரமாகியும் வராததால் ராஜம்,

'சுந்தரி! கதைப் புத்தகம் வாங்கி வரப் போன கல்யாணி இன்னும் வரலை. வம்பு பேச உட்கார்ந்துட்டாப் போல இருக்கு. அவளைக் கொஞ்சம் கூப்பிடு' என்றாள்.

சுந்தரியும் அதற்கு மதிப்புக் கொடுத்துச் சென்றதால் தான் இந்த முடிவு அவளால் எடுக்கப்பட்டது.

பக்கத்து வீட்டு வாசலில் சென்று 'கல்யாணி' என்று அழைக்க வாயைத் திறக்க இருக்கும் போது உள்ளே இருந்து வந்த மொழிகள், இவள் வாயிலிருந்து வர இருந்த வார்த்தையை அடக்கின.

'ஏண்டி கல்யாணி உனக்குக் கல்யாணம் பண்ணலியா? உங்கக்காவுக்குத் தான் நடக்காதுன்னு தெரியுமே! எதுக்கு இன்னும் தள்ளிப் போடணும். உனக்கு வயசாயிண்டு போகலியா?'

'மாமி! எங்கம்மா, அப்பா ரெண்டு பேருக்குமே எனக்காவது கல்யாணத்தைச் செஞ்சிப் பார்க்கணும்னு தான் ஆசை.

அதுக்கு எங்க்காவும் தடை சொல்ல மாட்டா. என்னதான் சொல்லவேன்னாலும் அவ மனசுல எப்படியும் அந்த ஏக்கம் இருக்கத் தானே செய்யும். அவளுக்கு அவளைப் பத்தியே தாழ்வு மனப்பான்மை வந்துடக்கூடாது. அதனால் கொஞ்ச நாள் பொறுத்துப் பார்க்கணும்.'

'நான் சொல்றேன்னு தப்பா நெனச்சுக் காதே. பத்தினிடேதோ பத்தினிடது. உயிரையும் சேர்த்து எடுத்திண்டிருக்கக் கூடாதோ?'

'மாமி!'

'பின்ன என்னடி? தானும் கஷ்டப் பட்டுண்டு, உங்களுக்கும் கஷ்டத்தைக் கொடுத்துண்டு; ரொம்பக் கஷ்டம்டி' என்று அலுத்துக் கொண்டாள்.

இதுவரை இம்மாதிரி வார்த்தைகளை நேரடியாகக் கேட்டதில்லை.

இதே மாமி தான் அன்று சுந்தரியை, உனக்கென்னடி குறைச்சல், இந்தச் சுந்தரியை மன்மதன் வந்து கொத்திண்டு போயிடுவான்.' என்றெல்லாம் சொன்னவள் தானே. இப்போது புரிந்து கொண்டாள். அனைவர் மனத்திலும் என்ன இருக்கிற தென்று.

தன்னால் கல்யாணியின் திருமணம் தாமதமாகக் கூடாது. தன்னால் யாருக்கும் கஷ்டம் வரக்கூடாது என நினைத்தே இப்படி ஒரு முடிவு எடுத்தாள். வேறு வழி அவளுக்குத் தெரியவில்லை. என்ன செய்வது என்று குழம்பிப் போன சமயத்தில் தான் தேவிகலாவின் விடுதியில் வேலைக்கு ஒரு பெண் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அங்குத் தான் சென்று கொண்டிருக்கிறாள்.

சுந்தரியைத் தடுக்க முடியாமல் ராஜமும், ராமநாதனும் திகைத்து நின்று கொண்டிருக்க கல்யாணி சுந்தரியின் முடிவை சிறிதும் துக்கம் அதிர்ச்சியோடு நிற்க, எதிர்பாராததால் சுந்தரியின் உருவம் சிறிது தெருமுனையில் சுந்தரியின் உருவம் சிறிது சிறிதாக மறைந்து கொண்டிருந்தது. ★

பேட்டி . . .

சு. நிர்மல் கோயில் ராணி
இரண்டாமாண்டு
பொருளாதாரம்

வீரர் ஒருவரை
பேட்டி கண்டேன்
உங்கள் நெஞ்சைத்
தொட்டவர் எவரேனும் உளரா ?
வீரர் உடனே
விரைந்து சொன்னார்
உண்டே .
வினையாடி நெஞ்சில்
அடிபட்ட தும்
'அயோடெக்ஸ்' தடவிய
. அண்ணனே என்
நெஞ்சைத்தொட்டவர்...

பேதம் ஏன் வளர்த்தான்?

ச. சாந்தி யரதல்
முதலாமாண்டு
தாலரவியல்

மலரிலும் சாதி பிரித்தான்
பேதம் கொண்டான் !
மரத்திலும் வகைபல கண்டான்
பேரம் பேசினான் !
மண்ணிலும் மாற்றம் செய்து
வேறுபல விளைவித்தான் !
விண்ணில் சென்றுவிளை பூமி தேடி
விளைவிக்க விழைந்தான் ஆயின்,
மனிதன் ஏன் மனதில்பேதம் கொண்டான் ?
மண்ணுக்கு மாற்றம் கண்டவன்
மனதுக்கு மாற்றம் காண விழைந்து
பேதம் ஏன் வளர்த்தான் ?

கண்ணீராற் காத்தோம்;
கருகத்திருவுளமோ?

திருமதி தி. ருக்மணி
பொருளியல் துறை

சிந்தனைச் சிற்பியவன் சிந்திய முத்துக்கள்
வந்தனைக்குத் தக்கநல் வார்த்தைச் சுடர்கள்—ஆம் !
பாரதியின் கவிதைகளில் பாரதமே மயங்கியது
பாரதத்தைச் செலுத்துகின்ற சாரதியின் சொற்சவுக்கில்
பாரதத்துப் புரவிகள் பண்டென்றும் திசைமாறவில்லை .
பாரதி வாரானோ பாரதனில் பிறலானோ—அவன்
கண்ணீர் வளத்திலும் கற்பனை நிலத்திலும்
விண்ணுயர வளர்ந்திட்ட விந்தைப்பயிர்ச் சுதந்திரம்
கருகத் திருவுளமோ காத்திருவாய் தேவியேன் !
உருகிப் பாடியவன் உறைந்திட்டான் விண்ணுலகில்—
அன்று

கண்ணீராற் காத்திட்டும் செந்நீரால் உரமிட்டும்
நண்ணிய சுதந்திர நற்பயிற் கருகிட—இன்று
தண்ணீரில் (!) நீந்தியே தாகசாந்தி அடைகின்றார்
விண்ண திர முழக்கமிட்டு வெறுங்கையால் முழமிட்டு
வஞ்சனைகள் புரிகின்றார் வாய்ச்சொல்லில் வீரரிவர்
வஞ்சங்கள் பெறுவதிலே லட்சியத்தைப் புதைப்பதிலே
விஞ்சுகின்ற தன்னலத்தில் விந்தைகள் செய்வதிலே
மிஞ்சுபுகழ் கட்சிமாறும் மேலான ஒழுக்கத்தில்
பிறநாட்டார் நம்பெருமை பேசும்படி அமைந்திட்டார்
பாரதியின் கனவிங்கே பலித்தடி மாற்றுருவில்
கோட்டையில் உயரத்தில் கொடியொன்று பறந்ததன்று
வீட்டுக்கு நான்குகொடி விலக்கின்றிப் பறப்பதன்று .
சுதந்திரம் சாகவில்லை சுவையான அரசியலில்
இதந்தரும் 'பசுமைப்புரட்சி' இப்பயிருக்கு மட்டும்தான் .
பலநிறத்தில் ஒருசெடியில் பலகொடிகள் பார்த்
ததுண்டோ ?

பலமான வேரின்றிப் பாரதப்பயிர் அழியலாமோ ?
பொதுநலப் போர்வையிலே பொங்குவிப்பார் ஒருகோடி
மெதுவாகக் கலப்படத்தில் மெய்யிலலாப் பொய்புரட்டில்
உருவாகுது சுதந்திரம் உண்மை; வெறும் வார்த்தை
யில்லை

கருவிலே சுதந்திரத்தைக் கரைத்திடுவார் பாவிகள்
பேச்சுச் சுதந்திரம் போய்முடிந்த தெங்கேயோ

ஏசியிறைவனை இல்லையென்று இயம்பு மட்டும்
எழுத்துச் சுதந்திரம் இருப்பது எதுவரையில் ?
எழுத்திலே நாணத்தை இல்லையென் றாக்கியதில்
எம்மதச் சுதந்திரம் எப்படி வாழ்கிறது ?
வெண்மணியில் மாந்தர்கள் விறகுகளாய் எரிந்திட
மீனாட்சி புரத்திலே மதமாற்றம் தோன்றிட
மேனாட்டார் பணத்திலே மிதமாகும் திண்டாமை
எங்கும் அரசியல் எதிலும் உரிமையில்லை
மங்கியதே சுதந்திரம் மக்கள் மத்தியிலே
வானொலி, தொலைக்காட்சி, வருகின்ற பத்திரிகை
ஏனோ எதற்குமே ஏட்டளவில் சுதந்திரம்
பெண்ணுரிமைச் சுதந்திரம் பேசினான் பாரதி
பெண்களின்னு கேட்பதோ பொருந்தாத பெண்ணுரிமை
நாற்குணமும் நீங்க இவர் நாகரிகம் எனச் சொல்லிப்
போர்க்கொடி உயர்த்துகிறார்; பொறுமையிலா மகளிர்
கற்புடைய மங்கையவர் காவல்துறை துணையென
வெற்றிநடை நடப்பதுபோய் வேதனைதான் படுகின்றார்
வேலியே பயிரினை விருப்பமாய் மேய்ந்திட்டால்
நலிகின்றார் நடுங்குகிறார் நங்கையர் வெளிச்செல
மாணவர் சுதந்திரம் மாபெருங் ககையதனில்
ஆணவம் தலைக்கேறி ஆசிரியர் அஞ்சுமாறு
வீரும்பினால் தேர்வுகள்; வேண்டினால் வகுப்புகள்
அரும்பிலே பழுத்த அறியாமைச் செல்வங்கள்
அன்னியர் ஆட்சிவிட்டு அடிமைத்தளை நீங்கியும்
இன்னும் நமக்குமோகம் இங்கிலாந்து நாகரிகம்
ஊனமுற்றோர் ஆண்டதனில் உயர்கவி பாரதிக்கு
வான்முட்ட, நூற்றாண்டில் வாழ்த்திவிழாக்
கொண்டாடத்
தேர்ந்தெடுத்த செய்தியிலும் தெளிவான கருத்துண்டு;
கூர்ந்தனைப் பார்த்தாலே குற்றமின்றிப் புரிந்திடும்.
பேச்சுரிமை தன்னில்நாம் பெருமளவில் ஊழைகள்
எழுத்தரிமை நினைத்தாலோ இருகைகள் இயங்கவில்லை
பெண்ணுரிமை பேசினாலும் பெரும்பாலும் கண்குருடு;
பெற்றிருவார் வரதட்சணை, பாத்திரங்கள், நகைகள்
இனமதச் சுதந்திரம் இருந்தாலும் சொல்லளவில்
மனமளவில் தாழ்வுயர்வு மாறாமல் இருப்பதனால்
இதிலே நம்மவர்கள் இருசெவியும் கேளாது;
விதியே அதுவானால் வேறென்ன சொல்லிடுவேன்
போலிச் சுதந்திரம் 'போலியோ' வியாதியினால்
பொலிவீழ்ந்துப் படுக்கையில் போராடும் நேரமிது.

பாரதியின் சுதந்திரத்தாய் பதினெட்டு மொழியுடையாள்
உண்மை
பார் அதிரப் பேசியந்தப் பதினெட்டில் சண்டையிடாள்
இன்று

நெஞ்சில் உரமின்றி, நேர்மைத் திறமின்றிப்
பஞ்சமின்றிப் பலமொழிகள், பகிர்வதற்குத் தனிநிலங்கள்
காளிஸ்தான் என்பார்; கலகங்கள் விளைப்பார்
தோளிலும் உடலிலும் தோன்றிய பிளவுகளாய்
இந்தியத் தாயவள் இப்படித் துண்டானால்
எந்த ஊனத்துக்கு எவர் தான் மருந்திடுவார் ?
ஒருநாட்டுச் சுதந்திரம் ஒற்றுமைக்காய்த் தோன்றுவது
— நம்

திருநாட்டுச் சுதந்திரம் தீவினையாய்ப் பிரிவினையில்
ஒருவரும் வளர்க்காது ஓரத்து முட்செடியாய்க்
கருகிக் காயாது காப்பது எப்போது ?

உறவுகள் ஒரு தொடர்கதை—அதில்
உண்மை என்பது விடுகதை
உடல் நோய்க்குச் சுவைதாங்கி—அதில்
உயிர் ஒர் இடிதாங்கி
இதயம் என்பது கல்—ஆம்
கல் என்றும் கரைவதில்லை
சூரியன் உதிக்காவிடினும்
குறைக் காற்று வீசிடின்னும்
அன்பால் ஒன்றிட்ட இதயங்கள்
காயப்பட்டாலும் பிரிவதில்லை
உணர்வுகள் மெய்சிவிரக்கினறன—ஆம்
ஈருயிர் பிரிவதைத் தடுக்க
இதயங்கள் அழுகின்றன—இந்த
இரக்கமற்ற இதயங்களை நினைத்துக்
கால்கள் தடுமாறுகின்றன
கைகள் ஊன்று கோலாதி
இல்லுலகப் பாதையில் செல்ல
இச்சைப் படுகின்றன
இல்லறத்தைக் காணத்துடிக்கும் இதயங்கள்
இரக்கமற்ற நெருப்பில் எரிகின்றன.
சாதிகள் என்னும் பேயால்
சரித்திரம் படைக்கும் நாய்கள் எத்தனையோ ?
ஆட்சிக்கு மூச்சாக்கி
நாளும் நடக்கும் கலகங்கள் எத்தனையோ ?
உண்மை சொல்ல
உடலில் உரமில்லை
உயிரை உடலில் வைக்க
உத்திரவாத மில்லை
காகிதத்தில் எழுதிய வரிகள்
காற்றில் இசை பாடின
இறப்பது என்பது இயல்பு
ஆனால் மறப்பது என்பது விடுகதை.

வான மங்கையை மணக்க,
கதிரவனே ?
தங்க நிலவையும், வைர
விண் மீன்களையும்
வரதட்சணையாக வாங்குகையில்
இங்குள்ள
மானிடர்களா இந்நிலையை மாற்றுப்
போகிறார்கள் ?

(((((

தீண்டாமை

தீண்டாமை ஒழிப்போம் என்பார்;
மேடை ஏறுவார்;
கூட்டம் கூட்டுவார்; தேன்
ஒழுகப் பேசுவார்;
சேரிக் குழந்தை—தன்னைத்
தொட்டு விட்டதாம்;
குளிக்கச் செல்கிறார் பாருங்கள்.

★
★★

சங்க இலக்கியத்தில் உவமை நலன்

மா. அனூராதா
இறுதியாண்டு
ஆங்கில இலக்கியம்

ஒரு பொருளின் தன்மையைப் புலப்படுத்துவதற்கு நாம் கையாளும் முறையே உவமையாகும். பன்பு, தொழில் பயன் ஆகிய இந்த மூன்று தன்மைகளில், ஒத்த இரு பொருட்களை ஒப்புமைப்படுத்துவது உவமை என்று தண்டியலங்காரம் விளக்குகின்றது.

“பன்பும் தொழிலும் பயனுமென்றிவற்றின் ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்ந்து ஒப்புமை தோன்றச் செப்புவது உவமை”

கவிஞன் தான் புதிதாகக் காணும் அல்லது விளக்க வரும் பொருளின் உயர்வினைக் காட்ட,

“உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளங் காலை” என்று தொல்காப்பியம் காட்டிய வழியில், உயர்ந்த பொருளொடு பொருத்திப் பார்க்கிறான். அத்துடன் உவமை என்பது சிறப்பு, நலன், காதல், வலி ஆகிய நலன்களாலும் அமைகின்றது என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

அகம், புறம்:-

புறநானூற்றுப் பாடலொன்று இரவலனின் தன்மை குறித்துக் கூறுகின்றது.

“புலிபார்த்து ஒற்றிய களிற்றிரை

பிழைப்பின்

எலிபார்த்து ஒற்றா தாகும்

கடல்மண்டு புனலின் இழுமெனச் சென்று நனியுடைப் பரிசில் தருகம்”

புலியானையை நோக்கிப் பாயும் போது, அதன் குறி தவறினால். அது மனம் தளர்ந்து எளிதில் அடையக்கூடிய எவியின் மேல் பாயாது. அதுபோல குறிப்பிட்ட புரவலனை நாடிச் செல்லும் இரவலன் வேறு எவரையும்

நாடிச்செல்ல மாட்டான் என்று இப்பாடல் விளக்குகின்றது.

அதுபோன்றே, ஈவோரது சிறப்பும், ஈயார் தாழ்வும் ஒரு புறப்பாடலில் உணர்த்தப்படுகின்றன. நீர் வேட்கை காரணமாய்த் துன்புறுவோர், தெளிந்த நீர்ப் பரப்பின உடைய உவர் நீராகிய கடல்நீரை அருந்த மாட்டார்கள். விலங்குகளும் கூட, அத்த நீரை அருந்தா. ஆனால், கலங்கிய சேறொடு கூடிய உண்ணாரின் கரை நாயு, பலர் வருவர்.

“தெண்ணீர்ப் பரப்பின் இமிழ்த்திரைப் பெருங்கடல்

உண்ணார் ஆகுப நீர்வேட் டோரே ஆவும் மாவும் சென்றுணக் கலங்கிச் சேறொடு பட்ட சிறுமைத் தாயினும் உண்ணீர் மருங்கில் அதர்பல ஆகும்”

இயற்கைக் காட்சிகளை ஆடம்பரம் கொண்ட கலைநிகழ்ச்சியாகக் காட்டும் பாடல் ஒன்று அகநானூற்றில் வருகின்றது. அப்பாடலில் மூங்கிலில் உள்ள துணயிப் புகுந்த காற்று, குழலிசையாகவும், இன்ப அருவியின் ஒலி, முழுவின் ஓசையாகவும், கணக்கலை அழைக்கும் ஓசை தூம்பாகவும், வண்டின் ஓசை யாழிசையாகவும், மந்திரின் அவையினராகவும், ஆடும் மயிர்கள் வீறலிய ராகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றது.

குறுந்தொகை :-

தலைவன் படும் பிரிவுத் துன்பத்தற்கு குறுந்தொகையில் உள்ள ஒரு பாடல் மிக அழகாக, ஒரு அரிய உவமையின் வாயிலாக விளக்குகின்றது.

“ஞாயிறு காயும் வெவ்வனற மருங்கில் கையில் ஊமன் கண்ணில் காக்கும் வெண்ணெய் உணங்கல் போலப் பரந்தன்று இந்நோய்”

இரவன் காயும் வெவ்வையான பாறை யினருகில், கை இல்லாத ஊமன், கண்களால் காக்கும் வெண்ணெய் உருகுதல் போலத் தலைவனது துன்பமானது பரவுகின்றது என்பது பாடலின் கருத்து. ஊமன் உருகும் வெண்ணெயைத் தடுக்கவும் முடியாது; அதே நேரத்தில் பிறரையும் அழைக்க முடியாது. அதுபோல தலைவனும் காத்தல் நோயைத் தடுக்கவும் வழி அறியாது, பிறரிடம் கூறி மன்னும் கருத்து, மிக அழகாய்ச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

குறுந்தொகையில் ஒரு சேய்மைக்காட்சி தலைவனது நாட்டினைப் பற்றிக் கூற வரும் போது, கல்வினை அடித்துக் கொண்டு வேகமாக விழும் அருவிக்கு உவமையாக நிலத்தில் ஊர்ந்து செல்லும் பாம்பினைக் காட்டுகின்றார், கவிஞர்.

“கல் பொருது இரங்கும் சுதழ்வீழ் அருவி நிலம் கொள் பாம்பின் இழிதரும் விலங்குமலை நாடன்”

அதுபோன்றே, குறுந்தொகையில் அமைந்த மற்றொரு பாடல், “கல் பொரு சிறு நுரை” யினை, உவமையாகக் கொண்டு தலைவனைக் காணாமல் தவிக்கும் தலைவியின் நிலைதனை விளக்குகின்றது.

“யாம் எம் காதலர் காணேம் ஆயின் செறிதுனி பெருகிய நெஞ்சமொடு பெருநீர்க்

கல் பொரு சிறு நுரைபோல மெல்ல மெல்ல இல்லா குதுமே”

தன்னுடைய தலைவனைக் காணா விட்டால் தனிமை துன்பத்தால் வாடி கல் பொரு சிறு நுரையைப்போல மெல்ல மெல்ல, இல்லாமல் மறைந்து விடநேரிடும் என்ற தலைவியின் இக்கூற்று மிகவும் சிறப்பானது.

தற்றிணை :-

பெண்டிரின் மேனி ஒளி வீசும் பொன்னுக்கும், அவர்களது கூந்தல் நீலமணிக்கும் இணைத்துக் காட்டப்படும் முறையினை சங்க இலக்கியத்தில் காணலாம்.

“பொன்னும் மணியும் போலும் யாழ்நின் நன்னர் மேனியும் நாறி குங்குதுப்பும்”
“பொன்னேர் மேனி மணியின் தாழ்ந்த நன்னெடுங் கூந்தல்”

போன்ற தற்றிணைப்பாடல்களில் இவ்வுவமைகள் கையாளப்படுவதைக் காண்கின்றோம்.

ஆம்பல் மலரின் வடிவை விளக்க வந்த கவிஞர் ஒருவர், அம்மலரினைக் கொக்கின் கூரிய அலகுக்கு ஒப்பிடுகிறார்.

“மாரிக் கொக்கின் கூரலகு அன்ன குண்டு நீர் ஆம்பல்”

இந்தற்றிணைப் பாடல், கவிஞரின் கற்பனைத் திறத்தையும், பொருட்களைக் கூர்ந்து நோக்கும் திறனையும் காட்டுகிறது.

மற்றொரு பாடலில் வரும் உவமை மிகவும் சுவையானது. முரணான இரு உவமைகளைக் காட்டும்,

“அன்னை போல இனிய கூறியும் கள்வர் போலக் கொடியன் மாதோ”

என்ற பாடல், தலைவி கூறுவதாய் அமைந்துள்ளது. தன் தலைவனின் இனிய பேச்சை அன்னையின் அன்பிற்கும், அவனுடைய, துன்பம் தரும் பிரிவுச் சொற்களை, கள்வரின் கொடுமைக்கும் உவமைப்படுத்துகின்றாள் தலைவி.

கவித்தொகை :-

கவித்தொகையில் வரும், நிலத்துக்குரிய உவமைகள், பெரிதும் போற்றப்படுகின்றன. உதாரணமாக முல்லை நிலத்தலைவியின்பால் அன்பு வைத்த தலைவனின் கூற்றாய்க் கீழ் வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

“மத்தம் பிடித்த கயிறுபோல் நின் நலம் சுற்றிச் சுழலும் எம் நெஞ்சு”

மத்தினைக் கட்டி இழக்கும் கயிற்றிணைப் போல உன்னுடைய நெஞ்சானது, தலைவி

யின் நலத்தையே சுற்றிச் சுழல்வதாகக் கூறுகிறான் தலைவர். மிகவும் பொருத்தமான இவ்வடிவமை நம்மை வியக்க வைக்கின்றது.

இத்தகைய நயம்மிக்க உவமை நெய்தற்கலியிலும் வருதலைக் காணலாம்.

“இருங்கழி ஓதப் போல் தடுமாறி வருந்தினை அனியை எம்மடங்கெழு நெஞ்சே,”

தன் நெஞ்சினை விளித்து, உப்பங்கழியில் மோதும் அலைகளைப் போல் தன் நெஞ்சும் தடுமாறி உழல்வதாகக் கூறுகின்றான் தலைவர்.

“கண்ணீர்க் கடலில் கனை துளி வீசாயோ கொண் முக் குழிஇ முகந்து.”

என்ற கவிப்பாடல் கற்பனைத் திறனுடன் கூடிய ஒரு சிறந்த உருவகத்தைத் தாங்கியுள்ளது. பிரிவுத்துயரின் காரணமாய் வருந்தும் தலைவி, மேகத்தினை அழைத்து, “எனது கண்ணீர்கடலினின்று நீ துள்ளியைத் தாங்கிச் சென்று. தலைவனின் முன்னால் மழைத்துளியாக வீசக்கூடாதா,” என்று உணர்ச்சிப் பெருக்குடன் உரைப்பதாய் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

ஐங்குறுநூறு :-

பெண்டிரது பற்கள், உயர்ந்த கொற்கை முத்துகளோடு உவமைப்படுத்துப்படுகின்றன, இலக்கியத்தில்,

“அவங்கிதழ் நெய்தல் கொற்கை முந்துனை இலங்குமுத்து உறைக்கும் எயிறுகெழு துவர்வாய்,”

ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலொன்றில் தலைவி, தலைவன்பால்கொண்ட அன்பால், “அவனது

நாட்டின் வறண்ட குழிகளில் மான் அருந்தி எஞ்சிய கலங்கல்நீர் தேன்கலந்த பாவினைக் காட்டினும் இனியது, என்று கூறுகின்றாள்.

“தேன்மயங்கு பாலினும் இவிய அவர் உவலைக் கூவல் கீழ நாட்டு மான் உண்டு எஞ்சிய கலுழிநீரே,”

என்று அப்பாடல் அவளது மனநிலையையும், தலைவன் மாட்டுக் கொண்ட காதலையும் வெகு அழகாகச் சித்தரிக்கின்றது.

“கொண்டல் அவரைப் பூவின் அன்ன வெண்டலை மாமழை சூடித் தோன்றலா னாதவர் மணி நெடுங் குன்றே,”

மழைக்காலமாகிய, பருவக்காற்று வீசும் கொண்டல் பருவத்தில் பூக்கும் அவரைப் பூவினைப்போல வெண்மை நிற மேகங்கள் குன்றினைச் சூழுகின்றன, என்கின்ற இந்த உவமை கவிஞரின் கூர்ந்து கவனிக்கும் நுட்பத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாய் விளங்குகின்றது.

இவ்வாறு, சங்க இலக்கியத்தில் எண்ணிலடங்கா உவமைகள் இருப்பதைக் கண்டுகொண்ட காண்கிறோம். கவிஞன் அறிந்த பொருளோடு, அவன் காணும் புதிய பொருளும் ஒப்பு நோக்கப்படும் முறையானது, தமிழ் இலக்கியத்திற்குத் தனிமுகுறு தருவதுடன், கவிஞர்களின் கற்பனை வளத்தையும், கூர்ந்த நோக்கினையும், கவிப்புலமையையும் தெள்ளத் தெளிவாய் விளக்கின்றன.

பார்வை

ர. கெஜலகம்பி முன்றாமாண்டு வரலாறு

பார்வை நான்கு மணி, அந்தப் பெண்கள் மாலை அப்பொழுதுதான் விடப்பட்டிருந்தன. மாணவியர் அனைவரும் குழுக்களாக தனித்தனியாகவும் வெளியே வந்தனர். தனித்தனியாகவும் வெளியே வந்தனர். அவர்களிடையே பேச்சும், சிரிப்பும் அதிகமாக இருந்தன என்பதைச் சொல்லாமலேயே புரிந்து கொள்ளலாம். அந்த மாணவியர் கூட்டம், கல்லூரி மாணவிகளே உரித்தான அழகுடன் நடைபயின்று, தாமதம் செல்லவேண்டிய வழிகளான பாதைக்குச் சந்து அல்லது புகைவண்டி நிலையம் போன்ற நோக்கிச் சென்றவாறு இருந்தது.

அவ்வாறு சென்ற மாணவியருள் நளினா அவள் தோழிகளும், குறுக்கே உள்ள பார்வையைத் தாண்டிப் புகைவண்டி நிலையத்திற்குச் செல்ல வேண்டியவர்கள். நளினா அவள் அக்குழுவிற்கே தலைவியா. பெருக்கேற்றவாறு நளினத்தாடன் தன் சக தோழிகளான மாணவியர் எழுவருடன் சென்றாள். அக்குழுவில் அவள் சொல்வதைத் தான் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர்.

அவள் தன் தோழியருடன் வந்தாலே, கேலிக்கும், கிண்டலுக்கும் அவள் விரும்பாது. அவள் தெருவோரம் யாராவது ஏன்? தன் சக மாணவியரே வந்தாலும், அவர்களைக் கிண்டல் செய்து, அவர்களை வெறுக்கும், தற்குறைய அழும் நிலைக்கு ஆளாக்கிவிடுவாள். அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களானாலும் நேரிலேயே தயக்கமில்லாமல் கிண்டல் பேசுவாள். எதிரே வருபவரின் நடை, உடை பாவனைகளை அவர்களைப் போல் செய்து காட்டும் கேலியும் உண்டு. அவளைப் பொறுத்தவரையில் கேலி பேசுவது, உத்தட்டளவில் மட்டும், உள்ளத்தில் இவற்றிற்காகச் சிலநேரம் வருத்தப்படுவது இல்லை.

அவர்கள் இவ்வாறு சாலையைத் தாண்டி வரும்போது, ஒரு பெண் நல்ல அழகுடன்

தனக்கேற்ற நிறத்தில் புடவை உடுத்தி, சற்றுத் தொலைவில் எதிர்ப்புறமாக வந்து கொண்டிருந்தாள். அவள் தன் தலை முடியைச் சற்று 'மாடர்னாக' வாரிப் பின்னலிட்டிருந்தாள். இதைக் கவனித்த நளினாவின் மனத்தில் கேலி ஆரம்பமானது. அவள் தன் தோழிகளிடம், 'ஏய்! அந்தம்மா வைப்பார்த்தீங்களா? இதுக்கு ஏன்டி இந்தத் தலை வாரல்? பின்னல் என்னவோ நல்லாத்தானிருக்கு; ஆனால் இதையே 'மாடர்ன் டிரெஸ்ஸில் போட்டிருந்தால் இன்னும் நன்றாயிருந்திருக்கும் இல்லை? ஆனாலும் பரவாயில்லை. ஏதோ, கொஞ்சம் நல்லாத்தானிருக்கு' என்றாள். நளினாவைப் பொறுத்தவரை மூன்றில் ஒரு பங்குதான் 'பரவாயில்லை' மற்ற இரண்டு பங்கும் அவள் சேலையின் நிறத்தையும், கட்டியிருந்த வித்தையும் கேலி செய்வதற்கு ஆளாகின. நளினாவின் உள்மனத்தில் சற்று பொறாமையையும் கிளறி விட்டன.

'என்ன, கொஞ்சம் வசதி படைத்தவளாய் இருப்பாள் போலிருக்கு. என்ன ஒரு சிறியாய்ப்பார்க்கிறாள்! என்றெண்ணிய படி, அவள் தன் குழுவுடன், எதிரே வந்த பெண்ணைப் பார்த்தாள். இவர்கள் சாலை வந்தடைந்ததும், எதிரே வந்த நளினாவின் கிண்டலுக்கு ஆளான அந்தப் பெண்ணை நேருக்கு நேர் பார்க்க நேர்ந்தது. அப்போது தான் நளினா அந்தப் பெண்ணைக் கவனித்தாள்.

அந்தப் பெண்ணுக்கு, ஒரு கண்ணில் பார்வை கிடையாது. என்ன ஒரு பரிதாபம்! உடனே, நளினாவின் மனம், நல்ல மனம், இப்போது அந்தப் பெண்ணை நேருக்கு நேர் பார்த்தபோது பலவாறாக அரற்றத் தொடங்கியது. 'ஐயோ பாவம்! ஒரு கண் தொடங்கியது. 'ஐயோ பாவம்! ஒரு கண் தெரியாது போலிருக்கு. அதுதான் ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தாள்

போலிருக்கிறது; என் அறியாமையினால் என்னவெல்லாம் எண்ணி விட்டேன்' என்று வருத்தப்பட்டு, தன் செய்கைக்கு மனத் திற்குள் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டாள். ஆனால், வேறொரு மனமோ, அதைப் பொறாமைக் கண்களுடன் பார்த்து, 'அச்சச் சோ' ஒருகண் பார்வை கிடையாதா? ஹும்; என்று அசை போட்டது.

இவ்வாறு, அந்தப் பெண்ணைப் பற்றிய சிந்தனையில் வந்தவள், எதிரே லாரி ஒன்று வேகமாக வருவதைப் பார்க்கத் தவறி விட்டாள். தோழிகள் அனைவரும், 'நம்முடன் தானே வருகிறாள்; லாரி வருவதற்குள் தாண்டி விடலாம், என் றெண்ணிக் கடந்து விட்டனர். நளினாவோ, எதிரே பார்த்த பெண்ணின் நினைவோடு மெதுவாக வர, அதற்குள் மிக அருகில் வந்து விட்ட லாரியைக் கண்டதோழிகள் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்து, அங்கே நளினாவிற்கு மிக அருகில் லாரி வருவதைக்கண்டு, 'நளினாஆ, என்று கத்தவும், சூழ்நிலையின் விபரீதத்தை அறிந்த லாரி டிரைவர் 'சடன் பிரேக் போட்டு, லாரியை நிறுத்த, தன் நினைவிருந்துமீண்டு, பயத்தில் அப்படியே நின்றுவிட்ட நளினாவைத் தோழிகள் ஓடி வந்து, கையைப்பிடித்து, இழுத்துக்கொண்டு சாலையின் அந்தப்பக்கம் செல்ல, சுற்றி நின்றவர்கள் ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்துப் பின் தம் வழியே செல்ல, நளினாவைத் தோழிகள் கேள்விகளால் பியக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

'பார்த்து வரதுக்கென்னடி? என்று ஒருத்தி யும், 'எங்கே வேடிக்கை பார்த்துக்கிட்டு வந்தே?, என்று இன்னொருத்தியும் கேட்க வும், சூழ்நிலையின் கடினத்தைப் புரிந்து

கொண்ட நளினா தன்ச் பார்வையை சாளர யோரம் திருப்ப, அங்கே இவள் தீவிர சிந்தனைக்குக் காரணமான பெண்ணும் நின்று பார்த்துவிட்டுப் போவதை அறிந்து மனதிற்குள் வெட்கப்பட்டு, தன்னுடைய கவனமின்மையால் ஏற்படவிருந்த விபத்தினை எண்ணி அவமானத்தினால் கண்ணீர் சிந்தினாள்.

இவள் அழுவதைக் கண்ட தோழிகள், ஏன் அழுகிறாய்? அது தான், மயிரிழையில் உயிர் தப்பி விட்டாயே; இனியாவது, சாலையில் நடக்கும் போது கவனமாயிரு, என்று அறிவுரை கூறி, 'சரி, வா போகலாம்' என்றவாறு நடக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

நளினாவோ, தெளிந்த ஞானம் வந்த வளாய், தனக்குள், 'கண் தெரியாமல் போவது தவறில்லை. மேலும், அந்தப் பெண்ணிற்கு ஒரு கண் பார்வையே திருப்தி தரக்கூடும். உலகில் எவ்வளவோ சாதனைகளைக் கண்ணில்லாதவர்களும், பிற உடல உறுப்பில் குறையுடன், உள்ளத்தில் குறையோ, ஊனமோ இல்லாமல் படைத்திருக்கிறார்களே! ஆனால் நான். கண்ணிருந்தும் குருடாய், நொடிப்பொழுதில் என் உயரையே இழக்கும் அளவிற்கு நடந்து கொண்டேனே! இவ்வாறு, உடல் ஊனமுள்ளவர்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டியவர்களான நாமே, அவர்களை, மனத்தாலும், செயலாலும் இவ்வாறு கேலிபேசினால் தவறு நம்முடைய தானே? மேலும், அது மன்னிக்க முடியாத குற்றமாகும். அதனால், இனியாரையும் கேலி செய்வதோ, கிண்டல் பேசுவதோ கூடாது; இனி அவ்வாறு செய்யவும் மாட்டேன், என்று தெளிவான முடிவெடுத்தவளாய் நடக்க ஆரம்பித்தாள.

வாழ்வு எங்கே?

ஜெ. கிரிஜா
இரண்டாமாண்டு
வணிகவியல்

சிறகிழந்த பறவை யொன்று
பறக்க முயலுது
அது சிந்தனையைச் செயலாக்கித்
தோல்வி காணுது

காலொடிந்த கான யயில்
ஆட முயலுது
அது காலெடுத்து வைக்குமுள்ளே
கவிழ்ந்து வீழ்குது

பற்றிழந்த பச்சைக் கொடியும்
பற்ற நினைக்குது
பசுமரங்கள் கூடி நின்று
பார்த்து மகிழுது

வாழ்விழந்த நெஞ்சம் ஒன்று
வாழத் துடிக்குது
வாழ்வதற்கு வழியு மின்றி
வாடி வதங்குது

துவணயிழந்த உள்ளம் ஒன்று
இணையத் துடிக்குது
துட்டர்களின் உலக மிங்கே
தூற்றிச் சிரிக்குது.

அழகுநிலா வெள்ளி நிலா
ஆகாயத்தில் பவனி வர
இன்பத்திலே நினைத்த வாறு
பாயிலேநான் படுத்தி ருந்தேன்
உறக்கம் வந்து தழுவியது
ஊதக் காற்றும் வீசியது.

என்னை விழிக்கச் செய்தது,
விமானம் போன்ற சத்தமே
ஐயமில்லை பறக்கும் தட்டுதான்
ஒதுங்கி யிருந்த மாடியில்
ஓரமாய் வந்து இறங்கியது.

கண்கள் கூசக் கவனித்தேன்
செவ்வாய் கிரக வாசிகள்.
என்னை அவர்கள் நெருங்கினர்
பேட்டி என்று கூறினர்
தலையை நானும் அசைக்கவே
கேள்விக் கணையைத் தொடுத்தனர்
சிறந்த பதில்கள் வீசினேன்
ஆடிப் போயினி அனைவரும்.

'ஐயா' பேட்டி அற்புதம்
நாளை வருமெங்கள் பேப்பரில்
உங்களுக்கும் ஒரு பிரதியுண்டு'
என்றனர்; பறந்தும் சென்றனர்.

உற்சாகத் துடன் கீழிறங்கி
உவகை பொங்க எல்லோருடன்
பெருமை யடித்து நிற்கையில்
என்ன இது? எல்லோரும்
எளனமாய்ச் சிரித்து நின்றனர்

'பனியில் படுத்த அப்பாவிற்று,
மூளை உறைந்து போயிற்று'
என்று சொன்ன மகனிடம்
'நாளை நல்ல மருத்துவர்
பார்த்துக் கூட்டிச் செல்லுங்கள்'
என்றாள் அந்த மருமகள்.

வரும் பேப்பர், பேட்டியுடன்
என்று தினமும் நானுமே
மாடியில் தவம் புரிகின்றேன்
பைத்தியமா நான் என்று
எங்கே நீங்கள் சொல்லுங்கள்.

என் அன்பே ...

கல்லறைக்குச் செல்லுமுன்
நான் எழுதும் கடைசிவரி
என் உயிர்க் காதலிக்கு
எழுதுகிறேன் ஓர் கடிதம்
என் மனக் கோட்டையிலே,
எத்தனை எத்தனை ஓட்டைகள்?
ஒன்றா, இரண்டா
ஓடிவந்து நான் சொல்ல
தொட்டு நான் பார்க்கிறேன்
உன்-விழி துளைத்துக் காய்ந்த
காயங்களின் வடுக்களை
ஊரெல்லாம் தூங்குகையில்
ஒற்றைக் குயிலாய் ஒலிக்கும்
என் சோகக் கீதங்கள்
உன் செவிதலில் விழவில்லையோ!
நித்தம், நித்தம் தேடுகிறேன்
மன வீதியினில் நீயிறைத்த
காதல் வரிக் கனதைகளை
மனத்திரையில் சோக ஒளி
கண்களில் கண்ணீர்த் துளி
ஆறுதலுக்கு யார் இனி?
உண்மையை மறைக்கவில்லை
உயிர் வாழ நினைக்கவில்லை
கல்லறைக்குச் செல்லு முன்
நான் எழுதும் கடைசிவரி

வரத்சணைக் கொடுமை

“பட்டங்கள் ஆள்வதும்
சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரிளில் பெண்கள்
நடத்த வந்தோம்”

என்ற பாரதியாரின் கூற்றுப்படி பெண்கள் இக்காலத்தில் பல பதவிகளை வகிக்கிறார்கள். அதனால் முன்னேற்றம் அடைகிறார்கள். ஆனால் அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு முன் பல தீமைகள் முன்னேறுகின்றன. அதில் ஒன்றான வரத்சணைகொடுப்பதால் விளையும் தீமைகளைப் பற்றிக் காண்போம்.

“மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திடல் வேண்டும்” என்பதை இன்று நாம், “மங்கையராகப் பிறப்பதற்கு மாபாவம் செய்திருக்க வேண்டும்” என்று தான் கூற வேண்டும் போலும். அதற்குக் காரணம் வரத்சணைக் கொடுமை.

“இப்போது பெருகுவது
வரத்சணைக் கொடுமை.
அதனால் பிற்போவது ஓர் பதுமை,
இதனால் மதிப்பிழப்பது பெண்மை,
அது ஆண் இனத்திற்குக் குளுமை”.

வரத்சணை என்ற பெயரால் பெண்ணின் பெற்றோர்களை வதைத்துப் பலவற்றைப் பறிக்கின்றனர் பிள்ளையைப் பெற்றவர்கள். பெண்ணை அவளுடைய குணங்களுக்காக மணக்கும் காலம் போய் மாட்டைச் சந்தையில் விலை கொடுத்து வாங்குவதைப் போல் திருமணச் சந்தையில் பெண்ணை விலை கேட்டு வாங்குகின்றனர்.

‘பொருளாதாரம்’ என்பதைப் பொருளா? தாரமா என்று சந்தேக மாற்றிக் கொண்டால் பொருளில்லாமல் தாரமே இல்லை என்ற பொருளைத் தருகிறது.

“இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர்;
செல்வரை
எல்லாரும் செய்வர் கிறப்பு.”

கு. சோபனா
இரண்டாமாண்டு
கணிதப்படி

முற்காலத்தில் செல்வந்தர்களிடம் உள்ள செல்வத்தைப் பறித்து வரத்சணையாக வாங்கினர். ஆனால் இக்காலத்தில் பெண்களின் அவல நிலையைப் போக்க அவ்வந்தந்தை வரத்சணை கொடுக்க அவ்வளவு அவ்வாறு கொடுக்க இயலவில்லை என்பதை அதைக்கண்டு பிள்ளை வீட்டார் என்னும் அவள் கொடுத்த வரத்சணையைப் பொறுத்தே அவளுக்கு மரியாதை கொடுக்கப்படுகிறது.

‘தொகையுடனே போய்நீறோ
இவர்கள் தம் தொந்தரவு
தீட்டி வைத்த ஈட்டியெனப்,
பாய்ச்சுகிறார் பட்டியலை!

ஆம்! பெண்ணே, (மாமியார்) பெண்ணுக்குப் புகுந்த வீட்டில் தரும் துன்பங்கள் ஏராளம்

“ஏற்றி வைத்த விளக்கெனவே,
ஏறி வந்த பெண் தளையே,
ஏசிப் பேசி மாமியவள்
ஏற்றி வைத்தாள் கொள்ளியிலே!”

மருமகள் வரத்சணை கொடுக்க இடமில்லை எனில் அதனால் ஏற்படும், மாமியார் மருமகள் சச்சரவு, மருமகள் திக்குவிப்பு போன்ற பலவற்றை நாம் செய்திதழ்களில் தினந்தோறும் காண்கின்றோம்.

‘தாய்மை இல்லையேல் தரணி இல்லை’ என்பதை இப்போது ‘வரத்சணை இல்லையேல் தரணி இல்லை’ என்று மாற்றிக் கூற வேண்டும் போலும்

“பாட்டைத் திறப்பது பண்ணாலே
இப்ப
வீட்டைத் திறப்பது பெண்ணாலே”

இத்தகைய பூப்போன்ற மென்மையான பூவையர்களைச் சமுதாயத்தில் விலை மாற்றிக் கொடுப்போல் விலைபேச்சு செய்துக் கூடாது.

“மகளின் மணத்தை மனத்திற் கொண்டு,
மாண்ட பெற்றோர் பலருண்டு,
மணமுடித்த மறுநிமிடம்,
மாயமாய்ப் போனவர் சிலருண்டு!”

வரத்சணை கொடுக்க இயலாத பெற்றோர்கள் பலர் மனமுடைந்த காரணத்தால் இறந்தனர். பலர் மணமான பின்னும் பல கொடுமைகளுக்கு ஆளாகிவிட்டு, புகுந்த வீட்டிலிருந்து கண்கலங்கி வந்த பெண்ணின் கோலத்தைக்கண்டு இறந்தனர்.

இவ்வாறு பல கொடுமைகளுக்கு ஆளான ஒரு பெண் கூறுவதாவது, ‘மெழுகுவர்த்திப் பெண்ணே! நீ ஏன் உன் தலையில் தீவைத்துக்கொண்டாய்? உனக்கும் என்போல் வரத்சணைக் கொடுமையோ?’

“மாதருக்கும் நீதி—ஆண்
மக்களுக்கும் ஒன்றே.”

என்பதை ஆண் இனம் உணர வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாமல் ஆணிற் குப்பெண் அடிமை என்றாகி விடக்கூடாது. ‘கடவுள் தன்மை வாய்ந்த பெண்ணினம் உலகில் சிறந்தது’ என்பதை உணரவேண்டும்.

“காதல் ஒருவனைக் கைப்பிடித்தே—அவன்
காரியம் யாவினும் கைக் கொடுத்த”

மாதர்களின் அவல நிலையைப் போக்க வரத்சணை என்ற பேயை ஒழிக்க வேண்டும்.

“இன்றோ நானும் எழுதுகின்றேன்,
இனியதமிழ்க் கவிதையிலே,
இனிவரும் தலைமுறை மாற்றுமோ
வரத்சணை தன் தலைவீதியை!”

வீட்டுக்கோர் மரம் நடுங்கள்
என்றீர்கள்
மரமே எங்கள்
வீடானதால்
மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்
மரத்துக் கோர்
வீடு தாருங்கள்

வாழ்க்கை...

வாழ்க்கை
எமக்குச் சொந்தமல்ல
நானை
வாழ்வோம் என்னும்
வசந்தகனவே
நானும் எமக்கு
நல்ல சொந்தம்

குழந்தைகளுக்கு உணவு தந்தவுடன் தான் அந்தக் கூடத்தில் அமைதி நிலவியது. அது 'பசிக்கு து சாதம் போடும் மா' என்று சொல்லும் போய் 'என் பொம்மை இது!' 'ஐயோ.....' என்ற கரடி பொம்மையையே பறிச்சிட்டா' என்ற குரல்கள் எழுந்தன. இப்படிப்பட்ட குழந்தைச் சண்டைகளும், மழலை மொழிகளுமே சியாமளாவுக்கு அமைதியைத் தந்தன, அமைதியாய்த் தெரிந்தன.

'அம்மா..... அம்மா..... அங்கே பால்கனி போய், உய்யம் ஏரோப்பேன் பாக்கலாம்.'

தன் புடவையைப் பற்றி நின்றிருந்த மழலையைப் பார்த்தாள் சியாமளா. ஐந்து வயதிற்கு மெலிவாய்க் காணப்பட்டாலும், துறுதுறுப்பாய் இருந்த அவளை, அவன் தாய் கை கழுவி விட்ட. இந்த ஆசிரமத்திற்கு வந்தான். வரும் போது அவனுடன் கூடவே வந்தது போலியோ அட்டாக் அதனாலேயே, சியாமளாவுக்கு அவன் மேல் பரிவு அதிகம்.

பெருமூச்சுவிட்டபடியே 'வா கண்ணா, உனக்கு ஏரோப்பேன் காட்டேன்'. பால்கனிக்கு அழைத்துச் சென்றாள் சியாமளா.

'அம்மா, அம்மா, இங்கே பாரேன் நம்ம வீட்டுக்கு யாரோ, பெரிய கார்ல வராங்க. நாளுக்கு இப்படி ஒரு கார் வாங்கித் தரியா? தான் பெரியவனானதும், அதை ஒட்டுவேன்'. குழந்தையின் பேச்சினால் அவளின் எண்ணை வோட்டம் தடைப்பட்டது.

'அதனால் என்ன கண்ணா? ஒரு கார் தானே, வாங்கிக் கொடுத்தால் போச்சு'. சிரித்தபடியே வந்தது யாராயிருக்கும் என்று பார்த்தாள்.

பார்த்தவளுக்கு ஒரு கணம் தலையே சுற்றியது. அது..... அது... அவளது

மாமனாரின் காராயிற்றே. யாருக்காவது விற்றிருப்பாரோ! இல்லை, நன்பர்களுக்கு இரண்டு மூன்று நாட்கள் கொடுத்திருப்பாரோ அவளது யூகங்களைப் பொய்யாக்கி விட்டு முதலில் காரைவிட்டு இறங்கியவன் அவன் கணவன் ரவிசங்கர். அந்தக் கணத்திலும் சியாமளாவுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. கணவனாம் கருங்கல் என்று வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் அவளது மாமியாரும் காரை விட்டு இறங்கினார். ஒரு வேளை நான் இருக்கும் இடத்தை அறிந்து மனநிகுந்தி என்னை அழைத்துப் போக வந்திருக்கிறார்களோ? 'பாரதி பால பவனிஸ்,' இவர்களுக்கென்ன வேலை?

அடுத்த கணம் தன் தலையில் குட்டிக் கொண்டாள் சியாமளா, 'அடமண்டு அவங்க நிருந்தி உன்னைக் கூப்பிடுறதாவது. நீ போறதாவது, மனம் கேக்கலி கொட்டிச் சிரித்தது 'ஆமாம் நீ மூட்டாள் தான்' என்று சொல்லும்படி மாமியார் பார்வையைத் தொடர்ந்து இறங்கியது கமதி. 'ஓ... கல்யாணம் வேறு நடந்து விட்டதோ?' தன் மனத்தில் சிறிது கூட வருத்தம் வராதது, சியாமளாவிற்கு ஆச்சரியமாகக் கூட இருந்தது.

ஆனால் எப்படி வருத்தம் வரும்? ஐந்தாண்டு ஓடி விட்டாலும், அந்த நிகழ்ச்சி அவள் மனத்தில் இன்னும் பசுமையாக இருந்தது.

'தயவுசெஞ்சு நான் சொலறதைக் கேளுங்க' இது சியாமளா.

'எதைக் கேக்கச் சொல்றே அவன் ஒண்ணு தனையும் கேக்க வேணாம். எதுத்து எதுத்துப் பேசிக்கிட்டு பேயாட்டம் ஆடுறியே. உன் வெள்ளைத் தோலைப் பார்த்து, உன்னைத்தான் கட்டிப்பென்று சொன்னானே அதைச் சொல்லறைய வக்கத்தவங்க வீட்டுப் பெண்ணை வச்சுக் கிட்டு அல்லாடணும்னு எங்கத் தலை வே இருக்கு' இது பாரவது.

'ஏன் இப்படிச் சொல்லீங்க... நீங்க கேட்டதை எல்லாம் செய்ய இருந்த விட்டை யும் வித்து. கடைசி காலத்திலே எங்கப்பா விடுக்கு வந்து இறந்து போனாரே... இப்படி வாய் கூசாம பேசறீங்களே'..., குரலையே உயர்த்தத் தெரியாத சியாமளா சிறு குரலில் அழுதபடியே கூறினாள்.

'எதுத்தாடி பேசற', கூந்தலைப் பற்றி இழுத்த கணவனின் காலைப் பற்றிக் கதறினாள். 'எவ்வளவு அடிச்சாலும் உதைச்சாலும் பொறுத்துக்கலாம். ஆனா விடுதலை பத்திரத்திலே கையெழுத்துப் போடுன்னு சொல்லீங்களே. குழந்தை இல்லேன்னு காரணம் காட்டித்தானே என்னைத் தள்ளி வைக்கப் பாக்கறீங்க? டாக்டர் தான் என் கிட்டே குறை ஒண்ணும் இல்லென்னு சொல்லிட்டாரே' முடிக்குமுன் பளாரென்று ரவிசங்கர் அறைந்தான்.

'என்ன திமிருட உனக்கு' ரவிசங்கர் முடிக்குமுன் பார்வதி பின்பாட்டுப்பாடினாள். 'அதானே, எப்படிப்பேசறா பாத்தியா தம்பி. ஏதோ நீதான் இதுக் கெல்லாம் காரணமனு.....

'ஐயோ' அப்படிச் சொல்லலை. டாக்டர்ங்க சொன்னபடி கொஞ்சம் பொறுக்கலாம்,' சியாமளா கதறினாள்.

'அடச்சீ ... ஏண்டிக் கூடத்திலே உக்காந்து இப்படிப் பிலாக்கணம் பாடறே, தம்பி நான் அப்பவே சொன்னபடி, என் அண்ணன் மக சுமதியைக் கல்யாணம் பண்ணியிருந்தேன்னா இந்தக் குழப்பம் வருமா? அந்த ஸ்ரீதேவியை விட்டுட்டு இந்த ஸ்ரீதேவிய புடிச்சே. இவ அப்பங்காரன் வீட்டிலே சோறு தண்ணி இல்லாம கிடந்து, இங்க வந்து நல்லா உடம்பை வளர்த்திருக்கா இல்ல? அந்தத் திமிர்ல தான் பேசறா'

இதற்கு மேல் சியாமளாவால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. எந்தத்தன்மானம் உள்ள பெண் தான் பொறுத்துக் கொள்வாள்? இதற்குச் சிகரம் வைத்தாற்போல் காசு கொடுக்காமல் சினிமா பார்க்கும் சுவாரசியத்தோடு அந்த 'அண்ணன் மகள்'

சுமதியே காலாட்டியபடியே இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அடக்கி வைத்திருந்த ஆத்திரமும் மும் பிறிட்டன. 'அனாவசியமா பேசாதீங்க அத்தே 'என்னைச்சொன்னீங்க பொறுத்துக் கிட்டேன். வீனா ஏன் ஏன் அப்பாவை இழுக்கறீங்க.' கண்களில் கனலோடு கேட்டாள்.

'டேய் ரவி..... உம்பொண்டாட்டி எப்படி மிரட்டறா பாரு' தாய்ச் சொல்லைத் தட்டியே அறியாத ரவிசங்கரும் 'என்னடி மிரட்டிப் பாக்கறியா' என்றான்.

துணிந்தவனுக்கு என்ன பயம் வரப்போகிறது? எதற்கும் துணிந்துவிட்ட சியாமளா, உங்களுக்கு வெக்கமாயில்லே? அம்மா பேச்சைக் கேட்டுட்டு, கட்டின பொண்டாட்டிய அடிக்கறீங்களே. உங்களுக்குப் போய் கழுத்த நீட்டின என்னைச் சொல்லணும். ஐ.....நீயும் ஒரு மனுசனா,' என்று கோபக் கண்ணிலும், சொல்லிலும் தெரியக் கூறினாள். பின்னர் அவள் பலவந்தமாக வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டதும், மானமுள்ள அவளும் அவர்களிடம் கெஞ்சாது வெளியேறி, எப்படியோ பாரதி பால் பவனில் சேர்ந்ததும், நீண்ட ஆனால் துயரமான கதை.

'சியாமளா, உன்னை மேடம் கூப்பிடறாங்க'. பழைய நினைவுகளின் சுயப் பச்சா தாபத்தில் வந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு மேடத்தின் அறைக்குச்சென்றாள்.

'வா சியாமளா. இவங்க ஒரு குழந்தையை தத்தெடுக்க வந்திருக்காங்க. கூட்டிட்டுப் போய்க் காட்டம்மா' அன்பே உருவான சாரதாமணி சொன்னார். ஆனால் அவர் சொல்லியதை வந்திருந்தவர்பாரும் கவனிக்கவில்லை. அறைக்குள் நுழைந்த சியாமளாவின் மேல் அமைதியும், தீர்க்கமும். கம்பிரமும் ஒரு வடிவாக வந்ததோ எனும்படியான சியாமளாவின் முகத்தில் அவர்கள் கண்கள் நிலைகுத்தி நின்றன. ஆமாம், ரவி, பார்வதி, சுமதி மூவரும் இமைக்கவும் மறந்தவர்களாய் இருந்தனர்.

'வாங்க' பவனைச் சுத்திக் காட்டறேன்' சியாமளாவின் குரலில் ஏளனம் தெரிந்தது. 'பவனைக்குப் பின்னே நடக்கும் இந்த நாடகத்தை அறியாத சாரதாமணி இயல்பாய்ச் சொன்னாள்; ம... நல்ல பெண். என்ன செய்யுது? மனிதருள் தெய்வமும் இருக்கிறது. பிடுக்கங்களும் இருக்கின்றன. இவள் மனித பிடுக்கங்களால் வாழக்கூடியான இழந்தாள். 'அவர்கள் தான் கொடுத்து வைக்கவில்லை, வாளாய் அறுக்கும் புன்சிரிப்போடு சியாமளா, தொடர்ந்தாள், 'ஏன்மமா

அதைப்போய் இவங்க கிட்ட சொல்லீங்க இவங்களைப்பாத்தா அப்படி ஒரு கொடுமை நடக்குங்கிறதை நம்பக்கூட மாட்டாங்களனு தெரியுது. பாவம் நல்ல மனசு..... ஆதான் அதிர்ச்சியாயிட்டாங்க. நீங்க ஏங்க வருத்தப் படறீங்க? என்னைப் பொறுத்த வரைக்கும் நான் நிம்மதியா இருக்கேன். அமைதியான குழந்தை. இத்தனை குழந்தைங்க.....' இன்னும் அவர்களது கண்கள் அவனை வெறித்தவாறிருந்தன. தெளிந்தமனத்தோடு சியாமளா முன்னே நடந்தாள்.

ரோஜா மலரே!...

ரோஜா மலரே!
இறைவன் திருவடியி விருந்தால்
எவ்வளவு சிறப்பு
பெண்ணின் தலையி விருந்தால்
எவ்வளவு பாதுகாப்பு
காதலன் மடியி விருந்தால்
எவ்வளவு மதிப்பு
காமுகன் கையி விருந்தால்
எவ்வளவு தவிப்பு
பெண்ணின் வாழ்க்கையும் இப்படித்தான்
உணர்த்தி விட்டாய் ஒருபடிப்பு!

((((()))

ஜாக்கிரதை!

வா தோழி
உனக்குத் திருமணமாமே கேள்விப்பட்டேன்
ஜாக்கிரதை
உன் மாமியாருக்கு வெடிக்காத அடுப்பு
உனக்கு வெடித்து விடப்போகிறது
உன் மாமனாருக்கு வழக்காத கிணற்றுடி
உனக்கு வழக்கி விடப்போகிறது
உன் கணவருக்கு அடிக்காத 'கரண்டிஷாக்'
உனக்கு அடித்து விடப்போகிறது
தோழி ஜாக்கிரதை!

—★—

ஐ. மீனாட்சி
முதலாமாண்டு
வரலாறு

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்

இரா. நிர்மலா
முதலாமாண்டு
வரலாறு

ஒன்றுரை:—

கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே
ஒன் தோன்றிய மூத்த குடியினராகிய தமிழ்
மக்களின் இணையற்ற கொள்கை "ஒன்றே
குலம்; ஒருவனே தேவன்" என்பதாகும்.
ஒருவனே தேவன் என்ற நாயன்மார்களில் ஒரு
நற்றமிழ் வளர்த்த நாயன்மார்களில் ஒரு
வரான 'திருமுலர்' தாம் எழுதிய 'திரு
முத்திரம்' என்ற நூலில் இக்கருத்தைக் கூறி
யுள்ளார். இதன் விரிவை இக்கட்டுரையில்
தான்போம்.

மனித இனம்:

"அரிதரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது"
என்றார் ஓளவையார். அத்தகைய அரிதான
மக்களின் பிறப்பில் இன்று பலவேறு
'சாதிகள்' என்ற பிரிவுகள் இருக்கின்றன.
உயர்ந்தசாதி, தாழ்ந்தசாதி என்று வேறு
பாடு கற்பிக்கப்பட்டு மக்களிடையே
வேறுப்பு உணர்ச்சியை நாளுக்கு நாள்
வளர்த்து வருகிறது சாதிக் சண்டைகளும்
ஆங்காங்கே நிகழ்ந்து வருகின்றன.

மதப்பிரிவினைகள்:

சாதிப்பிரிவினைகளோடு, மதப்பிரிவினை
களும் தங்கள் சுய உருவைக் காட்டியுள்ளன.
'எம்மதமும் சம்மதம்' என்ற உயர்ந்த
குறிக்கோள் மறைந்தது. மதங்கள் எல்லாம்
ஆறுகளைப் போன்றவை. ஆறுகள் எல்லாம்
ஒரே இடத்தில் சென்று சேர்வதைப் போல
மதங்கள் எல்லாம் ஒரே கடவுளைச் சேர்
கின்றன என்ற உண்மையை உணராமல்
மதங்களின் பெயரால் சண்டை சச்சரவுகள்
நடப்பதைக் காண்கிறோம்.

ஒன்றே குலம்:

இந்தச் சூழ்நிலைகளைக் கண்ட புலவர்கள்
சாதி மதங்களின் பெயரால் மக்கள் பிரிவு
பட்டு பகையுணர்வுடன் வாழ்வதை வெறுத்
தனர்.

"சாதிக் சாதி என்று நிறம் சண்டைப்போட்டு
மண்டைகளை மோதி உடைப்பதொரு
முடச்செயல் என்று உணர்ரோ" என்று
முழங்கினார் கவிமணி அவர்கள். ஒன்றே
குலம் அதில் வேறுபாடில்லை.

"ஒரும உதிரத்தில், வடிந்து ஒழுகும்
கண்ணீரில் தேடிப் பார்த்தாலும் சாதி

தேரிவதுண்டோ ஐயா" என்றும் கவிமணி
தெளிவு படுத்துகிறார். எல்லா மக்களுக்கும்
இரத்தம் சிவப்புநிறமே, எல்லா மக்களுக்கும்
கண்ணீரில் உவர்ப்பு சுவையே, இதில் வேறு
பாடில்லை. ஆதலின் ஒன்றே குலம் மக்கள்
அனைவரும் சமமே என்பதை விளக்கினார்.

ஒருவனே தேவன்:

மக்கள் பல மதங்களைப் பின்பற்று
கின்றனர். அதனால் பல கடவுளரை
வணங்குகின்றனர். என் கடவுள்தான் பெரிய
வர் என் கடவுளே எல்லா வலமையும் பெற்
றவர் என்று கூறுவதோடு, பிறர் வணங்கும்
கடவுளரை இழித்தும் பழித்தும் பேசுவதால்
தான் பகைமை வளர்கிறது. சண்டை
சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன.

'பசு பல ஆயினும் பால் ஒன்றே',
'பாண்டம் பல ஆயினும் மண் ஒன்றே',
'நகை பல ஆயினும் பொன் ஒன்றே',
அது போல் "மதங்கள் பல ஆயினும்
கடவுள் ஒருவரே"

என்ற காதியடிகளின் பொருள் பொதிந்த
பொன்மொழி 'ஒருவனே தேவன்' என்பதை
விளக்குகிறது. குடும்பத் தலைவன் ஒருவனே
மகனுக்குத் தந்தையாகவும், தங்கைக்கு
அண்ணனாகவும், அண்ணனுக்குத் தம்பி
யாகவும், பேரனுக்குத் தாத்தாவாகவும்
உறவுப் பெயரிட்டு அழைக்கப்படுவது போல
மக்கள் ஒரு கடவுளைத் தான் பல்வேறு
பெயர்களால் இட்டு வழங்குகின்றார்கள்.
இந்த உண்மையைத் 'திருமுலர்' தமது
திருமுத்திரத்தில் 'ஒருவனே தேவன்' என்று
குறிப்பிட்டார்.

முடிவுரை:—

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஏற்பட்டு
விட்ட இந்தச்சாதி குலவேறுபாடுகள் ஒழிய
வேண்டும்.

"சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா—குலத்

தாழ்ச்சி உயர்ச்சி குலத்துக்குப் பெருமை
என்பது மனித கொள்கையாகும். இக்கொள்கை
சேர்க்கும் கொள்கையாகும். பொறிக்கப்பட
பொன் எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட
வேண்டிய உன்னதமான கொள்கையாகும்.
இக்கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தால் வீரம்,
நாடும் நலம் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வளர வேண்டிய கன்றுகள்

ஸ்ரீ. ராஜலக்ஷ்மி
இரண்டாமாண்டு
வணிகவியல்

ஏற்றம் கொண்ட இந்தியாவின்
எதிர்காலத் தலைவர் நாங்கள்
ஆம்!
நாங்கள்
வளர வேண்டிய கன்றுகள்!

குறைந்த பட்சம் நாட்டின்
குப்பைகளையாவது
குறைக்கும் பொறுப்பு
எங்களுக்குமிருக்கின்ற தன்றோ?

ஆனால்,
இங்கே எங்களையே
குப்பைகளாக்கிக்
குமுற வைக்கின்றனரே!

வெற்றிக்கு
வழி வகுக்க
விழிகளில் தேக்கிவைத்த
எங்கள் ஏக்கங்கள், இங்கே
தோல்விக்கன்றோ
சமர்ப்பணமானது.

வளர வேண்டிய சமுதாயத்தில்
வளர வேண்டிய கன்றுகளாய்த்
துள்ளிக் குதித்தோம் — ஆனால்,
எங்களை
அள்ளி எடுத்துக் கட்டி
அடக்கிப் போட்டனரே!

சாதி, சமய, தீண்டாமை
எனும்
முடநம்பிக்கை மூட்டையை
முதுகிலேற்றி முத்துக்கடலில்
வீசியெறியப் புறப்பட்டோம்.

ஆனால்,
அந்த மூட்டை
எங்கள், முதுகையன்றோ
வளைத்து விட்டது
பரவாயில்லை
புதைகுழியில் வீழ்ந்தாலும்,
எங்கள்
பூமித்தாயின் மடியில்தான்
வீழ்வோம்

புதுமை என்ற பாலம்
கொண்டு,
பழமை எனும்
ஆற்றைக் கடப்போம்
குறைகளை நிறைகளாக்கி
நிமிர்ந்து நிற்போம்

நாளை நாங்களும்
இந்த நாட்டின் நாயகராகலாம்;
ஏனெனில்,
நாங்கள்
'வளர வேண்டிய கன்றுகள்'

நாளை இந்த நாடும்
எங்களால் நன்மையடையலாம்;
ஏனெனில்,
இது நாங்கள்
'வளர்க்க வேண்டிய சமுதாயம்'.

அன்பே! உன்னை நான்
மலரென்று சொல்லமாட்டேன்—நீ
மாலையாக மாறிவிடுவாய்

மேகமென்று எழுதமாட்டேன்—நீ
மழையாகக் கொட்டிவிடுவாய்

நிலவென்றும் புகழமாட்டேன்—நீ
வானொடு சேர்ந்துவிடுவாய்

கிளியென்றும் விளிக்கமாட்டேன்—நீ
எனை விட்டுப் பறந்துவிடுவாய்

கனியென்றும் கொஞ்சமாட்டேன்—நீ
கடைத்தெரு சென்றுவிடுவாய்

அதனால்,
நீ 'எந்தன் சொந்தமென்றே'
சொல்லிக்கொள்வேன்.

புத்தகங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
புத்தகாத தமிழென்று சங்கே முழங்கு.

புத்தகங்களின் தென்றலுக்குத் தண்மை
புத்தகங்களின் வலையின் புனலுக்கு இனிமை
புத்தகங்கள் முவேந்தர் கோலுக்குப் பெருமை
புத்தகங்கள் நாவலர் தம்நாவில் நடனம் புரியும்
புத்தகங்கள் கவிதையின் கவின்பாடயாமமைத்த
புத்தகங்கள் தமிழ்ப் பேரவையின் தொடக்கவிழா
1981-1982—1989 அன்று இனிதே நடை
பெற்றது.

விழாவிற்கு டாக்டர். இராசகோபாலன்
தலைமை தாங்கினார். கவிஞர். தஞ்சை
சுப்பிரமணியன், டாக்டர். அழகப்பன் ஆகிய
புத்தகங்களும் சிறப்புச் சொற்பொழிவு
புத்தகங்களினர். டாக்டர். இராசகோபாலன்
தலைமையுடைய உரையில் பாரதிதாசன் குறித்துச்
சொற்பொழிவு ஆற்றி வந்திருந்தவர்களின்
புத்தகங்களைப் பற்றியும் கூறினார். கவிஞர்
தஞ்சைவாணன் தம்முடைய கல்லூரி நாட்
களை நினைவு கூர்ந்து பாரதிதாசனைப்
பற்றி நாமறிபாத செய்திகளையும் கூறினார்.
டாக்டர் அழகப்பன் தம்முடைய உரையில்
புத்தகத்தின் இன்றியமையாமையைக்
பற்றித் துள்ளி விளக்கினார்.

இவ்வாறு தொடங்கப் பெற்ற பேரவையின்
சார்பில் பாரதியார் பாட்டுப் போட்டி,
திருக்குறள் போட்டி, நாடகப் போட்டி,
விநாடி வினா நிகழ்ச்சி ஆகியன நடை
பெற்றன. "நீரில்லா மேகங்கள்" என்ற
தலைப்பில் கவிதைப் போட்டியும், "பாரதி
தாசன் கண்ட புதுமை நெறி" என்ற
தலைப்பில் பேச்சுப் போட்டியும், "கண்கள்
நிலை குத்தின" என்ற தலைப்பில் சிறுகதைப்
போட்டியும், "சமுதாயக் கொடுமைகள்"
என்ற தலைப்பில் கட்டுரைப் போட்டியும்
நடைபெற்றன.

தமிழ்ப் பேரவையின் சார்பில் பல்வேறு
இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட பல மாணவி
யர் கவிதை, கட்டுரை, பேச்சு போன்ற பல
போட்டிகளில் வெற்றிவாகை குடிநம்
கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்த்து உள்ளனர்.
குறிப்பாக, மூன்றாமாண்டு ஆங்கில
இலக்கிய மாணவி செல்வி மா. அனுராதா
பல்வேறு இடங்களில் நடைபெற்ற போட்டி
களில் கலந்துகொண்டு பல பரிசுகளைப்
பெற்று நம் கல்லூரிக்கு மேலும் புகழ்
கூட்டியுள்ளார்.

எது இன்பம்?

மா. அனுராதா
மூன்றாமாண்டு
ஆங்கில இலக்கியம்

தீந்தமிழாம் செந் தமிழின்
கவினுறு பாக்கள் தம்மை
உளத்தால் துய்த்தல் இன்பம்
உணர்ச்சியி விணைத்தல் இன்பம்
கள்ளினு மினிய மொழியாம்
முத்தமிழ் பெருமை தனை
உளமாரக் கேட்டல் இன்பம்
வாயார வாழ்த்தல் இன்பம்
கற்கண்டாம் தமிழ்ச்சொல் லமுதைத்
துய்த்தல், கேட்டல்அறித லெல்லாம்
ஈடில்லா இன்பம், இன்பம்!

மெல்லென்று தவழ்ந்து வந்து
மேனியைத் தழுவு கின்ற
சில்லென்ற தென்றல் இன்பம்
சிலபொழுது உல்லாச உள்ளத்தில்
ஊழிக் காற்றின் வேகங்கூட
இணையிலா இன்ப மாகும்.
பரந்துபட்டு ஓடும் நதிகள்
ஓடையாய்ப் பிரியும் தோற்றம்
ஆறுகள் ஆர்க்கும் கடலைக்
கூடுகின்ற காட்சி இரண்டும்
காணவே இன்பம், இன்பம்!

தேனது சுவையை ஒத்த
இன்னிசை செவிக்கு இன்பம்
கிள்ளை மொழி பேசுமந்தக்
கிளிகளின் மிழற்றல் இன்பம்
தனித்துள்ள மரக்கிளை தன்னில்
கூவுகின்ற கருங் குயிலின்
ஒற்றைக் கீதமும் இன்பம்
சில வேளை-சுரபேத மில்லா
லண்டுகளின் இசையுங் கூட
செவியினுக் கின்பம் இன்பம்!

உள்ளத்தே முகிழ்க்கும் கருத்தைத்
தருதல் பெறுதல் இரண்டும்,
இன்பம் சேர்க்கும் செயல்களாம்
உழைப்பெனும் செயல் ஈனும்
அரும்பயன் இனிய இன்பம்;
கட்டுகளை அறுத்து விட்டுக்
கன்றுகள் தாயை நோக்கி
ஓடுதல், காணல் இன்பம்;
கூட்டினைத் திறந்து விட்டு
புட்கள் பறத்த லின்பம்;
அவ்விடுதலை யுணர்வை நாமும்
அனுபவித்தல் உளத்துக் கின்பம்;
உணர்வளித் துயிரளிக்கும் நாட்டினைக்
காத்தல் இன்பம், இன்பம்!

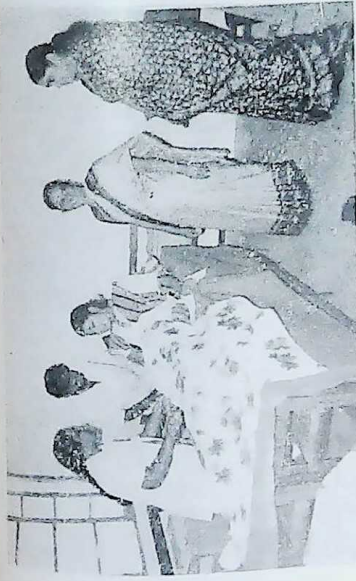
இணைந்திரு நெஞ்சில் ஆங்கே
தோன்றுகின்ற நட்பின் ஊற்றை
மனதாரச் சுவைத்தல் இன்பம்
ஆதிலும் இன்பத்தில் சேர்ந்நினைந்து
துன்பக் கடலையும் கடந்துசெல்லும்
ஈடிலா நட்பே இன்பம்
இவையெல்லாம் வெறும் இன்பம்
பேரின்பம் பிறிதொன் றுண்டு-
அறியாமை இருளை நீக்கி
அம்மானிடர் கண்ணில் தெரியும்
அறிவொளி காணல் இன்பம்!
இன்பத்தில் பெருமின்பம்!! இன்பமே!!

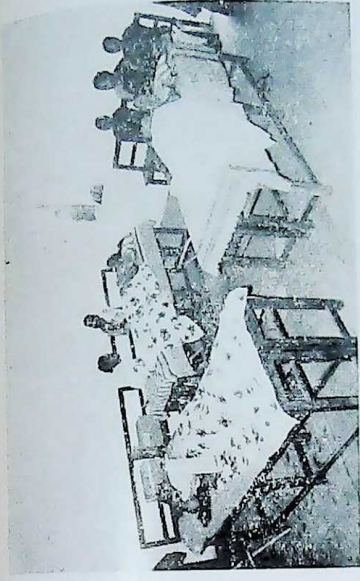

B KALYANI
I B. Com (Eve)

B L O O D D O N A T I O N

Blood Donators Camp — Conducted in Association with
Voluntary Blood Bank & Lioness Club of Abiramapuram

We shed our Blood — Blood Donors of our College

VALEDICTORY — the old ordu changeth of new beginning
The office bearers taking a pledge to serve
Sri M. M. Rao administering the oath of office

पराधीन सपनेहूँ सुख नाहिँ

(कु. पी. प्रभा II अंग्रेजी साहित्य)

(पुरस्कृत कहानी)

ऊँटगाड़ी पर बैठकर नई हरी घास की खुशबू में खोकर ज्येश ने अपने गाँव की मिट्टी की महक का अनुभव किया। हल्की सी वारिश हुई थी और हवा में गीली मिट्टी की महक ने वातावरण को सुखद बना दिया था। गहरी साँस लेने हुए वह बस्ती की तरफ चल पड़ा। गाँव के बीचोबीच सिर्फ होलियाँ थीं, मजदूरों की बस्ती कुछ दूर थी। पाँव तले नर्म मिट्टी, धरती से फूटती नई घास, पेड़ की शाखाओं पर झूमने वाली नई फुनगियाँ, पक्षियों के चहकने का मधुर गान-सव ने उस के मन को हल्का कर दिया। यहीं पर तो उसका जीवन है। बस्ती के बीचोबीच खड़े पुरातन आम के पेड़ के नीचे चौपाल पर कई लोग बैठे कुछ बातचीत कर रहे थे। दरवाजों पर धूल-सने अधनगे वच्चे खेल रहे थे। ज्येश को देखकर बातचीत धीमी हो गई, कुछ लोगों ने उसे पहचान लिया। एक बूढ़े मजदूर ने बुलाकर हाल-चाल पूछा और अपना दुखड़ा भी सुना दिया। उसके बाने की खबर सुनकर उसके माता-पिता और भाई-वहन स्वागत के लिए आ पहुँचे।

कुछ देर तक तो घर आने की खुशी में उसे कुछ ध्यान न आया, फिर भी सबके बदले हुए स्वरूपों को वह पहचान नहीं पाया। माँ और भी दुबली हो चली थी सफ़ेद बाल, चेहरे पर झुर्रियाँ और आँखों से छलकती ममता के पीछे घोर चिंता। बापू के चेहरे पर भी मुस्कान और प्रेम के पीछे से एक प्रश्न चिह्न साफ़ दिखाई दे रहा था। तोरल अब उससे खुलकर बात भी नहीं कर रही थी। उसके भाइयों के लिए मानो वह अजनबी था। छोटा भाई जाकर दुकान से चाय पत्ती ले आया था और माँ ने चूल्हे पर खीलते पानी में चाय बनाई। गरम गरम चाय ने सर्दी को दूर कर दिया और उसे अपने कपड़ों का ध्यान आया। सस्ती पतलून-कमीज, कटे हुए बाल और इलौषट्रॉनिक घडी के साथ इस गाँव में वह अजायबघर से आया हुआ मालूम होता था। माँ ने बाजरे की रोटी बनाकर उसे खाने के लिए बुलाया तो कुछ देर के लिए वह विचारों की श्रृंखला को तोड़कर हाथमूँह धोने उठ गया। घड़े से ठंडा पानी निकाल मुँह

पर डालते ही उस का मन सयूर नाच उठा। भाइयों के साथ फिर से वचपन की दोस्ती मजबूत की। पड़ोसियों के घर, रिश्तेदार, सगेसंबंधी की शारिणों के बारे में बोलते हुए फिर उसने अपने को उनमें से एक महसूस किया।

खाने के बाद निश्चल चाँदनी और ठंडी महकती हवा में खाह बिछाकर पिताजी के साथ बाहर बैठ गया। चिलम पीते हुए कांतिलाल पुत्र को देखते रहे। वह अपने में ही खोया था। उसकी आँखें तो नीम के पत्तों के बीच से चमकने वाले तारों पर लगी थीं, परंतु उनमें चेतना नहीं, सूनापन ही था। थोड़ी देर बाद पूछ बैठे, "क्या बात है, अचानक शहर से कैसे आना हुआ। कोई चिट्ठी भी तो नहीं लिखी।"

"नौकरी छूट गई।" फिर उसने सारी कहानी सुना दी-मजदूरों की हड़ताल, मित्त का बंद हो जाना, दूसरी नौकरी के लिए भठकना और आखिर गाँव लौट आना। उसने सोचा था कि गाँव में खेत में मजदूरी कर भी वह जीवन में तबकी कर लेगा। उसका परिवार कुछ इने-गिने परिवारों में से था जिन्हें बाहर से आर्थिक सहायता मिलती थी। मिल में नौकरी कर वह थोड़ा कुछ हर महीने गाँव भेज दिया करता था। कांतिलाल बोले, "यहाँ दूसरों की हालत जानते हो? मजदूरी से सिर्फ जिया जा सकता है—दिन भर कड़ी धूप में काम करो तो पेट भरे। तुम्हारी माँ अब भी दूसरों के घर मसाले फूटने जाती है। दूसरे तो मुश्किल से भरपेट खा पाते हैं, यहाँ भगवान की किरपा से पढ़ने ओढ़ने या खाने-पीने की कमी तो नहीं।"

"यहाँ मजदूरी करने को मैं तैयार हूँ। गाँव में काम तो कर सकता हूँ, शहर में नौकरी मिलना अब मुश्किल है। मेहनत करने पर यहाँ भी अच्छा खासा कमा सकता हूँ। फिर कुछ पैसे भी हैं मेरे पास।"

कांतिलाल इसके आगे कुछ न बोले। अगले दिन से ही उसने चाइयों के साथ अपने खेत के टुकड़े पर काम

करना शुरू कर दिया। दिन भर काम करता रहा, उफ नहीं की। उसे खुद ही अपने ऊपर विस्मय था। घूप और बारिश अच्छी हुई, मेहनत करने वाले भी थे और पृथ्वी अपनी प्रसन्नता दिखलाने के लिए हरे भरे बेटों में लहराने लगी। उसे बहुत खुशी हुई। गर्व था कि यह सब उसी की मेहनत का फल है। कटाये तक तो उस का जीवन उत्साह से भरा हुआ था परंतु कटाई के बाद जब फसल का छोटा सा हिस्सा ही उसके घर पहुँचा तो उसका मन न माना। काम उसने किया, फल मिसे किसी और को? यह अन्याय नहीं? उसने बापू से कहा कि ज़्यादा हिस्से को माँग करें, उन्होंने साफ इनकार कर दिया। सदियों में जैसा चला आ रहा था, अब भी वही होगा। ज़मीन मालिक की थी, वे जो टीक समझे वही उनका हिस्सा है। युवाओं से जयेश ने बात की तो मालूम हुआ कि उनके मन में भी उसी के समान आशाएँ हैं। उन्हें अपने अधिकार का पता था, पर कोई सामने आकर उसकी माँग नहीं करता चाहता था। जयेश ने सबको एकत्रित करने की कोशिश की, समझाने का प्रयास किया कि एकता में ही शक्ति है। शहर में मजदूर यूनियन के भाषणों को याद करके इन्हें सुनाने की कोशिश की।

बात फँस गई कि जयेश मजदूरों को भडकाने की कोशिश कर रहा है और मजदूरों का नेता बना फिरता है। मालिक ने कांतिलाल से बात की और चेतावनी दी। कांतिलाल ने घर आते ही लडके को जली-कटी सुना दी। शहर की बातें गाँव में नहीं चलती। यहाँ मजदूर संघ नहीं बन सकते। ऐसी बातें करने से अपनी ही नहीं, बाकी सब लोगों का भी नुकसान ही होगा। जयेश का मुँहडा तमतमा गया। मिलमालिक के शोषण के कारण हडताल किया जा सकता था पर गाँव में क्या हो? घर बैठकर दूसरों की काठिनाइयों को देखना भी उसके लिए असंभव था। हरे-भरे खेत, महकती हवा, स्वच्छ आकाश, वहता पानी इन सब के होते हुए भी अब गाँव में उसका दम घुटने लगा। शहर की गर्म सबको और घुएँ से घिरे वातावरण में ही अब उसे आस की किरण दिख पड़ी। कुछ ही दिनों में उसने निश्चय कर लिया कि वह शहर

वापस जाएगा। नौकरी की तलाश में तल के गरम पानी और पिघलती हुई तार की सबकों का उसे कोई एहसास न था। प्रदूषित हवा में भी वह खुशी साँस ले सकता था।

दो महीने बीत गए। कोई नौकरी न मिली। उसके दोस्त भी नौकरी की तलाश में दर-दर भटक रहे थे। व्यापारियों के गोदामों में बोरियाँ उठाते का काम करते थे। जयेश भी इसी काम में लग गया। पर जो कमाता था, वह सिर्फ खाने के लिए ही काफ़ी था। इकट्ठे किए हुए पैसे भी लगातार कम होते जा रहे थे। दोस्तों के साथ बात करने पर पता चला कि सबके पास थोड़ा ही पैसा है, इसलिए कोई धंधा नहीं शुरू कर सकते थे।

इन्हीं दिनों जयेश ने यह निश्चय कर लिया कि आगे से वह किसी के अधीन काम न करेगा। जो पैसे बचे थे, इस्त्री करने के सामान उनमें खरीद लिया। शहर में कुछ ही लोगों से उसकी जान पहचान थी, पर हिम्मत करके उसने धंधा शुरू कर दिया। घर-घर से कपडे ले आता और प्रेस करके वापस दे देता। शुरू-शुरू में तो किसी को उसपर भरोसा न था, पर धीरे-धीरे मेहनत से उसने सबका दिल जीत लिया। कुछ ही दिनों में उसे इतना काम मिलाने लगा कि सुबह से शाम तक काम करना पडा। काम के साथ साथ पैसे भी अधिक मिलने लगे। कुछ ही दिनों में गाँव भेजने के लिए भी पैसे मिलने लगे। फिर लाँड्री की दुकान लग गई। जिस स्वच्छंदर जीवस की आस में वह गाँव गया था, वह उसे शहर में ही मिल गया।

वह चाहता है कि यही जीवन उसे गाँव में भी मिले। उसके लिए कुछ दिन रुकना आवश्यक मालूम होता है पर आशा के बिना मनुष्य मनुष्य न रहेगा। गाँव में अपनी जमीन पर मेहनत कर जीवन बिताना वह अब भी चाहता है। स्वामिमान और पुरुषार्थ साधना का लक्ष्य उसमें है, सो निश्चित है कि वह कहीं भी रहे, स्वच्छंद जीवन ही जिएगा। पराधीन सपनें सुख नाहिं — यही उसका मूलमंत्र मानूँ होता है।

मित्र की पहचान"

कु. सरला कुरीत
(1 इतिहास)

आप सब लोग जानते हैं कि मित्र भी हमारा एक जीवन साथी होता है। हमें संसार में कदम रखते ही मित्र चुनने की कठिनाई आ जाती है। यदि मित्र ठीक मित्र होते हैं या मिल जाए तो हम लोग उन्नति करते बने जाते हैं और वह ठीक न हो तो स्वयं अवनति के पथ में गिरते चले जाते हैं, क्यों कि जैसी संगति होती है, उसका फल भी वैसा ही होता है। मित्र केवल कोई ईशमुख हो, बात चीत बढ़िया करता हो तथा बढ़ा-बढ़ा कर अपना साहस दिखाता हो तो वह अच्छा मित्र होगा, वह ठीक नहीं।

मित्रता का उद्देश्य तो एक विश्वास प्राप्त साथी को पाना है। जो संकट में साथ, ठीक दे सलाह दे, हमारे उत्तम कार्यों में हमारे संकल्प को दृढ़ बनाए।

बुराईयों और संकट में सच्चे करे तथा अधीर होने पर धीर्य और उत्साह पैदा करे। मित्र चाहे कितना भी, देखने में सुन्दर, मनमोहक, स्वधन्द चान वाला हो, फिर भी जीवन संग्राम में उस से तब तक लाभ नहीं जब तक वह हमारे स्नेह और विश्वास का पात्र न हो। मित्र तो सच्चे पय-प्रदर्शक के समान तथा विश्वासपात्र होना चाहिए।

वह हमसे प्रीति करे और हम उस से। मित्र मित्र-मित्र गुणों, रचियों और व्यवसायों के कारण एक दूसरे के पूरक हो सकते हैं। मित्र शुद्ध हृदय वाला, पुरुषार्थी, कोमल स्वभाववाला और सत्यनिष्ठ होना चाहिए, जिससे उससे कभी धोखा न लगे। अन्त में यही कहना चाहेंगे कि आप भी एक ऐसा मित्र चुनें जो कि संकट आने पर मदद करे।

पुरातन काल से मनुष्य के शरीर को पाँच तत्वों से निर्मित माना जाता है। इन्हें पंचभूत कहा जाता है। वे हैं-वायु, धरती, जल, अग्नि और आकाश। इन पंच महाभूतों को अनिवार्य समझकर इनकी पूजा भी की जाती है। वायु इन सब में अत्यन्त अनिवार्य है। वायु भूमि के चारों ओर फैला हुआ है। वायुमण्डल चार परतों में खंडित है। ये मण्डल हैं-क्षोभमण्डल, समताप मण्डल आयनमण्डल और बहिर्मण्डल।

क्षोभमण्डल इन परतों में सबसे घना है। इसी मण्डल में आर्द्रता पाई जाती है और इसी में पेड़-पौधे रहते हैं। यह परत दिन के समय भूमि को अत्यधिक गर्म होने से बचाता है और रात के समय अत्यधिक ठण्ड होने से बचाता है। इसलिए यह परत सबसे महत्वपूर्ण है।

पुरातन काल में वायु को पदार्थ माना जाता था। परन्तु बाद में यह गलत साबित हुआ। वायु कई गैसों का मिश्रण है। इसमें नाइट्रोजन (78 प्रतिशत); अक्सीजन (21 प्रतिशत) कार्बन-डाई-आक्साइड (0.3%) पाये जाते हैं। थोड़े अन्य गैस भी हैं जैसे आर्गन, हाइड्रोजन, हीलियम, नियोन आदि।

आक्सीजन हमारे लिए अत्यन्त आवश्यक है। हम साँस लेते समय आक्सीजन को अन्दर लेते हैं। इसी गैस के कारण ही संसार के प्राणी जिन्दा हैं। हाइड्रोजन के साथ मिल कर यह गैस जल बनाता है।

पेड़-पौधे खाद्य पदार्थ बनाने के लिए कार्बन-डाई-आक्साइड और नाइट्रोजन का इस्तेमाल करते हैं।

आर्गन का मत्त्व बत्तों के बनाने में है। हीलियम और नियोन भी काम आते हैं।

वायु में गैसों के अलावा जलवाष्प भी होता है। इसे आर्द्रता कहते हैं। तापमान के बढ़ने के साथ-साथ आर्द्रता भी बढ़ती है। इससे हमें वैचैनी अनुभव होती है। वायु में धूल भी होती है जो तेज हवा के कारण रेत और मिट्टी से उड़कर वायु में मिल जाती है। इसके अतिरिक्त चूल्हा जलाने से भी धूल वायु में मिश्रित होती है और वायु को प्रदूषित करती है।

प्रत्येक प्रदार्थ का भार होता है। वायु भी एक पदार्थ है। अतः वायु का भी भार होता है। वायु के इस लम्बवत दाब को वायुमण्डलीय दाब कहते हैं। यह ऊँचाई के साथ-साथ घटता है।

वायु की क्षैतिज गति को पवन कहते हैं। पवन उच्च दाब कटिबंध से निम्न दाब कटिबंध की ओर बहता है। पवन को हम उसकी बहता हुई दिशा से उसका नामाकरण करते हैं।

सन्मार्गी पवनें या पुरवा, पछुआ पवने, ध्रुवीय पवनें, आवर्ती पवनें। सन्मार्गी पवनें - ये पवनें उपोशा उच्च दाब कटिबंध से निम्न दाब कटिबंध की ओर बहती हैं। उत्तरी गोलार्ध में इसकी दिशा दक्षिण पूर्व से उत्तर पश्चिम की ओर होती है तथा दक्षिणी गोलार्ध में इसकी दिशा उत्तर पूर्व से दक्षिण पश्चिम की ओर होती है। इसे पूर्वी पवन या पुखा भी कहते हैं।

यह हवा हमेशा उच्च दाब कटिबंध से निम्न कटिबंध की ओर बहती है। उत्तरी गोलार्ध में दक्षिण-पश्चिम से उत्तर-पूर्व की ओर तथा दक्षिणी गोलार्ध में उत्तर-पश्चिम से दक्षिण पूर्व की ओर बहती है। इसे पश्चिमी पवन भी कहते हैं।

ध्रुवीय पवन : यह हवा ध्रुवीय उच्च दाबकटि बंध से निम्न दाब कटिबंध की ओर बहती है।

आवर्ती पवनें - ये पवनें साल भर में थोड़े से समय के लिए ही होते हैं। इनमें स्थल समीर और समुद्र समीर, मानसून और अन्य पवन आते हैं। स्थल समीर और सागर समीर दिन के समय स्थल जल से अधिक गर्म होते हैं अतः सागर से ठण्डा पवन स्थल की ओर बहता है। इन्हें सागर समीर कहते हैं। रात के समय स्थल जल से ज्यादा ठण्डा होता है। अतः स्थल से ठण्डा पवन सागर की ओर बहता है। इन्हें स्थल समीर कहते हैं।

मानसून-ऋतु के अनुसार अपनी दिशा बदलने वाली हवा को मानसून कहते हैं। यह पवन अपने साथ वर्षा भी लाता है। भारत में वर्षा मानसूनों के कारण ही होती है। मानसून भी दो प्रकार के होते हैं - चक्रवात और प्रतिचक्रवात। चक्रवात-जो अपने साथ वर्षा लाती है तथा प्रतिचक्रवात-जो अपने साथ वर्षा नहीं लाती।

अन्य पवन-ये पवन किसी एक ऋतु में ही बहते हैं तथा इनकी बहने की दिशा भी थोड़ी से जगह में ही सीमित है। इनका नाम भी उसी जगह के अनुसार

होता है। उदाहरण के लिए भारत के उत्तर-पश्चिमी दिशा में मई से जून तक बहने वाली गर्म पवन को लू कहते हैं। लू बहुत खतरनाक होती है। यह पवन मृत्यु का कारण भी बन सकता है।

पुरातन काल से वायु को अनिवार्य समझकर ऋषि-मुनि वायु को पूजते आए हैं। उन्होंने वायु को देव माना। प्रकृति कवि भी कभी-कभी अपनी कविताओं में प्रकृति का वर्णन करते समय पवन का भी वर्णन करते हैं। बसन्त में तो पवन भी कुछ मस्त ही नजर आती है। पवन को लोग बायु, समीर हवा, समीरण, अनल, मास्त इत्यादि नाम से पुकारते हैं। कवि भी अपनी कविताओं में पवन के इन पर्याय वाची शब्दों का प्रयोग करते हैं। जैसे,

हवा है हवा मैं,
बसन्ती हवा है
सुनो बात मेरी,
अनोखी हवा है।

तुलसीदास जी ने अपनी 'मानसून-ऋतु' में हनुमान को कहीं-कहीं 'पवन सुत' कहा है।
मुहावरों में हवा के कई मतलब हैं। जैसे कि
हवा से बातें करना - बहुत तेज शोरना
हवा से परे होना - समय का प्रभाव न पड़ना।
पवन का विच्छेद पो + अन है।

गर्मी के दिनों में लोग ठण्डे पवन के लिए प्रार्थना करते हैं। जब उनसे गर्मी सही नहीं जाती तो वे कह उठते हैं "काग, ठण्डा पवन आ जाए" और जब ऐसा हो जाता है तो उसकी प्रशंसा का कोई वक्त नहीं होता। वर्षा ऋतु में पवन में मिट्टी की सुगन्ध होती है। बसन्त

के समय पवन मोहक हो उठता है। पवन में फूलों की सुगन्ध होती है और बच्चे खुश हो उठते हैं। सर्दियों के ठिठुरती सर्दियों में लोग गर्म हवा के लिए लालायित हो उठते हैं।

हमारे दैनिक जीवन में पवन का होना आवश्यक है। प्राणवायु आंक्सीजन के बिना तो हम जिन्दा ही नहीं रह सकते। पवन के बिना तो पृथ्वी दिन में अत्यधिक गर्म और रात में अत्यधिक ठण्ड होगी। हम पवन के बिना तो किसी की आवाज ही नहीं सुन सकते क्योंकि पवन ही आवाज को हम तक पहुँचाने का माध्यम है। फूलों की सुगन्ध, पहली वर्षा में उड़ती हुई मिट्टी की सुगन्ध हमें पवन के बहने से ही प्राप्त होती है।

पवन के बहने से हमें हर मौसम में आराम अनुभव होता है और बहता पवन जितना लाभदायक होता है उसके तीव्र होने पर वह उतना ही हानिकारक बन सकता है। तीव्र पवनों को तूफान कहते हैं। तूफान के कारण घर उजड़ जाते हैं। बड़े-बड़े पेड़ गिर जाते हैं और कई लोगों की मृत्यु हो जाती है। इससे संपत्ति का विनाश होता है। कभी-कभी तूफान अपने साथ साथ वर्षा भी ले आती है तो बाँड हो जाता है जिससे धान्य-अन्न का विनाश हो जाता है।

पेड़-पौधों और प्राणियों के लिए वायु में मिश्रित गैसों में समन्वयता का रहना अत्यावश्यक है। यदि यह खराब हो जाए तो पेड़-पौधों और मनुष्य-प्राणियों पर उसका असर पड़ सकता है। वायु के इस प्रकार दूषित होने को प्रदूषण कहते हैं। कारखानों के स्थापित होने

के कारण वायु में अनेक प्रकार के गैस छोड़े जाते हैं जिससे वायु में इनकी मात्रा बढ़ जाती है जो हानिकारक है। इससे हमें बचना चाहिए।

यह चलचित्रों का युग है। चलचित्र में गाये जाने वाले गानों में पवन, हवा का अपना ही महत्त्व है। अपने प्रियतम से वियोगिनी प्रियतमा या अपने प्रियतमा से वियोगी प्रियतम अपना दुःख बहती हुई हवा को ही दिखाता है और पवन से बह कर अपने प्रेमी या प्रियतमा से अपना संदेश सुनाने को कहता है क्योंकि हवा हर दिशा में बह सकती है।

छायावादी कवियों ने भी प्रकृति का वर्णन करते समय वसन्त के सुगन्धित और मस्त पवन, वर्षा ऋतु के पवन का वर्णन किया है। प्रगतिवादी कवियों ने तो तूफानों और तेज हवा को संबोधित किया है। पौराणिक कथा में वायु को देवता माना गया है।

वायु पंचमहाभूतों का एक तत्त्व है। अतः यह अत्यन्त अनिवार्य वस्तु है। वायु हमारी रक्षा सूर्य की तपती किरणों से करती है। वायु की उपासना लोग पुरातन काल से करते आ रहे हैं। वायु जई गैसों का मिश्रण है। वायु की क्षैतिज गति को ही पवन कहते हैं। पवन के वेग के अनुसार पवन को शांत पवन और तूफान कहते हैं। छायावादी कवियों को वसन्ती पवन ने और प्रगतिवादी कवियों को तूफानों ने मोहित कर रखा है। वायु का प्रदूषित होना अत्यन्त हानिकारक सिद्ध हो सकता है। लोग ग्रन्थ ऋतु में ठण्डे पवन और शीत ऋतु में गर्म पवन के लिए लालायित हो उठते हैं। अतः पवन हमारे दैनिक जीवन के लिए अति आवश्यक है।

दिवराला सती कांड की स्मृति में नारी जाति पर धर्म के ठेकेदारों द्वारा किए अत्याचार पर प्रस्तुत कवित है।

क्या यही है धर्म ?

कु. रीता कुमारी
वनस्पति

उसको बचाने के लिए,
कुछ किया न देखनेवालों ने।
जिसे जला दिया निर्ममता से
धर्म के ठेकेदारों ने।

जल रही थी चिता में जब,
असहाय हो कर करुण पुकार।
दबा दिया स्वर तेरा तब,
बजा नगाड़े कर जयजयकार।

जीते जी तो न मान दियो,
भस्म पर चढ़ाए फूल।
चढ़ाई गई चून् रिया,
जब काया हो गई धूल।

तुझको सती बनाकर,
कहते हैं यह धर्म है।
पर हो सकता इससे बदकर,
क्या अन्य घृणित कर्म है ?

दब गई जो करुण पुकार,
उसमें था अनुत्तरित सवाल।
क्या यही है मानवोचित व्यवहार ?
या दानवता की क्रूर चाल !

सपनों को छोड़ तू

कु. शुभ्रा मित्र I वनस्पती

सपना कभी होता न अपना,
फिर भी तू देखता है सपना,
जो क्षमता से है परे,
जो क्षितिज है अरे!

उसी सपने के पीछे सत भाग रे!

मानव न बन सके तो दानव भी न बन,
कर ले जो करना है अभी,
चार दिनों का तेरा यौवन,
कर्मों को ही गले लगा जीवन को बना मधुवन,

सपनों के पीछे दौड़कर,

अपनों को पीछे छोड़कर,

क्या तू कर दिखाएगा, शावक,

मानव, मत बन रे तू धावक,

झूठे यश, धन, ऐशो-अराम,

किनका है ये नाम?

लड़ लड़ाई, कर चढ़ाई,

मानवता का नाशकर, दानवों को बढावा दे...

जग करेगा तेरी बड़ाई?

सपनों को छोड़ तू

समय को तोड़ तू

निराशा में आशा जगाकर

सच्चाई को गड़ तू

वह दिन, जिस दिन, सपनों को छोड़ेगा,

मानव तू कहलाएगा,

वैशाली

कु. टी. राजम, III भोतिकी

"माँ, आज का न्यूज़ पेपर कहाँ है? न मेज़ पर है, न मेरे कमरे में। कहाँ गया? पूरा घर छान मारा।" तब मैं वैशाली सामने रखे न्यूज़ पेपर पर ध्यान ही दे रही थी। इतने में वैशाली की माँ स्पावती बोली थी।

"अरे, ये तो रखा है। बेटे सत्र से काम ले।" मुझे हुए माँ ने प्यार से वैशाली के सिर को सहलाया। वैशाली अपने माँ-बाप की इकलौती बेटा थी। उसने आज ही में अपनी पढ़ाई पूरी की थी। हर रविवार को न्यूज़ पेपर में 'वान्टेड कॉलेम' में नौकरी दूँडती थी। उसे हमेशा संपादक का काम ही अच्छा लगा और यही उसका सपना था। आज पेपर में बहुत छान-बीन के बाद उसे 'दिवेकानन्द पत्रिका' में संपादक के एक स्थान का पता चला जिसका एक हफ्ते में इंटैव्यू लेना वैशाली ने जल्दी जल्दी पता लिखा और इंटैव्यू का सामना करने के लिए तैयारी शुरू की।

समय बीतता गया। वह दिन भी आया जिस दिन इंटैव्यू जाना था। वैशाली समय से पते के स्थान पर पहुँची। तीन परीक्षक थे जो इंटैव्यू ले रहे थे। वैशाली परीक्षकों के साथ उनके सामने जा बैठी। नाम, पढ़ाई और फाइलों की जाँच करने के बाद एक ने पूछा, "तुम भारतीय औरतों के बारे में क्या कहोगी?"

"भारतीय नारी मातृत्व की गरिमा से मडित है, भारतीय के सौभाग्य से ऐश्वर्य शालिनी है, धार्मिक

अनुष्ठानों की सहर्षामणी है, धर्मपत्नी है, गृहलक्ष्मी है, प्रेयसी तथा रम्भा है। औरतों को 'बापू' ने देवी बहा है। वह पुरुषों की मित्र है, साथी है परन्तु दामी नहीं। परन्तु पुरुषों ने उन्हें कुछ ऐसा ही रूप दिया है। पुरुषों के आगे औरतें हमेशा झुकी हैं। पति ने उसे पैसे की नालच में जलाया है। बेटे ने उसे हलाया है। जब वह इन सब को सह कर चैन की सांस लेने की सोचती है तब बुढ़ापे ने उसे सताया है इस तरह आखिर औरत कब तक रहे। इट्स एनटाइरली इसजस्टीस....." तभी वैशाली को लगा कि वह कुछ ज्यादा ही बोल गई। उसने यहाँ वहाँ देखा और चुप हो गई। परीक्षक तो आश्चर्य चकित हो गेने वन गए। समलकर एक ने कई प्रश्न किये। कुछ देर बाद दूसरे जादमी ने पूछा, "आखिर तुम संपादक ही क्यों बनना चाहती हो?" "जी, मैं बचपन से ही गांधीजी से अधिक प्रभावित हूँ। मैं अहिंसा के पथ पर चलना चाहती हूँ। आज के भड़के हुए मनुष्य को सही रास्ते पर लाना है, उन्हें सही खबरे पहुँचाना है, उन्हें समझना है कि वे क्या करे और क्या नहीं। और मुझे विश्वास है कि मैं अपने इस 'कलम' द्वारा लोगों में एक नया जोग जगा सकूँगी।" परीक्षक वैशाली से प्रभावित हुए। और उसे चुन भी लिया।

घर में सब खुश थे। वैशाली को अब पूरा मौका था अपने पद का पूरा उपयोग करने का। भगवान से धन्यवाद कर वह 'दिवेकानन्द पत्रिका' में आज पहली बार संपादक के रूप में लिखने जा रही थी। वैशाली ने

बहुत छान बीन के बाद पत्रिका में कुछ बहुत बढ़िया खबर लिखी। पत्रिकालय में सबसे उसने उसकी तारीफ की। मनेजर वशिष्ठ जी भी बहुत खुश हुए। वैशाली की खबरे लोगो में आग की तरह फैली। सबको उसकी खबरे पसंद आई उसकी सफलता देख वैशाली के माता-पिता भी खुश हुए। दिन बीतता गया। वैशाली का नाम 'विवेकानन्दा पत्रिका' के साथ जुड़ गया। वैशाली विशेष रूप से औरतो की प्रगति के बारे में, दहेज के बारे में, समाज की नारी का योगदान आदि लिखकर औरतों को विशेष रूप से प्रेरित करती रही। इस तरह उसकी प्रसिद्धि बढ़ती गई। 'विवेकानन्दा पत्रिका' की अब अधिक बिक्री बढ़ने लगी।

अब वैशाली दिन-रात पत्रिका के लिए काम करती। एक दिन उसे लड़के वाले देखने आए। उसके बहुत मना करने पर भी माँ की जबरदस्ती के आगे उसकी एक न चली। घर में सभी लड़के वालों की राह देख रहे थे। इतने में माँ बोली, "वैशाली बेटे तैयार तो होता। जरुरा जल्दी करना बेटे उनके आने का वकत हो गया।"

"जी, अभी आई माँ।"

जब वैशाली तैयार हो कर आई तब तक लड़के वाले भी पहुँच गए थे वैशाली ने आज एक नई बनारस साडी पहनी थी। माथे पर हल्का सा बिन्दु लगाया था। गजरे से उसकी खूबसूरती और बढ़ी। इतने में पिताजी वैशाली के कमरे में आये और बोले, "बेटे तैयार तो हो न?" "हाँ पिताजी, परन्तु बता देती हूँ दहेज आप एक पैसा नहीं देंगे वचन दीजिए पिताजी।" "अरे हाँ बेटे, चल आ सब ठीक होगा। चल आ।"

वैशाली ने सबको प्रणाम किया और सोफे पर जा बैठी। लड़के वाले काफी अमीर थे। लड़का था मोहन। वह बड़ा व्यापारी था। लड़के का बाप सोमदास था। इतने में वैशाली के पिता बोले, "यह मेरी बेटी वैशाली है। अभी हाल ही में 'विवेकानन्दा

पत्रिका" के सम्पादक के रूप में काम मिला। एम. ए. तक पढी है। मासिक वेतन...."

इतने में बीच में ही सोमदास बात काटते हुए बोले, "अरे, कमाल करते हो हमे बेटो के वेतन से कुछ नहीं करना। वैसे भी हमारी वहुणें काम नहीं करती। हम शादी के बाद काम न करने देंगे। हाँ मैं यह कहूँगा मेरा बेटा सफल व्यापारी है। दो इसके नाम दिल्ली में फ्लैट है। और एक कोठी पूना में है। बिदेश में...."

वैशाली के पिता को यह समझते देर न लगी कि लड़के वाले क्या कहना चाहते थे। बोले, "देखिए दहेज के हम सब विरुद्ध है।" इतने में सोमदास बोले, "परन्तु यह तो हमारे पूर्वजों का रिवाज रहा है और रिवाज ही रहना बेहतर है। हमारी पहली वहुँ अपने साथ...." इतने में वैशाली के पिता खड़े हो गए, "तो ठीक है आप जा सकते है, नमस्ते।"

लड़के वाले की दाल न गली: मुँह नटकाए, अपमान सहते हुए चल गए। वैशाली बहुत खुश हुई। इस तरह अगर सबके माता-पिता दहेज के विरुद्ध रहते तो जरुर भारत को एक महान् समस्या से छुटकारा मिलेगा।

"पिताजी, थैंक यू।"

"थैंक यू नहीं बेटे, मने तो वही किया जो करना है, जाओ, तुन निश्चिन्त होकर काम करो।"

"पिताजी, मैं आज बहुत गवित हूँ कि आप मेरे पिता है, गुड नाईट पापा।"

वैशाली इसी तरह शादी से बेखबर अपने काम में लीन रहने लगी। कि तभी एक रोज वह रात को देर से घर पहुँची। सुस्ती से माँ से बोली "माँ आज मैं तो थक सी गई हूँ, बहुत भूख लगी है।"

"अरे हाँ बेटे, चल हाथ मुँह छो ले। तेरे पसन्द का....। कहते कहते घण्टी बजी ट्रीन ट्रीन, ट्रीन ट्रीन।"

"हेलो, इट्स वैशाली हियर।"

"वैशाली मैं वशिष्ठ, यहाँ एक हाँट न्यूज है तुम्हारे लिए। किसी मोहन नाम के आदमी ने दहेज की लालच में अपनी पत्नी को जला दिया। तुम जल्दी बली आओ, न्यूज लिखना है, कल तक खबर छपनी है।"

मोहन का नाम सुन धक सा रह गया वैशाली का मन। फोन रख कर बोली, "माँ, खाना नहीं चाहिए, ऐमरजेन्सी केस हुआ है, मेरा जाना जरुरी है। अच्छा, तो मैं कंपनी के होस्टल मे ही सो जाऊँगी कल ही आ पाऊँगी। माँ, मैं चली।"

"अरे तेरे पसन्द का तो खाती जा।"

"नहीं नहीं। हाँ तो आज क्या बनाया है" वैशाली ने पूछ डाला।

"तेरे पसन्द का खीर।"

"हूँ, तो खीर, जल्दी से एक चम्मच मुँह डाल दो माँ में मे एकध जम्मच खीर खिला दिया। फिर वैशाली-जल्दी से कंपनी पहुँचो। वहाँ उसे कंपनी के मनेजर वशिष्ठ जी मिले। "वैशाली, हम स्वाट पर चलकर न्यूज लिखते है। केवल हमारे ही पत्रिका में यह सनसनी खबर होगी। सब कुछ लाई तो हो, पेन, नोटबुक वगैरह वगैरह।"

"जी मैं तैयार हूँ। चलिए आप एक कैमरा ले लीजिए।" मोहन के घर से पता चला कि मोहन को

कैंद कर दिया, मोहन के माता-पिता गायब और हला में मोहन की नव ब्याही दुल्हन रेणमा जो अम्पताल में है।

वहाँ से दोनों रेणमा को देखने, अस्पताल पर पहुँचे। वहाँ रेणमा के माता-पिता से रेणमा पर घटित घटना पूछने लगे? फिर थोड़ी देर बाद डॉक्टर से मिले। वैशाली आगे बढ़ी.....

"जी, मैं विवेकानन्दा पत्रिका की संपादक, आप रेणमा के बारे में क्या कहेंगे?" डॉक्टर बोले, "रेणमा को आज दोपहर शराब में जला दिया गया" ७५% वर्षण है। बच्चे का उम्मीद संदेहस्पद है। वैशाली ने जल्दी-जल्दी सब कुछ लिखा फिर डॉक्टर को इजाजत से रेणमा से मिली।

रेणमा का पूरा चेहरा जल गया था, गाल से माँस का टुकड़ा लटक रहा था। होंठ खून से सने सूज गये थे। गला बिलकुल टोड़ी से चिपक गया था। बाल तो दिख नहीं रहे थे क्योंकि जवने से चारकोल के समान काला सा गोला लग रहा था। हाथ पाँव देखने योग्य न थे। पेट में जगह-जगह माँस लटक रहे थे। पूरा शरीर ठण्ड से काँप रहा था। वैशाली पहने तो देखते ही डर गई। फिर हिम्मत रखकर आगे बढ़ी। रेणमा से न रोया जाता न ही कुछ कहा जाता। माँ... माँ... कहती वस आँवों से पानी छोड़ रही थी। कठोर दुःखन भी ऐसी हालत देखकर रो पड़ता। वैशाली ने सवाल किया "मिसेज रेणमा मोहन, क्या आप बता पाएंगी कि आप के साथ क्या हुआ?" रेणमा काँपते बोली, "इन लोगों ने कई लडकियाँ देखी, प-पर-परन्तु दहेज के कारण इन्हें सब नापसन्द रहीं। मे-मेरे पिता ने पाँच लाख दिया त तब जाकर शादी हुई। परन्तु ये मुझे ठीक से न देखते। इ... .. इन्होंने कार को माँग रखा, पिता ने देने से इन्कार क... कर दिया, ह... ह तब

से इन्होंने मुझे खूब मारा। सि...सिग...सिगरेट को आधा सुलगाकर मुझ पर रखते, मेरी एक बार टाँग तोड़ डाली, इ... इनके पिता ने मेरे बाल हाथों से उ... उखाड़ा। म... मैं भाग लाना चाहती थी प... पर... परन्तु इन्होंने देख लिया और मुझे कमरे में ले गए। मु... मुझ पर ज... जल्दी शराब डाला और मा... माचिस से आग लगा दी मुझे कई दिनों से भूखा रखा। पानी तक कई घण्टे नसीब न होते। क... कभी कभी नौकरो से (धीरे से रोते हुए) चोरी-चोरी उनसे रोटी माँग कर खाती। ये खुद... श... शराब से लथ रहते। मेरी को... कोई न सुनता।" कहते कहते रेशमा दर्द से छटपटा कर रोने लगी। वैशाली की आँखों में अब तक आँसू छलछला आए। मुश्किल से आँसू दबाकर रेशमा की बातें लिखीं। वशिष्ठ ने जल्दी से तस्वीर

बीची। कुछ ही देर में रेशमा का देहान्त हो गया।

वैशाली कंपनी पहुँची। उसने प्रण किया कि वह भारतीय औरतों के लिए अब से कुछ न कुछ हर एडिशन में लिखेगी जो औरतों को लाभदायक होगा। उसने रेशमा के दुःखमयी देहान्त के बारे में इस प्रकार लिख कि सब लोगों का दिल पसीज उठा। रेशमा की खबर केवल विवेकानन्दा पत्रिका में छपी थी और वैशाली के संपादन ने सोने पे सुहागा कर दिया बहुत बिक्री हुई पत्रिका की।

इस तरह समय बीतता गया। वैशाली संपादक का काम पूरे होशो हवारा से कर रही थी। उसने शादी नहीं की परन्तु औरतों की समस्या को सुलझाना ही उसने अपना सुख समझा और अपने पथ पर निडर होकर लोगों को खबर पहुँचाती रही।

A Stormy Scene

अनुर्विचित्र संपुक्तां चर्मां प्रतिपत्तये ।
पितरौ वन्दे पार्वतीप रसेवरे ॥

Srimad Bhagavad Gita, the Song Divine, occurs in Bhishma parva of Mahabharata, the great epic of India. It comprises of 18 chapters, chapters 25 to 42. The Sage Yogi Vyasa is the author of the great Mahabharata. The relevant story of Mahabharata is necessary to understand the background of Gita, which is world popular.

The 18 chapters are as follows:

1. ARJUNA VISHAYA YOGI [अर्जुन विषय योग]
2. SANKHYA YOGI [सांख्य योग]
3. KARMA YOGI [कर्म योग]
4. JNANA YOGI [ज्ञान योग]
5. KARMA SANKHYA YOGI [कर्म सांख्य योग]
6. ADHYATMA YOGI [आध्यात्म योग]
7. JNANA VIJNANA YOGI [ज्ञान विज्ञान योग]
8. AKSHARA BRAHMI YOGI [अक्षर ब्रह्म योग]
9. RAJA VIDYA YOGI [राजविद्या राजगुरु योग]
10. VIBHUTI YOGI [विभूति योग]
11. VISHVARUPA YOGI [विश्वरूप दर्शन योग]
12. BHAKTHI YOGI [भक्ति योग]

S. EUDHA
I.B.Sc. Stats

SRIMAD BHAGAVAD GITA

M. Bhuvanewari
I B.Sc. (Computer Science)

भागवार्थाविव संपुक्तौ वणर्थ प्रतिपत्तये ।
जगतः पितरौ वन्दे पार्वतीप रमेश्वरौ ॥

Srimad Bhagavad Gita, the Song Divine, occurs in Bhishma parva of Mahabharatha, the great epic of India. It comprises of 18 chapters, chapters 25 to 42. The Sage Veda Vyasa, is the author of the great Mahabharatha. The relevant story of Mahabharatha is necessary to understand the background of Gita, which is world popular.

The 18 chapters are as follows:

1. ARJUNA VISHADA YOGA [अजुर्न विषाद योगः]
2. SANKYA YOGA [साङ्ख्य योगः]
3. KARMA YOGA [कर्म योगः]
4. JNANA YOGA [ज्ञान योगः]
5. KARMA SANYASA YOGA [कर्म सन्यास योगः]
6. ADHYATHMA YOGA [अध्यात्म योगः]
7. JNANA VIJNANA YOGA [ज्ञान विज्ञान योगः]
8. AKSHARA BRAHMA YOGA [अक्षर ब्रह्मयोगः]
9. RAJA VIDYA, RAJA GUHYAYOGA [राजविद्याराजगुह्य योगः]
10. VIBHUTI YOGA [विभूति योगः]
11. VISHVARUPA DARSHANA YOGA [विश्वरूपदर्शन योगः]
12. BHAKTHI YOGA [भक्ति योगः]

13. KSHETHRA KSHETHRAJNA VIBHAGA YOGA [क्षेत्रक्षेत्रज्ञ विभाग योगः]
14. GUNA THRAYA VIBHAGA YOGA [गुणत्रयविभाग योगः]
15. PURUSHOTHAMA PRAPTI YOGA [पुरुषोत्तम प्राप्ति योगः]
16. DAIVASURA SAMPATH VIBHAGA YOGA [दैवासुर संपत् विभाग योगः]
17. SHRADDATHRAYA VIBHAGA YOGA [श्रद्धात्रयविभाग योगः]
18. MOKSHA SANYASA YOGA [मोक्षसन्यास योगः]

EXPLANATIONS:

घृतराष्ट्र उवाच

धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ।

मामकाः पाण्डवाश्चै व किमकु र्वं त सं जय ॥ क ॥

Thus opens the "GITA" with the inquiry of Dritarashtra to Sanjaya. Though it begins with an inquiry, it ends with the answer of Sanjaya and nearly whole of Gita is occupied by the conversation between Lord Krishna and Arjuna.

Meaning of the quoted verse
DHRITHARASHTRA SAID:

Upon the land where Dharma reigns
On Sacred Kurukshetra Plains
Our men and pandavas bent on war
What did they do arrayed there for?
But the real Gita teaching begins from

verse 11 of Chapter 2 (साङ्ख्ययोगः)

श्री भगवान् उवाच

अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रजावादांश्च भाषसे ।
गतासूनगतासूंश्च नानुशोचन्ति पण्डिताः ॥ 11 ॥

THE LORD SAID :

Thou grieveest for whom thou shouldst not, yet speakest words with wisdom fraught; The learned grieve not for the dead, Nor grieve they for the not-yet-dead.

The teaching is the essence of vedas. It is said that the Upanishads are the cows, the Lord Himself is the milkman, Arjuna is the calf and men of pure understanding are the drinkers of milk, the nectar of "Gita".

CHAPTER I : ARJUNA VISHADA YOGA

This yoga or chapter expresses Arjuna's grief, which is actually meant by the name of the chapter. In this opening chapter, we find that Arjuna sees his own kith and kin in both parties of the Army and thinks over the consequences of the war. He then throws away his bow and arrow and finally says that he will not fight, in the next chapter.

CHAPTER II : SANKHYA YOGA

In this yoga, Arjuna actually refuses to fight throwing away his bow. He asks Lord Krishna how he could fight his elders Drona and Bheeshma who are great in might and who are to be worshipped by him. The explanation for this answer forms the essence of Karma Yoga.

CHAPTER III : KARMA YOGA

This yoga expresses that Duty should always be performed perfectly. The main purpose of Gita was to state that every man must do his duty and by doing his duty alone a man can attain perfection and ultimate

liberation. Lord Krishna explains to Arjuna that his duty was plainly to fight as a Kshathriya. The Lord by his various arguments convinces Arjuna that all works in the world are done by Gunas or traits of Prakrithi or Nature in the case of every one and that the Lord is really the accomplisher of everything through his prakrithi or Nature and man is merely an instrument.

CHAPTER IV, V, VI : JANA, KARMA SANYASA, ADYATHMA YOGAS

"JNANA" Yoga establishes the necessity of knowledge. Lord says that eagerness to learn is never thought as a completed one. Here he says he too takes birth but only to establish Dharma, when it is needed. He takes birth only to destroy Adharma. In Karma Sanyasa yoga, the Lord says that one should neither desire nor hate anything for this thinking is the path of Renunciation. This Renunciation is hard truly to be grasped by Non-yogis. A true yogi of this type remains untouched by sin always as lotusler by water strains.

In ADHYATHMA, He says that one should not desire for the fruits of his own actions for this quality holder alone is termed a pure yogi and sanyasi.

CHAPTER VII : JNANA VIJNANA YOGA

Here he says that He is all in all in the world

"In Sun and Moon, He glares as light and "OM" in all vedas, He is the man hood in men, Sound in Akas, In Earth, He is that fine fragrance and in fire. He is the brilliance and He is the penance of holy men.

CHAPTER VIII : AKSHARA BRAHMA YOGA

The LORD Himself says that it is difficult for a man to contemplate on Akshara Brahman. This is said in Chapter 12 in Verse No : 5 as

अन्तकाले च मामेव स्मरन्मुक्त्वा कलेवरम् ।
यःप्रभाति स मद्भावं याति नास्त्यत्र संशयः ॥ 5 ॥

That e'er unseen, the Brahman great is and indeed to contemplate; For those who are with body fraught;

The trouble is great to hold that thought when it is so difficult, one can safely conclude that it is almost impossible. The Bhagavad Gita furnishes the answer. It caters to the needs of the various types of human beings from ordinary man of the work-a-day world to the sage and the recluse.

This chapter encourages the devotion to the Lord Krishna and he says one should surrender oneself to Him.

CHAPTER IX

RAJA VIDYA RAJA GUHYA YOGA By totally surrendering to Him, He says one's souls becomes Dharmic.

Verse No: 31

Meaning: A Dharmic Soul he soon becomes and lasting peace to him here comes.
On Oath affirm thou unto all That my devotees, never fall.

Verse No:34

ममना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ।
मयापैवेष्यसि युक्तवैवमात्मानं मत्परायणः ॥

Meaning : With mind in Me and faith in Me More Me'er and bow to Me, Thus take refuge with mind steadfast And thou with come to Me at last

The above verses form the essence of this yoga. (Chapter)

CHAPTER X : VIBHUTI YOGA

This yoga, as the name implies, means that this chapter dealing with Divine Manifestation. Lord Krishna explains his forms which are sacred, questioned by Arjuna.

No. 18 ARJUNA SAID:

विस्तरेणात्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन ।

भूमः कथम तृप्तिर्हि शृण्वतो नास्ति मेऽपृतम् ॥ 18 ॥

Oh Lord, tell me in full again Thy sacred forms and yoga main, For thine are words of nectar sweet which ne'er can cause in one surfeit

The Lord answers that He is the Self in Beings, He is Vishnu of Suns, (the Twelve) He is the Sun of lights, He is the Moon of all the Stars and He is "Marichi air" of winds

This is expressed by the following verse:

अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते ।

इति मत्वा भजन्ते मां बुधा भावसमन्विताः ॥ 8 ॥

CHAPTER XI : VISVARUPA SANDARSANA YOGA

On giving His Darshan in Vishvarupa form the Lord finally convinces Arjuna and orders him to kill all his opponents, even if they may be his own teachers and Ancestors. This is explained by the following verse

Verse No : 34

दोषं च भीष्मं च जयदथं च
कर्णं तथा न्यानपि शोघवीरान् ।
मया हतांस्त्वं जाहिमा व्यर्थिष्ठा ।
युधस्व जेतासि रणे सपत्नान् ॥ 34 ॥

Meaning Kill Bhisma, Drona, Jaidrada And heroes all and great karna who already by one are slain Fear not, Fight Thou, this war do gain

CHAPTER XII: BHAKTHI YOGA

The only question asked by Arjuna to the Lord is this

Who is considered the best in yogie knowledge ?

The answer given by Lord Krishna is given by this following verse:

मच्यावेश्य मनो ये मां नित्ययुक्तो उपासते ।
श्रद्धया परयोपेतास्ते मे युक्ततमा मताः ॥ २ ॥

Of Yogis all I hold as best
Here those worship Me with Zest
And deep devotion, faith sincere
And mind fixed always in Me here.

CHAPTER XIII : KSHETRA KSHETRAJNA VIBHAGA YOGAM

In this chapter, the Lord Himself explains who is fit enough to get His Darshan. This is explained by the

Verse No :19

प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्धि प्रकृतिसंभवान् ।
कार्यकरणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते ॥ 19 ॥

Meaning: What Kshetra is, and Jnana What
And Jhaya What to thee was taught,
Thus My devotee knowing this
Is fit to get My form of bliss.

Chapter XIV : GUNA THRAYA VIBHAGA YOGAM

Here, in this chapter the three qualities namely (i) Satva (ii) Rajas and (iii) Thamas are explained by the Lord. Out of these 3 Gunas Satva Guna is considered the best. He says that when Satva Guna dominates in a person, one reaches the pure regions after death. The characteristics of the three gunas or qualities are explained by the following verse: 17

सत्त्वात्संजायते ज्ञानं रजसो लोभ एव च ।
प्रमादमोहौ तमसो भवतोऽज्ञानमेव च ॥ 17 ॥

Meaning: From Satva rises wisdom great,
From Rajas greed, delusion State;
And ignorance and covetousness.
Arise always from that Tamas.

Chapter XV : PURUSHOTHAMA PRAPTI YOGA

In this chapter the Lord says that He is known as purushothama, and is worshipped in all thought forms.

This idea was told to Arjuna, as a Supreme secret by Lord Krishna. This is illustrated by the following verse: 20

इति गुह्यतमं शस्त्रमिदमुक्तं मयानघ
एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमानस्यात्कृतकृत्यश्च भारत ।

Meaning: This Supreme Secret thus was told
By Me to thee thou well behold,
well-knowing this one becomes wise
And doer nice of deeds likewise.

Chapter XVI : DAIVASURA SAMPATH VIBHAGA YOGAM

The title means Distinction between Divine and Demoniatic wealth.

The idea is the divine wealth leads to freedom and Demoniatic wealth to bondage. This is expressed by the verse following: No 5

दैवी संपद्धिमोक्षाय निबन्धायासुरीमता ।
मा शुचः संपदं दैवीमभिजातोऽसि पाण्डव ॥

Meaning: This Divine wealth to freedom leads,
Demoniatic to bondage leads;
Thou art, O Partha, born be sure
with Divine wealth most true and pure.

Chapter XVII : SHRAD DATHRAYA VIBHAGA YOGA

The title means 'DIVISION OF THREE FOLD FAITH'

The explanation is given by the following verse: No:2

त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा ।
सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु ॥

Meaning: The faiths well born of nature here of embodied are three, now hear. They are known as the Satvic faith, The Rajsic faith and Tamsic faith.

CHAPTER XVIII : MOKSHA SANYASA YOGA

In this yoga, the Lord says that one by doing his/her duty will get perfection. He also gets perfection by worshipping the Lord. This is brought about by the following verse. Verse No.:45

स्वे स्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ।
स्व कर्मनिरतः सिद्धिं यथा विन्दति तच्छृणु ।

By doing one's own duty mere
Man surely gets perfection here

How man does get perfection here
By doing duty from me here.

यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ।
तत्र श्री विजयो भूतिः ध्रुवा नीतिर्मतिमम ॥ 78 ॥

Where Krishna, Lord of yoga bides
And partha with his bow besides
There prosperity sure dwelleth
with Justice, victory and wealth.

OM TAT SAT ॐ तत् सत् Dedicated
to LORD KRISHNA As per Sloka 27 of
Chapter IX of 'GITA'

यत्करोषि यदश्रासि यज्जुहोषि ददासि यत् ।
यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् ॥

Meaning: Thy doings all, Thy feastings all
Thy offerings all, thy givings all
And penance all thou dost perform
Give up to Me and then perform

AN UNSPOKEN LANGUAGE THAT SPEAKS VOLUMES

S. Sailakshmi
II. B.Sc., (Computer Science)

संस्कृतम् is a language, not spoken anywhere in India but the only language that can speak volumes about India, its abundant culture and ideals. संस्कृतम् means 'perfected, highly refined or polished Speech' (सं + स्कृतम् = संस्कृतम् (सम्यक् कृतम्)। It is believed to be the language of the Gods, a voice from heaven-

"संस्कृतं नाम देवी वाक् अनाख्याता महर्षिभिः ।" Many thought-provoking proverbs and noteworthy verses present in the language, adds more lustre to a man's life. Truly, we can say that - "संस्कृताध्ययनं न केवलम् आत्मोन्नतये अनिवार्यम् अस्ति अपितु देशहिताय, देशस्य एकतायै चापि नितरम् आवश्यकम् अस्ति ।"

सुभाषितानि

सुभाषितानि in संस्कृतं conveys the spiritual nourishment that a man needs, in a verse form. For instance.

प्रदोषे दीपकश्चन्द्रः प्रभाते दीपको रविः ।

त्रैलोक्ये दीपको धर्मः सुपुत्रः कुलदीपकः ॥

The necessity of the code of conduct and the upbringing of good children are brought out here. Also, the following verse depicts the very quality which a man needs most -

"सर्पा पिबन्ति पवनं न च दुर्बलास्ते

शुष्कस्तृणैर्वनगजा बलिनो भवन्ति ।

कन्दैः फलैर्मुनिवराः क्षपयन्ति कालम्,

सन्तोष एव पुरुषस्य परं निधानम् ।"

Many such enchanting verses lie abundant in the treasure-house of the language.

संस्कृत लोकोक्तयः The popular sayings or proverbs characterize the value of any lan-

guage. So also, proverbs like 'धैर्येण जेया विपद्', 'धर्मक्षयकरः क्रोधः', 'दुःसमयः कृच्छ्रेण याप्यते' etc. teach us ideals.

"It is bad to trust all and equally so to trust none" - This idea is portrayed here- "दोषः सर्वेषु विश्वासः, अविश्वासः अथवा क्वचित् ।" Also the idea - 'Solitude is preferable to bad company' is shown as - "दुसङ्गात् एकाकी वरम् ।"

"जिह्वायां मूर्खहृदय जिह्वा तु विदुषो हृदि ।" The outer meaning of this proverb is - Bad men wear their hearts on their tongues, but the learned good men have their tongues in their hearts. The inner meaning is - The wicked people think of one thing and say another; the good people give utterance to what they think (feel).

Proverb stresses the aim of life "जन्मकेवलमात्मार्थे नास्माकं जगतीतले ।" We have come into this world not merely to look after this body of ours. Stronger and more important ideals lie before us. Our living is not merely to quench our sensory hunger, but the hunger of our heart and soul can be truly fulfilled only if we have the necessary spiritual nourishment and संस्कृतं alone is 'historically conditioned' for this.

संस्कृतं काव्यं is the greatest treasure of India. Many have benefitted, are still benefitting and will also be benefitted by it. As the great Max Muller puts it-

"Whatever sphere of human mind you may select for your special study, you have to go to India 'cause some of the most valuable and most instructive materials in the history of man are treasured up in India and in India only"

Such is the greatness of संस्कृतं - a language that speaks volumes !!

KALIDASA

R. Madhubala
II B.A. (Literature)

Kalidasa is treated as the greatest poet in Sanskrit Literature. His works are very popular and have been translated in many languages both Indian and foreign. His simple style, sweet language, apt usages, captivating descriptions and emotional appeal have conquered the scholars and laymen for centuries and even today they stand as testimony to the genius of the great poet.

The greatness of Kalidasa as a poet is brought out in the following oft-quoted stanza:

पुण कवीनां गणनाप्रसङ्गो कनिष्ठिकाऽधिष्ठित

कालिदासः ।

अत्रापि तन्तुल्य, कवेरभवात् अनामिका सार्थकनामधेया ॥

A popular saying which gives a comparative estimate of the literary merits of the four great poets - Kalidasa, Bharavi, Dandin and Magha runs thus:

उपमा कालिदासस्य भारवेरर्थगौरवम् ।

रघुपदः पदलालित्यं माघे सन्ति त्रयो गुणाः ॥

Though Kalidasa has shown his skill in all parts of Sanskrit poetics, it is his apt usage of 'Similies' (upama) that has earned him universal recognition. There is also another popular verse which says that Kalidasa is the best among the poets:

..... काव्येषु माघः कवि कालिदासः"

Though Kalidasa's works have gained worldwide admiration and appreciation there is a great mystery with regard to his date and life. Scholars have tried to fix his date based on different evidences. From the inscription (634

A.D.) which refers to Kalidasa's and Bharavi's fame and from the words of Bana who was patronised by the great emperor Harshavardhana of 7th century A.D. It is known that Kalidasa must have lived before 6th century A.D. A Popular verse gives the list of nine great scholars who adorned the Court of the great King Vikramaditya (1st century B.C.) and Kalidasa is one among them.

धन्वन्तरिक्षपणकामरसिंहशंकु

वेतालभद्रघटकपरकालिदासाः ।

ख्यातो वराहमिहो नृपतेः सभायां

रत्नानि वै वरकचिनव विक्रमस्य ॥

Kalidasa's works served as model to the later writers who have all accepted him as the foremost poet in Sanskrit literature.

The works that are recognised as the genuine production of Kalidasa are Raghuvamsa, Kumarasambhava (Mahakavyas), Meghasandesha (minor Kavya), Abhijnana Sakuntala, Vikramorvasiya and Malavikagnimitra (dramas) With regard to the authorship of Ritusamhara many scholars opine that it is also Kalidasa's genuine work.

In Sanskrit literature five poems have been recognised as great poems and this list includes two works of Kalidasa viz Raghuvamsa and Kumarasambhava, the other three being Bharavi's Kiratarjuniyam, Magha's Sisupalavadham and Siharsha's Naishadhiya charitam

In Raghuvamsa (19 cantos) Kalidasa traces the race of Raghu from his father Dilpa

and ends with Agnivarna who paid the penalty for his immoral excesses by becoming a prey to diseases.

Kumarasambhava (17 cantos) describes the birth of Kumara to the divine couple Siva and Parvathi. Many scholars opine that only 8 cantos are original work of Kalidasa and the remaining cantos were added by a later poet.

Megasandesa (or Megaduta) is a beautiful lyric which describes the pangs of love of the lover for his beloved. The Yaksha in exile sends the cloud as his messenger to his beloved. This poem influenced many later writers to compose verses on similar theme.

Kalidasa's dramas have unfailing beauty or fancy and style. Vikramorvasiya is a drama of great beauty expressing the perfect and supreme romance of love in union and separation and reunion of the hero (puruva) and heroine (urvasi).

Malavikagnimitra is considered to be the first drama of Kalidasa as the first stanza (benedictory) and the prologue indicate.

Sakuntalam of Kalidasa is the best among the sanskrit dramas. A popular verse says:

"काव्येषु नाटकं रम्यं तत्र रम्या शकुन्तला"

The great German scholar Goethe paid high tribute to Kalidasa's Sakuntala.

Kalidasa loved Nature, rather like an artist would love a beautiful woman, with all the windows of the senses wide open to receive in all her subtle charm. And rightly enough he has tried to enjoy Lady Nature in as many of her moods as possible, exactly as young lovers would desire to watch each other. Kalidasa began his career by writing ऋतुसंहर (Gardland of

Seasons), a description, correct, accurate and romantic of the six Indian Seasons of the year with their effect on the passions of lovers. Among seasons the spring has been the first choice of poets in the order of descriptions.

As Sri Aurobindo points out, "These descriptions which remain perpetually with the eye, visible and concrete as an actual painting, belong, in the force with which they are visualised and the magnificent architecture of phrase with which they are presented, to Kalidasa alone among the Sanskrit poets".

Alexander von Humbolt says:- "Kalidasa is a masterly describer of the influence which Nature exercises upon the minds of lovers. This great poet was contemporary with Virgil and Horace. Tenderness in the expression of feeling and richness of creative fancy have assigned to him his lofty place among poets of all nations.

Thus Kalidasa's works are immortal and they reflect the glory of Indian Culture.

भक्तियोगम्

भक्तियोगमिदं पुण्यं यः पठेत्प्रयतः पुमान् ।
शरणोः पदमवाप्नोति भयशोकादिवर्जितः ॥

The भगवत् गीता a Sacred Hymn was proclaimed by Lord Krishna to Arjuna the warrior in the mist of many warriors (Ratha Sarathis) in Kurukshetra Land. If any one reads the भगवत् गीता, the Sacred sastra with faithful devotion, that person directly obtains Lord Vishnu's Coronation after getting over all sorts of hinderences faced in his life.

भगवत् गीता is a Moksha Sastra teaching a person who wants to seek the proper way in attaining the Divinity of the Supreme Being. The Complete Surrender with faithful devotion to Lord Supreme is known as Bhakthi Yoga.

The Bhakthi Yoga can be experienced by the Jiva through the Karma Yoga, Gnana Yoga and then Sanyasa Yoga. The Jiva, according to his poorva punya has eternal debt to the God, at birth after birth to be discharged by means of Sacrifices and the daily rituals prescribed in the rules of Dharma Sastra. In order to purify himself from the Sins committed in previous births and also in the present doings, the Jiva must adopt the Nishkamya Karma (i.e.) Duty without thinking of the Future result (whether good or bad) through the Surrenders of his every burden to the Supreme Almighty. The attainment of Moksha through Nishkamya Karma and Bhakthi is becoming an Endowment in the Universal Kingdom of Supreme God.

The nature of operating Karma through his mind and heart is a final show for attaining

G. Jayasi
I B.Sc. (Statistics)

Moksha in the kingdom of Supreme God. So the aim of Karma in various ways must be surrendered to the Feet of God, without thinking the taste of fruits.

Lord Krishna has proclaimed those persons who adorn with the GUNAS (Brilliance with Good Characters) of the following are being attracted with His love on them "यो मत् भक्तः स मे प्रियः"

These words are repeated in Seven Slokas at the twelfth Adayaya of भगवत् गीता. The Gunas -

- (1) अद्वेषा सर्वभूतानां - No enmity on all human beings
- (2) मैत्र - Friends to all
- (3) करुण - Forgiveness
- (4) निर्ममो निरहंकारः - Not showing any proudness - Person without proud
- (5) समदुःस्वसुखः - Equal thinking over bad or good
- (6) क्षमि - For bearance
- (7) सन्तुष्टः - Always having the matters with Smile
- (8) सततं योगी - Always merging his mind with the Supreme Almighty
- (9) यतात्मा इदमिच्छय - Has full faith in his activities of Karma according to the rules of Sastras

(10) मय्यर्पितमनो बुद्धिः - Having mind with full of devotion to the Supreme Being

(11) यस्मात् न उद्विजते लोको लोकात् न उद्विजते यः - The person who is doing the work for the welfare of the people and who should not be terror with dreadful activities to the people.

(12) हर्षामर्षं भय उद्वेगं मुक्तः - The person who is completely eschewing the bad characters of

- (1) Mockery on others with Scornful thoughts.
- (2) Angry over other without reason
- (3) Making terrors to others
- (4) Pushing others for bad activities

(13) अनपेक्षा - Not eager to get thing in an outside way (irregular way)

(14) शूचिः - Person with Sacred thoughts.

(15) दक्षः - Person with knowledge of Sastras.

(16) उदासीनः - Person is always from wrong doings which are against Sastras.

(17) गतव्यथः - Does not care about the weariness on account of change of weather.

(18) सर्वारम्भ परित्यागी - person is not ready to admit the activity beyond the rules of Sastras.

(19) मत्प्रक्तः - Prapannam - Faithful devotee.

(20) यः न हृष्यति - person who doesn't care.

न द्वेष्टि - (1) about the incoming pleasure

न शोचति - (2) about the incoming displeasure

न क्वङ्क्षति - (3) about the incoming enemy

(4) about the incoming unwanted thing

(21) शुभ अशुभ परित्यागी - person who is eschewing the good and bad effects treating as common one in spirit.

(22) समः शत्रौ च मित्रे - person who is doing Karma to both friends and enemies without any differences.

(23) भक्तित्मान् - God fearing

(24) तथा च मानापमानयोः - Person is treating equal of gradation and degradation

(25) शीतोष्ण सुख दुःखेषु समः - Person who is equally treating the feeling of Suka and Dukha on account of change of weathr and other territorial effects.

(26) सङ्गवर्जितः - Alone thinking of the Supreme God faithfully after being aloof from the surroundings at the time.

(27) तुल्य निन्दास्तुर्तिमौनी - One who is equally treating the action of other's curse or praise on him and bearing the matter within his mind without outward expression.

(28) संतुष्टो येनकेनचित् - The person who is pleasing to accept things without examining its worthiness of good or bad.

(29) अनिकेतः - Person is ready to accept things without seeing its worth without ambition on the enjoyment of properties acquired.

(30) स्थिरमतिः - Always standard of thinkings in right way.

(31) भक्तित्मान् यः मे प्रियः - These sort of persons are Supreme lovers to the God.

No doubt these types of persons are Ativa priya very fine lovers to the God. Achievement is essential. Self surrender before the Almighty - Great Devotion (Love) and placing of mind over the Diety of God are important to get Mnksha - Sadhana. The Sloka is very fine one to know.

(1) मन्मना भव (2) मद्भक्तो (3) मद्याजी (4) मां नमस्कुरु (5) मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे

The Lord Krishna proclaimed above :- that is accepting every action (1) mind always with Him (2) Devotion with Him (3) Surrender to Him (4) Salute to Him (5) Always see Him with mind and eyes. In turn he is escaping the Sivas from full muddles.

सर्वमार्गान्यरित्यज्य मामेकं शरणं ब्रज ।

मां त्वा सर्वापापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥

It is no doubt Lord Krishna takes away and protects the Sinners from all his Sins done in previous birth and present birth when the Sinner

is ready to Surrender completely with full faith after siding out all deeds of Dharmas etc.

According to the गीत Sastra, Bhakthi Yoga through Surrender is imminent one for a Soul (Human being) to get Supreme Lord.

एकं शास्त्रं देवकीपुत्रगीतमेको देवो देवकी पुत्र एव ।

एको मन्त्रस्तस्य नामानि यानि कर्माप्येकं तस्य देवस्य

सेवा ॥

ॐ तत्सत्

GLORY OF THE GITA

K. Padma,
II B.A. (History)

INTRODUCTION:

The Bhagavad Gita contains divine words emanating from the lips of God Himself. Its glory is infinite unlimited. As a scripture, the Gita embodies the supreme spiritual mystery and secret. It contains the essence of all the four vedas. Its style is so simple and elegant that after a little study man can easily follow the structure of its words; but the thought behind those words is so deep and abstruse that even a lifelong, constant study does not show one the end of it. Every day the book exhibits a new facet of thought. Hence the Gita remains eternally new. The virtues, glory, essential character, truth, mystery and worship of God as well as the topics of action and knowledge have been discussed in the Gita in such a way that is parallel can hardly be found in any other book.

As a scripture, the Gita is so incomparable that there is no word in it which is free from some instructive thought. The Gita is an epitome of all the scriptures. The essence of all the scriptures is to be found in it. And it would be no exaggeration, indeed, if it is called the very store-house of all scriptural knowledge.

The Mahabharata also says:

“सर्वशास्त्रमयी गीता”

“The Gita comprises all the scriptures.”

It is declared as superior to all the scriptures.

The divine sage Vedavyasa himself says:

गीता सुगीता कर्तव्या किमन्यैः शास्त्र संग्रहेः ।

या स्वयं यद्मनाभस्य मुखपद्मद्विनिस्सुता ॥

(Mahabharata, Bhismaparva, 43.1)

“The Gita alone should be sung, heard, recited, studied, taught, pondered and assimilated properly. What is the use of collecting other scriptures? For the Gita has emerged directly from the lotus-like Lips of God Vishnu Himself.”

If we declare the Gita as greater even than God, there will be no exaggeration. The Lord Himself says:

गीताश्रयेऽहं तिष्ठामि गीता मे चोत्तमं गृहम् ।

गीताज्ञानमुपाश्रित्य त्रील्लोकान् पालयाम्यहम् ॥

Bhagavad Gita or the Lord's song is a philosophical poem of about 650 verses divided into 18 chapters believed to be a dialogue between Lord Krishna and Arjuna in the battle field. When the enemies of both the sides were arranged ready for the battle and Arjuna hesitated to fight being shocked at the thought of slaying his own Kinsfolk and Preceptors. Lord Krishna expounds to him the great truth of real beauty and the knowledge of the self, so as to inspire into him, the spirit of selfless service. The poem sets forth elaborately the internal nature of the soul, the need for the proper performance of one's own action and numerous other similar great principles of Hindu philosophy are all compressed in the Gita and it has therefore been all along the most popular work in Indian philosophical literature.

Though the tradition holds of Mahabaratha, scholars of research have refuted such a view. A long poem of 650 verses dealing with serious codes of philosophy could not have been spoken out on the battle field. From the nature of its contents, the Gita appears to be a scripture of the Bhagavad as the followers of the Pancharatra school.

“THE YOGA OF DEVOTION”

The twelfth Chapter of the Gita deals with devotion to God along with various forms of spiritual discipline and discusses the marks of devotees. It begins and ends with devotion. Only three verses of this chapter are devoted to a discussion of the discipline of knowledge and that too as a part of the discussion on devotion that is why this Chapter has been given the title of “The Yoga of Devotion”.

SUMMARY OF THE CHAPTER

The Chapter opens with a question from Arjuna as to which of the two is superior- the worshipper of God with form and attributes or the worshipper of the formless and attributesless Brahma.

Verse 2. contains the lord's reply to above question, declaring the worshipper of God with form and attributes as superior.

श्री भगवानुवाच

मयावेश्य मनो ये मां नित्ययुक्ता उपासते ।

श्रद्धया परयोपेतास्ते ये युक्ततमा मताः ॥ (XII.2)

The Third and Fourth describe the characteristic of the formless and attribution Brahma and declare that worship of the Absolute also leads to the realization of God; while Verse 5 shows that worship of the unmanifest in difficult for one who is centred in the body. The Sixth and Seventh contain the assurance of the Lord that He personally comes to the devotee who,

surrendering of the Lord that he personally comes to the rescue of the devotee who, surrendering all actions to him, constantly and exclusively thinks of him

ये तु सर्वाणि कर्माणि मयि संन्यस्य मत्पराः ।

अनन्येनैव योगेन मां ध्यायन्त उपासते ॥ ६ ॥

तेषामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरतः ।

भवामि नखिरात्पार्थ मय्यावेशितचेतसाम् ॥ (XII, 6.7)

In Verse Eighth Lord commands Arjuna to Surrender his mind and intellect to him, assuring him, that he will thereby realize him.

मय्येव मन आधत्स्व मयि बुद्धिं निवेश्य ।

निवसिष्यसि मय्येव अत ऊर्ध्वं न संशयः ।

Thereafter, from the ninth to the eleventh, he successively exhorts Arjuna to practise concentration of mind, or in the event of his failure to surrender his mind and intellect, to work for his sake, or to relinquish the fruit of all actions if he finds himself unable to work for his sake.

Verse Twelfth declares renunciation of the fruit of action as the best form of discipline and as immediately leading to the attainment of lasting peace.

श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासात् ज्ञानात् ध्यानं विशिष्यते ।
ध्यानात्कर्मफलत्यागः त्यागात् शान्तिरनन्तरम् ॥

Thereafter, from the thirteenth to the nineteenth, the Lord discusses the mark of His beloved, enlightened and saintly devotees. whereas in the last or Twentieth Verse He declared those Practicants as extremely dearer to Him, who holds such enlightened devotees as their model and reverently follow in their footsteps

ये तु धर्म्यामृतमिदं यद्योक्तं पर्युपासते ।

श्रद्धयान्ता मत्परमा श्रक्तास्तेऽतीव मे प्रियाः ॥

KALIDASA AND INDIAN CULTURE

G. CHITRA
II Bsc. (Chemistry)

Kalidasa is considered to be the greatest poet in संस्कृत काव्य । Though primarily a poet, he is deeply interested in Indian culture. A plenty of enumerations can be made to show the culture of India. But the First and the foremost of them is the belief in God.

“यत्र यत्र पारमेश्वरी आस्था समवेक्ष्यते ।
तत्र तत्र नूनं भारतीय आत्मा विजुम्भते ।”

The soul of भारतीय is exhibited in all those places where there is a mention of faith in God कालिदासः a true devotee of God begins his रघुवंशम् with the following verse-

“वागर्थोऽपि संपुक्तौ वागर्थः प्रतिपत्तये ।
जगतः पितरौ वन्दे पार्वती परमेश्वरौ ॥”

According to कालिदासः, our धर्म is to devote one's life to the worship of the Lord.

A true भारतीय always keeps the promise. Even though one has to undergo and face plenty of hardships still they never deviate from their वचन । कालिदासः gives दशरथः as the best example for this. He makes भरतः to say-

सा किलाश्वासिता चण्डी भर्ता तत्संभ्रतौ वरौ ।
उद्वामेद्वसिक्ता भूबिलमग्नाविवोरगौ ॥

Thus from the above verse कालिदासः mentions about वचनपालन गुण of दशरथः । पित्रा दत्तां रुदन् रमः प्राङ्महर्षे प्रत्यपद्यत पश्चात् वनाय मच्छेति तदाज्ञं मुदितोऽग्रशौत् ॥

In this simple verse कालिदासः has shown the greatest quality of रमः, a true भारतीय । He accepted the Kingdom handed over to him by his father. He also obeyed the order of his father with delight to go over to the forest. Thus through रमः, कालिदासः has given the duty of a true भारतीय as a son.

यत्र नार्यः पूज्यन्ते तत्र रमन्ते देवताः ।

Women are considered to be the संसारसागरतरिणी । Rituals and sacrifices performed without her are of no value. कालिदासः also accepts this view. In his कुमारसंभवम् when Lord शिवः sees अरुन्धती he says -

“क्रियाणां खलु धर्मयाणां सत्यन्वो मूलकारणम् ।”

Virtuous wives are infact the primary instruments in all religious rituals. Thus from above verse, we find that Indian culture has given a high status to women.

The only reason which is keeping our culture intact is SPIRITUALISM. कालिदासः says-

न नवः प्रभुराफलोदयात् स्थिरकर्मा विरराम कर्मणः ।
न च योगविद्येर्नवतरः स्थिरधीशपरमात्मदर्शनात् ॥

The King रघु who was स्थिरधीः never retired from योग till he succeeded in attaining the supreme.

The works of कालिदासः depicts each and every aspect of Indian culture. Thus कालिदासः has influenced and enriched our Indian culture.

THREE TYPES OF GUNAS

G. VIJAYASHREE
I B.Sc. (Statistics)

The two Indian EPICS - Ramayana and Mahabharatha are considered as our eyes. They have ample matters to give and show realities in our human life.

According to our epics, in Valmiki Ramayana, Our Lord Rama wanted his dear friends Vanaras on the shore of Maha Samudra to give their views in connection with finding out Goddess Sita, at Sri Lanka. The object behind him was to know the different versions offered from different types of persons in the matter of searching Sita. In this connection Rama emphasised, on the persons assembled there including Anjaneya, three types of persons with three types of gunas of superior, middle and worst, i.e. उत्तम, मध्यम, अधम in the world. They will show their activities according to their gunas acquired with them.

तेषां तु समवेतानां गुणदोषौ वदाम्यहम् ।

(Sloka 7, 6th Sargam, Valmiki Ramayanam, Yuddha Kandam)

According to this version the persons in the world have different characters cultivated through the circumstances prevailed in their surroundings.

(1) The Supreme person, whom we may call as such according to his Gunas and activities, is to make effort to get legal advices (1) From their close friends of equal status and

(2) From their close faithful relatives before starting an important function.

“पित्रैर्वाऽपि समानार्थैर्बान्धवैरपि वा हितैः ।
सहितो मन्त्रयित्वा यः कर्मारम्भान्प्रवर्तयेत् ॥
दैवे च कुरुते यत्नं तमाहुः पुरुषोत्तमम् ।”

(Sloka 8) (6th Sargam, Valmiki Ramayanam, Yuddha Kandam)

(2) The Middle val person, before entering into a work, does want to know the quality and quantity of work and then enters the job according to its praise worthiness.

“एकोऽर्थं विमृशेदेको धर्मं प्रकुरुते मनः ॥
एकः कार्याणि कुरुते तमाहुर्मध्यमं नरम् ।”

(Sloka 9 and 10, 6th Sargam, Valmiki Ramayanam Yuddha Kandam)

(3) The worst type of person is always thinking and saying his work according to his high handed activities without thinking of the welfare of the Society. This person is always neglecting the Godly manner and doing on his own accord.

“गुणदोषावनिश्चित्य त्यक्त्वा दैवव्यपश्रयम् ॥
करिष्यामीति यः कार्यमुपेक्षेत्स नराधमः”

(Sloka 10 and 11, 6th Sargam, Valmiki Ramayanam, Yuddha Kandam)

According to the verses given above we have come to the conclusion that only three types of persons are available in our Society. The advises also will be given out according to their standard characters

“यथा इमे पुरुषा नित्यमुत्तममध्यमः ।

(Sloka 11 6th Sargam, Valmiki Ramayanam, Yuddha Kandam)

The epic Bhagavad Gita has also proclaimed the above three gunas. Lord Sri Krishna says

“सत्त्विकी रजसी तामसी ।”

All human beings are subject to the influence of the above three Gunas of prakriti (Satva, Rajas and Thamas)

(1) Satva Guna is said to be conducive to the rise of correct knowledge over the activities of world affairs.

(2) Rajao guna is said to be conducive to the rise of the perpetual knowledge on the lovely things of world affairs.

(3) Thamoguna is said to be conducive to the rise of knowledge with perturbation which is having perspiration over perverse activities in the world affairs.

सत्त्वम् - Accuracy in virtuous Actions. रजस् - Inaccuracy on account of Jealousy. तमस् - Ignorance in all general aspects

The Satvika disciple has always thirst to learn things from his Guru (Acharya) in a right manner. His Guru in turn expresses his gratitude over the disciple and gives proper guidance in various ways in order to get disciple with full knowledge.

The Rajo disciple has always thirst of knowledge to some extent of activities of present world. His mind does not care about past and future.

The Thamo disciple has always thirst of knowledge in creating uncultivated activities.

रजस् - creation. Lord Brahma is the authority. सत्त्वम् - Preservation. Lord Vishnu is the authority. तमस् - Destruction. Lord Rudra is the authority.

Every Being in the world is having three kinds of Guans of the above Types.

सत्त्वम् - white colour. Water निर्गुणम् रजस् - Red Colour. Fire बहुगुणम् तमस् - Black Colour. Earth द्विगुणम्

सर्वे जनाः सुखिनो भवन्तु ॐ तत् सत्

DEBUSHRI

“Appa, Appa, we have brought lunch for you”

“Yes, My son, I am coming” Ramdas hearing his son's voice had the bullocks collected the ploughs and kept it on the field.

“Come, my son, Let me see your field.”

“Appa, this time your field has the maximum paddy from harvest in the village. Appa, this time I think you will appreciate our field and appreciate us. Ramdas hearing his son's questions and seeing his keen interest in Ganu, Ramdas smiled.

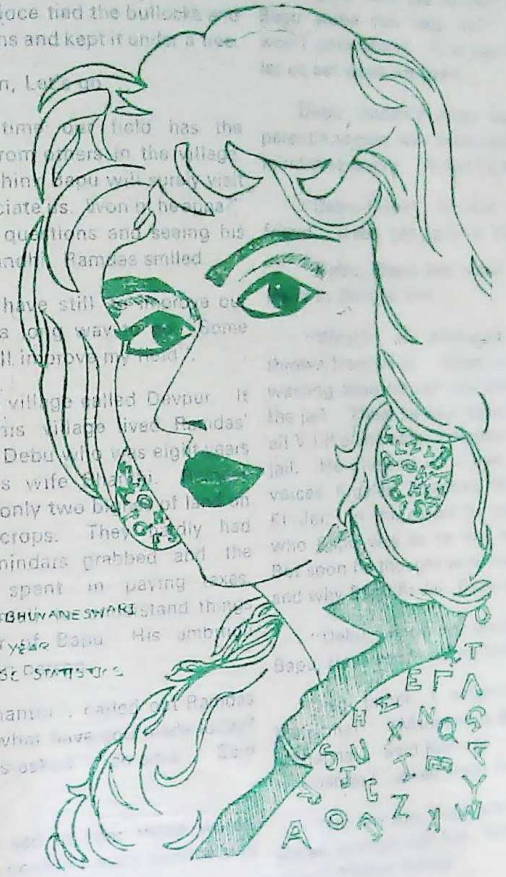
“My son we have still some more lands. We have a good way to some day, certainly I will improve my land.”

It was a small village called Dampur. It was 1936 in this village lived Ramdas' family. Son was Debu. He was eight years old and Ramdas's wife was poor. He had only two bullocks in which he grew crops. They had only two meals. Zamindars grabbed and the remaining was spent in paying taxes. Debu was too poor to stand there but was a lovely boy. His ambition was to see Bapu.

“Shanathi, Shanathi, I am hungry”, what Debu said hungrily Ramdas said to Debu.

Shanathi was Debu's mother. She thought she had to cook two meals a day.

“What happened?” She asked. He opened the vessel. She saw that a Sorrow struck Debu. The British Government had taken away the land to eat stomach.

"Appa, Appa, we have brought lunch for you".

"Yes, My son, I am coming". Ramdas hearing his son's voice tied the bullocks and collected the ploughs and kept it under a tree.

"Come, my son, Let's go".

"Appa, this time our field has the maximum paddy from others in the village. Appa, this time I think Babu will surely visit our field and appreciate us. Won't he appa?" Hearing his son's questions and seeing his keen interest in Gandhi, Ramdas smiled.

"My son we have still to improve our fields. We have a long way to go. Some day, certainly I will improve my field".

It was a small village called Devpur. It was 1936. In this village lived Ramdas' family. Son was Debu who was eight years old and Ramdas's wife Shanthi. Ramdas was poor, he had only two bignas of land on which he grew crops. They hardly had two meals, Zamindars grabbed and the remaining was spent in paying taxes. Debu was too small to understand things but was a lover of Babu. His ambition was to see Babu in person.

"Shanthi, Shanthi", called out Ramdas "I am hungry", what have you made today? "hungrily Ramdas asked" "so am I". Said Debu.

Shanthi was sad to hear those words. She thought she couldn't even provide two meals a day.

"What happened, dear". Saying Ramdas opened the vessel. He saw very little food in it. Sorrow struck him and he cried out "This British Government does not even allow us to eat stomach full, though we sweat Day

by day its becoming worse; only Babu can help us".

"Appa, who are British? Why is it that Babu alone can help us?" "My son you won't understand. First you grow up come let us eat what we have".

Debu couldn't sleep that night. His parent's sorrow was unbearable to see. His mind was heavy. At last he fell asleep.

"Debu-Debu" It was Rami, Debu's friend. Debu got up from the bed shocked.

"Debu, Babu has come to our village. He is in Devpur Jail".

"What?" an immediate question was thrown from Debu. "Babu is here". Without wasting time he ran out and soon reached the jail. There he saw many party members, all V.I.P's and other villagers surrounding the jail. He climbed on a tree and heard the voices. Inqalab, Zindabad. Mahatma Gandhi Ki Jai. In the crowd he couldn't makeout who Babu was as he had never seen him. But soon he thought who was the Mahatma? and why Babu Ki Jai. Debu was confused.

"Debu, I know you would not have seen Babu, Have you?" asked father

"No father, I haven't: But who is Mahatma?" "Mahatma is Babu and Babu is Mahatma". Said Ramdas. "But why has he two names?" asked Debu in wonder.

"No, my son, Babu is the Nation's father we all lovingly call him "BAPU". Mahatma means Mahan Athma".

"Now, Appa who is a Mahatma?" asked Debu

"See, my son, Mahatma means precious soul. He is no ordinary man. He is great".

"Appa, I understand but now tell me how can I see him" Ramdas smiled for he was fed up with his son's questions. Finally he said:

"You have to wait for it First you grow up. You have to do great things. You have to chase the British away. Now go and study".

Grow up, great things, British all were new words for him.

Day by day Debu's interest in Gandhi increased. He went to jail daily and returned without seeing Bapu.

One day Debu was sitting near a pond. With his hands resting on his chin. The prisoners were working nearby.

"Beta!" a sweet voice called him. Debu responded to the call. He saw a lean thin old on the eyes, a walkings stick and a bald head. The old man was smiling at him.

"Beta, why are you sitting like this, what's your name?" asked the old man.

My name is Debu, I want to see Bapu.

Have you seen him?" Seeing the old man silent he asked "or do you know, he is called Mahathma?" "But beta why do you want to see him?"

This question left Debu dumb-struck. But soon he replied "when I grow up I will do great things and visit Bapu"

Ha-Ha-Ha the old man laughed. "But when will you grow up? By then it will be too late. You have blood to shed for the country, you have to raise your voice against injustice and you have to work on charkas. Then for what you are waiting?"

The child was listening very keenly. The old man's speech had shaken him. But the old continued.

"See, my beta, Debu you should not visit Bapu rather Bapu should visit you hearing of your skills, and bravery". He bent and kissed the child and went away.

Poor Debu was not aware that he had met Bapu. But Bapu's advice worked on him like oil on fire.

Time passed it was 1947. The Bharat Chodo Andolan was fierce. The slogans vande Matharam, Bharat Matha Ki Jai were heard every where. Many brave men shed their blood for the freedom of India. The people of India were fighting bravely. "Non violence" was the only weapon they were using.

One day Bapu working on his charka in Shanthi Nikethan. He saw the days paper and the head lines drew his attention. There, a gentleman's conversation with a judge was written in bold letters.

Judge — What is your name?

Person — Freedom

Judge — What is your father's name?

Person — Bapuji

Judge — What is your job?

Person — Shedding blood, raising my voice against injustice and slavery and weaving my own cloth are my jobs.

These answers thrilled the Indians and filled them with great enthusiasm. Bapu was impressed by the answers. The name of the gentleman was Debu. Bapu spent no time in recollecting that this was the same boy whom he had met in Devpur Village. It was also written that Debu had given speeches, helped the poor, fought against the Zamindars and participated in demonstrations.

Bapu was to visit Devpur. Debu's childhood ambition was going to be fulfilled. He was happy. He made all arrangements for

Bapu's arrival who was going to come at 5 p.m. It was 4-30 when one of his friends told him that they had placed a time bomb in the inspector's house, Debu was filled with horror. He had advised his friends to follow non-violence but failed. He immediately ran to the inspector's house and made all the family members and Inspector come out of the house. But when he was about to come out the bomb blasted and Debu was wounded badly. All the villagers gathered. Every one cried. Even the inspector was in tears. Bapuji arrived at the spot. He called out to Debu.

"Debu Beta". Debu opened his eyes

"Ah is it Bapu?" cried out Debu. "Yes, my child It's me. At last you have won. You've made me come to you. You have done a great thing today. You've followed non violence". You have raised your voice against violence". "Bapu, I am glad to see you. But sad that I am going away without seeing a free India. "Vande Matharam" Ba-Ba-Bapu". Bapu was in tears. He said "Debu was a great lover of India, People will remember him for ever.

A statue of Debu was erected and was named "DEBUSHRI" by Bapu.

Global Peace - A Mere Dream?

M. ANURADHA
III B.A., Litt.

In the cosmic evolution the heat and dust gave way to chaos, which in turn caused a harmony. The formation of aquatics and reptiles, which in turn paved way for other animal lives. The next major change was the evolution of rational human beings, out of the irrational, uncivilised and unrefined, nomads. When the whole universe, is facing this great change; - the wish to form an "Utopia" - the issue of "Global Peace" arises. Man is a social animal and to run the wheels of life smoothly and peacefully, he is in need of certain things. The indispensable requisite of the day, is "International Peace".

Global Peace :

Man has conquered many impossible and unattainable things. He has scaled the Everest. He has set his foot on the Moon. He has touched the depth of the seas and detected the presence of many heavenly bodies. He has even split the atom and understood the power dormant in a single atom. Yet, there is a void in mankind. This vacuum, is due to the lack of mutual understanding. Man can conquer countries, but can he conquer the hearts of the people? Only love can bring a rapport between people and Global peace is the only way to attain this. Because of Science and Technology, the world is shrinking, not literally, but metaphorically. But this shrinking does not help us to remove the boundaries, but only strengthens it. Only animals are bound to their sheds. Why should people be confined to a landscape? Can't we enjoy a free intercourse with peoples of the remaining world? We can. Only if there is an 'International Peace'. We are thus able to infer that 'Global Peace' is a very important and necessary virtue.

It is a 'Dream'

No one can deny the fact that the inevitable nature of 'Universal Peace' is accepted by all and sundry. But is this, a mere colourful ideal? Can we attain such an ideal peace, only in our dreams? The answer is an emphatic No. 'Global Peace', is not merely a hot subject to be discussed or a faraway vision that is dreamt. It is an ideal; it is an indispensable ideal no doubt; but it is also an ideal with a practical side. Who would have thought that East and West Germany will enjoy a free intercourse? If we had said it a month or two before the demolishing of the Berlin wall, they would have laughed at our wish, as a "day dream"? But, today the whole world witnesses the impossible made possible. So, creating a "World of Peace", is not a mere dream, when the thirst for peace is vigorous and compelling.

The making of 'Peaceful Universe', is in the minds of all the leaders, Statesmen, rulers, well-wishers and others. The bitter lesson taught by the two world wars, is not so ineffective, as to make us forget them. In fact, the saddest thoughts tell us to sing peaceful songs, in the future at least. Hence 'Global Peace', is a vision, perhaps a dream coming true. Even if we build castles in the air, we need not ruin them, because, it would be in that case, necessary to build the basement alone. Likewise, even if some of us feel that International Peace is a mere dream, we need not worry, for we can decide the practical means of creating that. To be brief, 'Global Peace' was once a dream. But now after the mutual understanding, between various countries and the signing of treaties to ensure the destruction of destructive weapons, it is slowly, but surely taking the shape of a certain reality.

Men and Countries :-

The peace-treaties between the nations, do not appear mere child's-play, for the countries involved have understood their responsibilities. Whenever, two nations, indulge in a cold war, the results are doubt and suspicion, which ultimately leads to offense. So it is a must, that countries, and super-powers in particular, should erase any trace or tinge of enmity or suspicion between them.

Apart from the part played by countries, individuals take a pivotal role in bringing about universal peace. Men who act as mediators between east and west are often, diplomats, scientists, artists and religious leaders. But, impetus should be given, to the direct or indirect relationship between a non-entity of a country to another equally ordinary citizen on the other side of the globe. This is not a far-fetched idea.

Tourism, Pen-friendship and such other kinds of communication, not only develop a friendship among people of different nationalities, but will also create good-will, among nations.

Guide-Lines :

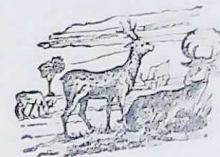
The knowledge that all men are same and that nationalities, Caste, creed, languages

and practices are mere chance, will ensure, "Global Peace". If everyone sees his neighbour, countrymen, and all those who live in this universe as members of his own family, then there is no obstacle to prevent the world from becoming peaceful.

Nuclear weapons are powerful no doubt. But these weapons are but trivial toys, if the bond between humanity is strengthened. Atom bombs are said to wipe out an entire race; hence man should understand the need for a peaceful settlement, otherwise they will become an extinct species.

Conclusion :

"It is better to light a candle than to curse the darkness" Like wise, it is high time that we joined the entire mankind, in pursuit of this 'Global Peace'. If we view this ideal pessimistically as a mere dream, then Today may become a yesterday we will regret tomorrow. In order to create a better future and to ensure the security and peace of today, we ought to work, endeavour hard to bring about this "Global Peace". Global Peace is a dream, when mankind has abandoned all its hopes, wishes and struggles. Since, mankind lives hopefully for a tomorrow in the heart of today-Global Peace is a goal which is real and not faraway.

BETRAYAL

VATSALA
II B.A. Litt.,

*I remember, you had promised me,
with the changing times,
through the changing seasons,
You would remain by my side,
for ever.*

*Kind, gentle and affectionate,
you had tolerated me for
nearly four and ten years
without the slightest grudge,
only to leave me forever.*

*Probably you thought, fourteen years
were more than sufficient,
Probably you thought
You had loved me enough, and that
Your duties had culminated.*

*Yes, you left me abruptly to wonder,
When I had just begun
to understand this strange world.
You left me to despair,
just when I needed your guidance
to live through the web of life.*

*You betrayed me,
only to find a place in heaven,
You betrayed me,
only to seek His company.
Did you think I would forget
Your promise
just because I had been
a child (when you promised)*

*Oh! my dear mother
how could you ever betray me,
how could you ever betray your only daughter
who loved you, more than any one else.*

*My dearest mother,
where, where is your promise, and
where are you?*

Swami Vivekananda and his Philosophy

Mrs. RUKMANI
Dept. of Economics

The name Vivekananda will inspire us to think of his statement "Awake! Arise! stop not till your goal is won". Vivekananda can be called a martyr apart from being called a Swamiji.

To him, Hinduism does not mean any religion. It is only applied to the inhabitants of the other side of the river Indus and it is applicable to all religions. But now its meaning has totally change and used to represent a religion, Hinduism.

Vivekananda feels that our religion is "VEDANTHA". But certain things are necessary to form a religion. First of all, one great book, second, a veneration for some great person, thirdly, the religion has to be a strong one sure of itself. It must make people believe that it is the only truth. Otherwise it cannot influence people.

But in any Upanishad, it is not mentioned that those who do not follow a particular principle or God will go to hell. Hence, this is the Universal Religion according to Swamiji.

Our Vedantha says that you should love your neighbours as you love yourself. But, again, nobody has been able to give the explanation so far why should you love others and why not hurt others? This is the reply in our Philosophy. If you hurt some one you hurt yourself, because the 'Atma' is the same in his body and in your body which is a part and parcel of the 'Infinite' Universal soul.

It is very easy to give such an explanation, but one may ask how can that happen? It is possible to understand when a person realises the 'Advaita' philosophy. In this philosophy all are equal. The Supreme

monarch is equal to the lowest worm. Advaita has faith in democratic principle. Vedanta is the highest democratic principle.

The fact is that we do not have a monarch in Heaven to rule us. Instead the king is on Earth in everybody. Hence, all are God i.e., God lives in everybody. Nowhere do the Upanishads mention the Supreme as 'HE' or 'SHE' to represent God, for it may sound that God is a man or woman. Instead the Upanishads use the word 'IT' which is the impersonal principle. That is the creator, preserver, destroyer of the Universe. To reach 'IT' is the ultimate aim of all and it is known as attaining 'Mukti'.

To attain this stage of Mukti, we should be pure and perfect. When we say that a person should be pure, people normally think of a 'Sanyasion! But Vivekananda tells about the role of not only Sanyasis, but also a 'householder'. Practising certain yogas like 'Raja Yoga' 'Bhakti Yoga' we can reach 'Sat-Chit-Ananda'--Existence, Knowledge and Bliss. Householders may find it difficult to practise these Yogas. But there is 'Karma Yoga' which is meant mainly for the householders--according to Vivekananda.

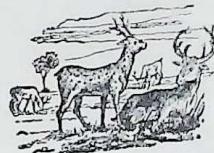
The householder should be devoted to God. The knowledge of God should be his goal in life. Yet he must constantly perform his duties without worrying about the results. It is the most difficult job to help a man and never think that he ought to be grateful. When doing some good deed one should not expect some name or fame. To quote 'The Bhagavat Gita' :

"Karmanyeva Athikarasthe ma paleshu
kathachena".

The duty of the householder is to remember that his life is for the service of God and the poor. One should respect one's parents and must try to please them. He has a duty to his wife. He should not show anger to his wife. The householder should do his duties towards his children such as getting them educated, employed, married etc., He has a duty towards his brothers, sisters and other family members, relatives, friends, other people of the same area and the poor in particular. Thus "Charity begins at home".

While the sanyasi renounces everything to know the self, the householder does everything he is bound to do and at the same time develops a sense of detachment. He leads the life of a 'lotus leaf'. The lotus leaf though in water, will not have water on it. That kind of detachment is essential for a person. In Swamiji's own words, one should know to "jest on one's scars which do not hurt".

"Devotion to duty is the best form of worship and India needs atleast a thousand of her youngmen to render sacrifice to save the culture and tradition of this country".

EVOLUTION OF EVIL

S. VIJAYALAKSHMI
III B.A., Litt.

*God, our supreme Master,
Is great indeed,
For He had done a wonder,
By creating man and his mate,*

*He created a paradise
For they were His children
And gave them the advice
Not to taste the fruit, which was forbidden.*

*But they could not resist tasting it
For that was the devil's contemplation
And so they had the fruit
Out of sheer temptation.*

*This led to the birth
of Shame, Pride and Envy
And there was also no death
of Hatred and Jealousy.*

*All this has personified
In the world of today
For no sincere efforts are made
To make the morrow a better day.*

*Since human mind has taken fancy
To commit these sins
He calls it human tendency
When someone questions.
But are we satisfied
with this given answer?*

*So let's bid goodbye
To the EVIL which is a CANCER.*

Shakespeare and Kalidasa

— A Comparative Study

Introduction :

It is common knowledge that comparative literature as a subject for study has been steadily gaining ground in recent times. With the progress of modern civilization, with the rapid advancement of science and technology, countries have been coming closer together, resulting in an increasing curiosity on the part of students and scholars of literature to discover those aspects of literary art practised in different countries, which on account of their similarity, can be treated as the fundamentals of literary art in general.

When the Western orientalists, especially the English orientalists, had access to the treasures of Sanskrit literature for the first time, they were struck by the charm and beauty of Kalidasa's poetry and called him "Shakespeare of India". Such a comparison has remained somewhat superficial because it was not carried to the case of their art,

Tragicomedy as a Species of Drama :

The Sanskrit Drama in general bears a close resemblance to the Romantic Comedy of Shakespeare. Its predominant theme is taken from the epics like the Ramayana or the Mahabharatha or some legends and the incidents are so arranged that attention is mainly focused on the main theme, the theme of love between a prince or a young man of noble birth and young maiden.

Both Sanskrit Drama and Shakespearean Romantic comedy deal with the theme of love in an ideal state. In both, reunion takes place as a result of some marvellous happening, a sudden change in situation or character which often looks so artificial and unconvincing that it cannot be justified from any rational point of view. The atmosphere looks like that of the fairy-land Kalidasa's "Vikramorvasya" and "Malavika-

gnimitra" and Shakespeare's "A Mid-Summer Night's Dream" and "Twelfth Night" can be taken as examples.

Structure and Tragic Pattern :

The state of mind of Shakespeare, when he wrote his "Winter's Tale" cannot be said to have when he wrote "A Mid Summer Night's Dream". Similarly Kalidasa, the mind he had when he wrote "Sakuntala" could not have been the same emotionally and spiritually as he had been at the time of writing "Malavikagnimitram".

Structurally the Sanskrit plays "Sakuntala" and "Uttaramacharita" resemble closely to the tragicomedies of Shakespeare. In both the dramatic plot centres round the theme of conjugal love which after passing many Vicissitudes fulfils itself in the form of the reunion of the lovers on the basis of mutual understanding and forgiveness extended to the wrongdoer by the wronged one. The theme is introduced in the first Act, its nature indicated very often in the opening scene itself, and as the play progresses, it gathers momentum and acquires increasing interest till it reaches its climax somewhere in the middle, generally in the third or the fourth Act. The fortunes of the protagonists look precarious for a while, but the denouement comes as it should come the unravelling of the complications takes place and the play finally ends in happiness.

While making a comparative study of the tragicomedies of Shakespeare and Kalidasa, we realize, first of all, both of them are cast in a serious mould and the tragic element in the sense of sorrow and suffering plays a more important part in both of them than the comic. Gaiety and laughter, so characteristic of a pure romantic comedy are not allowed

R. RAJALAKSHMI
III B.A. (Literature)

to assert themselves at any time during the play, but if they appear on certain occasions they are found to have an under-current of pathos or sombreness passing through them. This is an essential feature of the last plays of Shakespeare as well as of "Sakuntala", as they are highly serious in tone, dealing with issue that deserve serious attention.

The Theme of Reconciliation :

When critics say that the last plays of Shakespeare 'are mutually connected with an intimacy different from that connecting any three either of the earlier comedies or of the tragedies', that they have 'a close artistic unity' and 'a definite continuity of purpose', evidently they have in mind the fact that every one of them deals with the theme of reconciliation, with the 'organic relationship between breakdown and reconciliation'. Kalidasa's "Sakuntala" also have the same theme—the separation of husband and wife and the destruction of their conjugal happiness, and the final reconciliation through which their formal happiness is restored to them.

Reconciliation, which forms the main theme of these tragicomedies of Shakespeare and of Kalidasa is not only the reconciliation between man and man, between the wrongdoer and the wronged one, it is also the reconciliation between man and his fate that controls and guides his life. There is a Higher Spirit, that presides over the functions of this universe. Spiritual wisdom consists in realizing this fundamental truth in the light of which human glory, with all its attendant evils like pride, ambition, revenge and self-aggrandizement, becomes futile and meaningless.

Prospero and Rama are deeply religious, having faith in divine dispensation and it is indicated in the very beginning of the plays. Pericles invokes the God's for their help in solving the riddle of Antiochus, because he considers himself 'son and servant' to their

will. No less explicit is Rama's sense of religious obligation or dharma when, while consoling his wife after the departure of the elders, he says in the opening lines of the play that 'duty must be done' and that

Kintvanusthananityatvam

Svatantryamapakarsati I

Sankatahyahitagninam

Pratyavayairghasthata II

[To loftier claims must self-indulgence yield,
And they who venerate their household fire,
Must bear the task such sacred charge imposes.]

It is the conviction of Pericles that to submit himself to the inevitable is all that he can and should do under the circumstances, as resistance would be futile and unavailing :

We cannot but obey

The powers above us. Could I rage and roar
As both the sea she lies in, yet the end
Must be as 'tis.

(Pericles, Act III, Sc. 3)

Even the wives with all their ardent and unmitigated love for their husbands, appear more anxious about being reunited with their children. The reunion of Leontes and Hermione, is one of the most touching scenes in Shakespeare, and Hermione, who speaks but a few words, speaks to her daughter only. The first words that escape her lips are in the form of a prayer to the gods for the happiness of her daughter, words which are deeply poignant :

"You god's, look down,
And from your sacred Vials pour your graces
Upon my daughter's head!"

(The Winter's Tale, Act V, Sc. 3)

Equally touching is the scene in "Sakuntala", where Dusyanta's happiness is boundless indeed when he realizes that the boy whom he has been fondling with a vague feeling of attachment is no other than his own son.

"Kathamiva Sampurnamapi me manoratham
nashinandami"

[Joy! Joy! Are then my dearest hopes to be
fulfilled?]

(Sakuntala, Act VII)

But the reconciliation in the other three plays of Shakespeare, "Cymbeline", "The Winter's Tale" and "The Tempest" is instinct with more human interest and heroism because of the wrongs inflicted and unmerited suffering caused to those that are innocent and good. Pericles, Prospero, Leontes, Dusyanta, Sakuntala—all of them pass through experiences, which in spite of being painful, enrich them morally and spiritually.

Nature and Imagery :

A close study of these tragicomedies reveal the fact that Shakespeare and Kalidasa are ardent lovers of Nature. Shakespeare's special attitude is for the sea, even though the beauties of landscape rarely escape his poetic vision and treatment. While Kalidasa is a conscious artist, choosing his details with the greatest care and presenting them with the utmost precision and artistic propriety, so that the impression that is created is one of perfection.

In "Vikramorvasya" the gem of reunion is a gift to Pururvas from the benevolent Nature. Pururvas is, in fact, a tragic hero with his hot passion and blind infatuation for Urvasi, but it is his good fortune of having a son by her that redeems him by bringing about moral regeneration in him. Antony's tragedy could have been averted if only he had a similar luck and got a child by Cleopatra to open his eyes and help him restrain his irresistible passion.

The Dramatic Art

"The Winter's Tale" marks a definite improvement in Shakespeare's dramatic technique which reaches the apex of perfection in his last play, "The Tempest". In both,

attention is focused from the very beginning on the mental state of the protagonists, jealousies and suspicion in Leontes in the former, that should result in the breakdown which has to be repaired in course of time, elation, and a feeling of triumph in Prospero in the latter, that should result in forgiveness and reconciliation towards the end. The plot in both requires an amazing compactness as a result of a scrupulous avoidance of incidents that tend to distract our attention from the central dramatic element the changing fortunes of the parties concerned. The same unity of purpose may be seen in "Sakuntala" also, even though the range of the dramatic action here is wider on account of the inclusion of the first part of the tragicomic theme, namely prosperity, that too in its various stages of development.

Of the two heroines Hermione and 'Sakuntala', the most cruelly treated is Hermione and hence the most tragic. With all her innocence and gentleness, she becomes a helpless victim to base suspicion, is insulted publicly. The last words she speaks, reveal her as the most spiritually developed of all the heroines of Shakespeare, even though her appearance in the play is confined only to a few scenes.

Conclusion :

The world of Shakespeare and Kalidasa is world of hope and virtue. Though a figment of poetic imagination it looks so real because of its very remoteness. While Kalidasa's world is a world primarily of romantic love, beauty and simplicity and Shakespeare's world is wider in its range, embracing that of Kalidasa's and it comes closer to ours with its manifestations of human evil in the form of tyranny, injustice, ambition, jealousy and wickedness. Both the two worlds have sorrows and sufferings often unmerited, but they are finally crowned with peace, wisdom and happiness, because in them there is yet a place for virtue and divine grace. ★

DRUG ADDICTION

P. M. PREMALATHA
II B.A., Litt

*Cocaine, heroin, Brown sugar,
Is not as sweet as sugar.
If you take it, you see
It'll do more harm to you and me.
It gives you no gain,
But only pain,
It spoils your future
Inhibits growth and nature
If people think it is a fashion
God knows, what'll happen to the nation
Beware, friends of mine.
Of Brown Sugar, Heroin and Cocaine
With pills it kills you.*

Women in India

After independence revolutionary changes have taken place in the position and power of woman. According to our constitution men and women have equal fundamental rights. To our great delight and surprise women have surpassed men in various fields of life. In India we had a woman Prime Minister. There are numerous women working in India in responsible posts. Like other advanced countries of the world India has given to women the same status as accorded to men. There is no discrimination on the basis of sex. Merit is the only criteria.

Indian women have distinguished themselves in various fields of life as politicians, scholars, statesman, parliamentarians, doctors, lawyers, judges orators etc. In spite of the above mentioned situation women in general are not suited to every profession. There are certain professions and careers which the women should choose because mentally and physically they are more suitable to these professions. The best career for women in India is that of a teacher.

In primary stage women can prove themselves the best teachers by virtue of their natural gifts of sympathy, love and kindness. They understand better than man the tender hearts of the children.

Women in general are working in various capacities in India—they are typists, clerks, bus conductors, telephone operators, radio broadcasters, painters and sales women. Women are serving in India in Family Planning programme also. India is a land of villagers who are illiterate. Village women are particularly backward and illiterate. They fail to understand the necessity of family planning for the economic prosperity of the family and the nation. Every woman cannot become a nurse, a teacher and a social worker.

Women are not physically fit for the military. They should be recruited in the Family Planning department to take up the difficult task of canvassing the advantages of family planning among the village women folk. Generally women are more service minded than men by nature.

K. PADMA
II B.A. Hist.

THE RAIN

B. SRIVIDHYA LAKSHMI
III B.Sc., Physics

Oh Rain!

*You fall like the tinkle of bells
And crown Mother Earth with a magic spell!
The gleaming sun's rays, you hide:
And lighten your rainbow drops with pride!*

*The sky seemed to be shy,
As the son scolded the sky!
The sky wept with a sigh,
And so were you born, Oh Rain!*

*Lovely glass beads in array,
Glisten in the Sun's ray.
Propped by the sky—for its
Lover, the Earth! And
So were you born, Oh Rain!*

*Two young clouds in an embrace:
When the wind separated them with disgrace,
The loving clouds in sorrow wept—And
So were you born, Oh Rain!*

Saga of a Sleepless Night

T. RAMA
II B.Sc., Physics

"Satish...come here" mum's voice came from inside the Kitchen. I shut my ECO book I went through the hall where my newly wedded sister was chatting with my father. My uncle was yet to come home. When I entered the kitchen mum came close to me. She said to me in whispers, "Satish, tonight you please sleep upstairs, your sister and uncle have been allotted your room o.k." I accepted humbly.

I had my supper with the couple and wished everybody a very good night. Holding the heavy mattresses in a tight embrace unable to see where I'm going I climbed up the stairs. The staircase is a very steep one. I'm positive that Edmund Hillary and Tenzing Nor gay became expert mountaineers only after carrying their bed rolls up the steep staircase.

Pahatleast I dropped my bed on the terrace floor. I peered around for cockroaches, scorpions & centipedes Luckily there were not any. By the time it was 10.00 in my watch. I went through some papers in my ECO book. A series of yawns escaped indicating that I was ready to sleep. I put out the light and rested my aching back on the soft bed.

When I was just falling asleep a soft voice called out, "Satish dear, have your milk and go to sleep", wake up "Mum". I arose finished the milk with half closed eyes, not willing to wake up I laid down again and started slumbering.

"Ye...a..ah" A voice screamed from the roadside. I just got up like spring. Phew It was one of the drunkards from the slum. I lost my sleep. I covered myself with the blanket, Vibrant pop music broke out from the neighbouring terrace. That ended some time after midnight when I

heaved a sigh to relief. What an ordeal is this I started counting the stars, 1...10...100 ...200. Ah, slowly, my eyes closed.

"Hey, hats off Abram", now it was a young chap. He was playing his V.C.P. Tut, won't these people over sleep at all.?

For sometime I sat on the parapet wall, Sleeping under stars has its own charms any perils, I think the perils are mine. Staring at the sky I simply stretched myself in the bed.

All my anger turned towards my mum & sis. Why did she marry at all?.. (Howzatt). About 15 or 20 minutes later ... Ah atleast it is quiet.

Little hope! the street dogs took their turn. They howled either in chorus or solo.

Oh, it was 3 in the morning when this grand opera moved towards its finale. Cursing everybody in this world I shut my eyes tight with a determination to have an hour sleep. It is very true that whenever I propose HE disposes. It was so good for half an hour, when the final hero of this drama came. Yes the milk man with his richbaritone and tingling of his cycle bells. The dogs greeted in chorus his entrance. The housewires came out with cowdung water to clean their households.

Ah, atleast it has dawned.

The night reminded me of Robert Louis Stevensons. A Night Among the Pines' in which he writes about the pleasure of sleeping under the stars.

Hum, if he had been with me he would have written a different thing. ★

LOVE

A. GEETHA
I B.A. Litt.

*Love is a tender feeling,
Like the beautiful flowers,
Which are tender and appealing,
dressed in various colours,*

*Being the mightiest of the weapons,
Countless wars it can win
And unlike all other weapons
in suppresses the enemy for ever.*

*Love is God's gift divine,
to His beloved children on the Earth.
It is the purest wine,
given to man even before his birth.*

*Love is a seed in a child,
which, if properly cared for,
grows into a plant, not wild,
and produces fruits not sour.*

Is English a Foreign Language?

D. SUPRASANTHI DEVI
III B.A. Litt.

At the outset let me put the question "Is English a foreign language"? On hearing this question, some eyebrows may be raised in wonder. Before they come to the normal position let me give the answer too. "No, English is not a foreign language at all". Stop. Before you attack me, lend me your ears for a while. If English is a foreign language what about Urdu and Sanskrit. It is merely a historical accident that English was brought to our country by the British just like the Aryan languages were brought and Persian-oriented Urdu was brought when foreigners invaded and settled, in our country. In the long run when we take into consideration the historical periods as a whole we cannot draw a clear line of demarcation between what is foreign and what is native, were not Aryans foreigners when they first invaded our country? So were Muslims and their language 'Urdu'. With the passage of time the Aryans and the Muslims settled down and became natives.

In my view a language is not one's own property nor does anyone have exclusive rights over it. It is merely a tool or instrument of communication. Is not Bengali as alien as English to Tamilians and Kannada to Kashmiris? Urdu words were adopted into our so called native languages during Muslims rule in India. There has been a charitable exchange of words between English and native languages due to long association with the British of more than 200 years. English has become part of our every day life. In day-to-day communication

words such as "Road, Paper, Cinema, Bus, Car, Radio, Telegram, Programme and Meeting are indispensable for the literate and illiterate. We freely use and can not do away with such expressions as "Thank you", "Excuse me", "Good Morning", "Sorry", "Bye", "Hullo", "O.K.", etc. In exchange English has also borrowed many Indian words such as 'Bazaar', 'Bungalow', 'Sahib', 'Catamaran', 'Pyjama', and 'Pulav', etc.

English was used as a powerful tool of expression both in speech and writing by political leaders like Nehru, Surendranath Banerji, Rajagopalachari and others. Tagore, Aurobindo, Sarojini Naidu as poets R. K. Narayan, Mulk Raj Anand, Raja Rao, Anita Desai and Manohar Malgonkar as novelists have made a mark in the literary world using English.

Is it not an anomaly not to mention English as one of the fifteen important languages in the 8th Schedule of our constitution? Sanskrit which is at present spoken by none as mother tongue is included, whereas English spoken by nearly three lakh people as mother tongue is not included in the said schedule.

In these days of decreasing national barriers and increasing international understanding leading to global oneness which is inevitable for world peace and global existence, is it not foolish to blame a powerful instrument of international communication like English language as "foreign" or "alien"?

Position of Women in Society

K. SUBBULAKSHMI
I B.Sc. Statistics

Treatment given to women in different countries is different and the nature and the character of the people are often judged by this. Customs, traditions and religious beliefs often are responsible for the manner in which women are treated. Women in Indian society have faced various types of illtreatment during the past centuries.

Vedic scriptures refer to cases of women being given an honoured position both in the family and society. Our Holy scriptures contain cases of women who were respected for their wisdom. Though Goddesses' names were given to rivers of our country and we call our country Mother India, are women given full independence and equal rights in our day to day life?

In the past though education was wide spread women were confined to their kitchens and to the interior of the house and they loved to remain as 'Kitchen Queens'. They were like slaves to men and customs. There lived some great women poets like Masathiyaar, Vennikuyathiyar Auvaiyaar etc., in the midst of the "Kitchen Queens".

But with the dawn of independence things underwent a change. Even in foreign countries the freedom now enjoyed by women was the result of much agitation. Many great leaders of our country fought for freedom for women and re-marriage for widows. Poets expressed their feelings and their desire to see women equal to men. But, still some women remain slaves.

Being born a woman becomes a sin when a girl completes her teens and enters the marriage market. The parents of the bride are compelled to gift their daughter along with a dowry. The mother-in-law needs a bride for her house who has elegance and who has the strength to work

and bring Ashtalakshmi to her house without fail.

The greedy women are not satisfied with the 'Seer' (gift) the girl will bring, but submit a 'small list' of what the boy desires to have and the value would be much more than what the dowry might have been. Generally it is the middle class and lower middle class that is affected by the system. They toil hard and are compelled to part with a large slice of their hard earned income to satisfy the craze for dowry. This often ends in what the news papers term "dowry deaths". Newly wedded girls are tortured by their mothers-in-law and are even subjected to 'Agnipraves' (fire). The smart youth becomes a 'Thanjavur Doll' (Yes man) before his mother. Any amount of legislation or stringent legal action will not be able to eradicate this evil practice. Only a change of heart among parents and a determination on the part of the youth neither to give nor to accept dowry will be effective in removing this evil practice.

Woman seen from another angle, has come out of the kitchen and taken a place equal to man's due to her education and an economic need. Women's education, participation of women in public affairs, employment in private and public sectors and in general an involvement in normal affairs of life are not prohibited areas for women today. No other proof for this is needed than that we had a woman Prime Minister.

Opinions are divided among people about the effects of such freedom given to women. Many even among the educated and sophisticated feel that morality is decreasing due to more freedom and liberty. This may be true in some cases. But the basic nature and character of Indian womanhood has not changed and cannot change.

Many of our educated women, young or old, are still excellent examples of Indian womanhood at its best. While being friendly with men, they would not tolerate any liberties to be taken with their womanhood. Many still respect their elders. Exceptions there may be, but Indian womanhood will never die. No amount of foreign influence can extinguish the fire of charity and modesty that is characteristic of women in our country.

A Day with Latha

C. R. HYMAVATHY
II B.Sc. Comp. Science

Having had a nightmare with ghostly figures and their allies instead of a pleasant dream with the He-Man and Superman parading in the sky, Latha woke up with a start, early in the morning at seven O' clock thanks to the ringing of her alarm clock. She wished to prolong her job of gaping at nothingness which was shattered by her Mom who decided to have a tug of war with her blanket. As usual her mother succeeded in her attempts and poor Latha was forced to brush her teeth.

She was pushed to the breakfast table only to be bombarded by her father who with his extraordinary sense of smell had detected that she smelled of toothpaste. Quickly gargling her mouth Latha made a triumphant return to the table gobbled the food and rushed to the bathroom only to find her music loving sister singing her way to glory inside it. After threatening her with dire consequences Latha gained entry to the bathroom and she was out in seven minutes to get ready for college.

The watch threatened her with its fast pace and in order to quicken her speed Latha forgot to take her record book and her lunch box. Waving a hurried goodbye and bestowing curses on her sister, Latha walked to the bus stop where she realised that she had worn slippers from two different pairs. Boarding the already crowded bus she almost lost her breath being crushed by the woman next to her. Hearing her telegraphic prayer, I suppose, God accelerated the speed of the bus. Many Hi's and good mornings greeted her and she and her classmates started on their usual investigation to find whether the teacher who was to give them a test was present or not.

In the middle of the session Latha was hauled up for admiring the ancient carvings done by her predecessor on her desk. She struggled to write wrong answers in the indispensable test, shared her friend's lunch, got punished for not submitting the record book and at 3-15 p.m. she was racing towards the bus stop. She was rather lucky and got a place to sit in the bus and dream till she reached her destination.

On entering home she flung her slippers and made a mad rush to the table (as if she had never seen any food) only to be shooed away by her mother and admonished to change her clothes. Latha, forced to become aware of the need for cleanliness changed her dress and then consumed a cup of coffee.

She picked up a story book and was engrossed in it till seven O'clock after which she was glued to the television. At ten O'clock overcome by guilt she took up her books and made a Herculean effort to study. At half past eleven she realised that her efforts were futile and sank into a deep slumber with the thought of taking french leave the next day.

Now this was Latha's day but was it really only Latha's day? Do we not see ourselves in Latha's shoes? Were we not reading of our own hectic unplanned day? Well the best solution I could think of to enjoy a calm peaceful day without wearing completely unmatched blouse or a sari or walking into the campus on an empty stomach is to pay heed to the old proverb: Early to bed and early to rise makes a man healthy, wealthy and wise.

Problems of Modern Youth

R. KANAKALATHA
I B.Com.,

It has been rightly said that we spend first half of our lives trying to understand the older generation, and the second half trying to understand the younger generation. This is nothing peculiar to the modern age. It has always been so. Every age has its own problems. Youth has always felt some what exasperated with age, and age has always been suspicious of youth. There has always been an opposition, implicit or explicit between the old and the young. Every generation passes from the spontaneity and exuberance of youth to the caution and prudence of old age.

Most of the present day students have developed an interest in politics and violence instead of studies. They enjoy indulging in violence and destruction least bothered about the dangerous consequences. A majority of them have fallen victims to self-pity, mis-termed as alienation. Hardly a day passes when we do not hear of students setting authority at naught and taking the law into their own hands. Strikes have become their normal tool. They have become drug addicts and have developed an aversion to honest, hard work. It is no longer anxious youth going forth into a hostile world. Now it is hostile youth going forth into an anxious world which is not sure what to expect from it.

The students of today are members of a rootless generation which is assailed by doubts at every step and has lost all sense of purpose and direction. It has fallen a prey to indiscipline of character marked by a purposeless non-conformism, wanton disobedience, and mental lethargy.

But the students of today have ample reason to be dis-satisfied with the state of affairs in our educational institutions. Their

biggest and most legitimate grievance is that what they learn after putting in so much time, effort and money has very little relevance to the realities of life with which they come face to face after completing their education. Moreover they feel disgruntled because their visions of a happy future are being obliterated, all their hopes are being dashed off either by internal strife or political opportunism. They are provoked to revolt against rampant corruption in society and the denial of social justice. When they see corruption in common places, politicians deliberately hoodwinking the masses, they naturally become cynical and clamour for change. Their young idealism burns to re-order the world, not only through passive protest, but also with specific action. They want to question everything, evaluate everything because they are no longer prepared to believe old people who could not prevent two gruesome wars in living memory and who have brought the world to the brink of nuclear annihilation.

Obviously, this concern for the future, this sort of commitment to rescue life from the hypocrisy of politics and the vulgarity of commercialism is a healthy sign and it is heartening if youth has an urge towards such noble enterprise. But very often both the purpose and the method chosen to achieve that purpose are patently frivolous. The politicians who find the student movement an excellent vehicle for their own ambitions encourage such violence and hooliganism behind the scenes. Lack of interest on the part of parents is another factor which contributes into breeding indiscipline in young minds. Life is becoming so busy every day that there is no home life left; and reckless and indifferent homes produce indisciplined children.

It is true that the modern youth is more critical than constructive. They are suffering from a sickness of the soul which will not be relieved till they have evolved a philosophy adequate for the stirring times in which they are living. This they will be able to find only through coolness and reason and not through immature and hot-headed intolerance. A closer parent-teacher relationship should be established; and last but not the least, politics of any shade or color must be banished from all educational institutions.

The Birth of a Day

S. ANANTHALAKSHMI
I B.Sc. Physics

Dawn-the beginning of a day full of hopes, happy thoughts and anticipation. The sun slowly rising from its hideout dispelling the clouds of darkness-the dew drops glistening like jewels in the light of the young sun, in their beds of grass spread like a green carpet...The sky slowly changing its garment from red to blue.

The birds in the branches waking from their slumber, their sweet voices echoing in the woods making hundreds of musical sounds. The wild orchids displaying their exotic colours, painting myriads of spectacular scenes..., attracting the insects to them. The sun trying to penetrate the stubborn cordon of the trees.

The grass longing for the feather like touch of the sun-the nearby stream running its way unconcerned about its surroundings, on the fish playfully nibbling at the moss which adhered to the submerged stones. The snails stretching their bodies lazily after

hours of snoozing inside their shells. The sun triumphant at being able to scour the bottom of the stream. The flickering colours as fishes swim past. The gentle breeze teasing and coaxing sleepy leaves. The very busy ants starting yet another strenuous day of searching for food moving in battalions to do so. The butterflies deliriously happy with the warmth of the sun caressing their wings-the tantalising scents and the colours of the flowers making them languid.

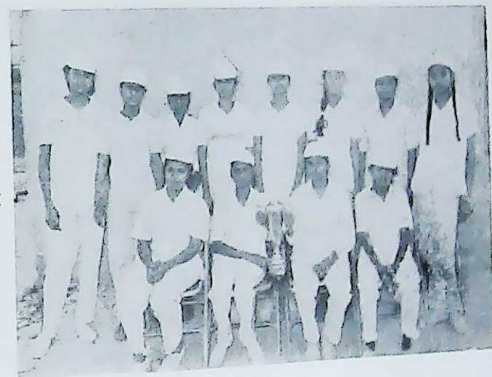
A new birth-a thrilling journey discovering the ever changing scenes of Nature presenting a different picture each day-mankind ever striving for a better understanding of life, seeking a clue in Nature's cloaks of deception. Tomorrow is far.. away. Today is all we have, for, we may never wake up to face tomorrow. So, let man enjoy this day till the gentle hands of sleep ease him into the land of dreams from which he will wake up to face yet another day of new experiences.

GAMES TEAM

Basketball

Cricket

Kho-Kho

Shuttle Badminton

Hockey

Table Tennis

Volleyball

Kabbadi

Ball Badminton

'GOOD BYE'

T. RAJAM
B.Sc., III Year Physics

Love is what? Who can reply?
Neither she nor can I.
There are no words to tell her
How much she means to me,
We walked the roads together,
We shared so many things,
Her name in my heart I bear,
But now parting is here,
She is some one very dear.
May her parting not bring tears,
But kisses and good wishes,
After all is said and done,
A smile on the face,
And a kind word on the tongue,
Wishing her all the best for the future,
With god's grace and blessings:
Each day throughout the year,
When her parting is here.

